

PREGĂTIREA MISIONARĂ

MANUALUL ÎNVĂȚĂTORULUI

Religie 130

PREGĂTIREA MISIONARĂ

MANUALUL ÎNVĂȚĂTORULUI

Religie 130

Publicat de
Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă
Salt Lake City, Utah

Trimiteti comentarii si corecturi, inclusiv greseli tipografice, la
CES Curriculum, 50 E. North Temple Street, Room 820, Salt Lake City, UT 84150-2720 USA.
E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

© 2005 Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate

Tipărit în Germania

Aprobarea versiunii în limba engleză: 8/03

Aprobarea traducerii: 8/03.

Titlul original: *Missionary Preparation Teacher Manual*

Romanian

CUPRINS

Introducere la manualul învățătorului	v
Capitolul 1 Chemat să slujesc.	1
Capitolul 2 Demnitatea personală	11
Capitolul 3 Însoțirea de către Duhul Sfânt	18
Capitolul 4 Propovăduirea prin Spirit	25
Capitolul 5 Noi învățăm să predăm „prin studiu și, de asemenea, prin credință”, partea 1	34
Capitolul 6 Noi învățăm să predăm „prin studiu și, de asemenea, prin credință”, partea a 2-a	42
Capitolul 7 Planul Tatălui Ceresc	47
Capitolul 8 Profeții și apostazia	53
Capitolul 9 Restaurarea și apariția noii scripturi	60
Capitolul 10 Credința și convertirea	68
Capitolul 11 Pregătirea fizică și psihică.	74
Capitolul 12 Folosirea cu înțelepciune a timpului pentru a aduce oameni la Hristos.	80
Capitolul 13 Pregătirea simpatizanților pentru botez și confirmare	87
Capitolul 14 Însușiri asemănătoare cu ale lui Hristos	92

INTRODUCERE LA MANUALUL ÎNVĂȚĂTORULUI

Președintele Gordon B. Hinckley a declarat: „Munca misionară reprezintă sângele dătător de viață pentru Biserică. Este mijlocul principal care îi asigură creșterea...

Această activitate a fost poruncită de către Salvatorul Însuși în instrucțiunile pe care El le-a dat apostolilor înainte de înălțarea Sa finală: «Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh» (Matei 28:19)” („Missionary Service”, *First Worldwide Leadership Training Meeting*, ianuarie 2003, p. 17).

Ca învățător al viitorilor misionari cu timp deplin, aveți minunatul prilej de a-i influența în bine. Principiile discutate pe parcursul acestui curs au potențialul de a influența modul în care trăiesc și propovăduiesc misionarii. Multe dintre lucrurile pe care le exersează și le învață în clasa dumneavoastră vor deveni o parte a experienței lor din timpul misiunii. Eforturile dumneavoastră de a vă pregăti eficient cursanții pentru slujirea misionară vor avea un impact pozitiv asupra creșterii și întăririi Bisericii.

PREZENTĂRI DVD

- 1 Împreună cu acest manual al învățătorului, veți primi un DVD (nr. de catalog 54139). Înregistrarea 1 cuprinde o introducere realizată de vârstnicul Richard G. Scott din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli (5:31). Pe lângă aceasta, DVD-ul cuprinde 22 de prezentări pe care le puteți folosi când predați lecțiile alese. Acestea sunt identificate în lecție prin imaginea arătată aici 1 și o notă inserată în ideile privind predarea. Se recomandă ca, înainte de a preda, să vizionați înregistrarea 1 care cuprinde mesajul personal al vârstnicului Scott către învățătorii ce predau acest curs.

Cuprinsul DVD-ului

Înregistrarea 1 (5:31). Vârstnicul Richard G. Scott, introducere.

Înregistrarea 2 (0:42). Vârstnicul Russell M. Nelson, în Conference Report, aprilie 1995. Capitolul 1: Chemat să slujesc.

Înregistrarea 3 (5:41). Vârstnicul Jacob de Jager, în Conference Report, octombrie 1976. Capitolul 1: Chemat să slujesc.

Înregistrarea 4 (3:38), segmentele 1-4. Vârstnicul Jeffrey R. Holland, seminar pentru noii președinți de misiune, iunie 2000, citat în „Missionary Work and the Atonement”, *Ensign*, martie 2001, p. 10-11. Capitolul 1: Chemat să slujesc.

Înregistrarea 5 (0:54). Președintele Boyd K. Packer, seminar pentru noii președinți de misiune, iunie 2002. Capitolul 2: Demnitatea personală.

Înregistrarea 6 (0:38). Vârstnicul Richard G. Scott, în Conference Report, octombrie 2000. Capitolul 2: Demnitatea personală.

Înregistrarea 7 (0:42). Vârstnicul Boyd K. Packer, în Conference Report, aprilie 1989. Capitolul 2: Demnitatea personală.

Înregistrarea 8 (0:32). Vârstnicul Neal A. Maxwell, în Conference Report, martie-aprilie 2001. Capitolul 3: Însoțirea de către Duhul Sfânt.

Înregistrarea 9 (6:00). Președintele Brigham Young, „Un om fără elocvență”. Capitolul 4: Predarea prin Spirit.

Înregistrarea 10 (0:53). Vârstnicul L. Tom Perry, în Conference Report, octombrie 2001. Chapter 5: Noi învățăm să predăm „prin studiu și, de asemenea, prin credință”, partea 1.

Înregistrarea 11 (4:30). „Planul salvării”. Capitolul 7: Planul Tatălui Ceresc.

Înregistrarea 12 (0:33). Vârstnicul Russell M. Nelson, în Conference Report, octombrie 1996. Capitolul 7: Planul Tatălui Ceresc.

Înregistrarea 13 (0:46). Vârstnicul Merrill J. Bateman, în Conference Report, octombrie 2003. Capitolul 8: Profeții și apostazia.

Înregistrarea 14 (2:22). Președintele Gordon B. Hinckley, în Conference Report, octombrie 1999. Capitolul 8: Profeții și apostazia.

Înregistrarea 15 (1:27). Vârstnicul Russell M. Nelson, seminar pentru noii președinți de misiune, iunie 2000. Capitolul 9: Restaurarea și apariția noii scripturi.

Înregistrarea 16 (1:18). Vârstnicul L. Tom Perry, în Conference Report, octombrie 1994. Capitolul 9: Restaurarea și apariția noii scripturi.

Înregistrarea 17 (1:44). Președintele Gordon B. Hinckley, în Conference Report, aprilie 2002. Capitolul 10: Credința și convertirea.

Înregistrarea 18 (0:45). Președintele Boyd K. Packer, seminar pentru noii președinți de misiune, iunie 2003. Capitolul 10: Credința și convertirea.

Înregistrarea 19 (0:42). Președintele Boyd K. Packer, seminar pentru noii președinți de misiune, iunie 2003. Capitolul 10: Credința și convertirea.

Înregistrarea 20 (1:50), segmentele 1-2. Președintele Gordon B. Hinckley, *First Worldwide Leadership Training Meeting*, ianuarie 2003. Capitolul 11: Pregătirea fizică și psihică.

Înregistrarea 21 (0:50). Vârstnicul Richard G. Scott, în Conference Report, octombrie 2003. Capitolul 11: Pregătirea fizică și psihică.

Înregistrarea 22 (1:27). Președintele Gordon B. Hinckley, fragment din înregistrarea video *Gordon B. Hinckley, Man of Integrity, 15th President of the Church* (1995). Capitolul 11: Pregătirea fizică și psihică.

Înregistrarea 23 (2:14). Vârstnicul Jeffrey R. Holland, seminar pentru noii președinți de misiune, iunie 2000, citat în *Ensign*, martie 2001. Capitolul 14: Însușiri asemănătoare cu ale lui Hristos.

CE TREBUIE SĂ ADUCĂ LA ORĂ CURSANȚII

Încurajați-i pe cursanți să-și aducă scripturile și manualul cursantului la fiecare oră. Trebuie să-i încurajați, de asemenea, să obțină un exemplar al cărții *Fidel credinței: referințe pentru Evanghelie* (2005; nr. de catalog 36863). Această carte cuprinde teme din Evanghelie aranjate în ordine alfabetică și va fi o resursă pentru acest curs, precum și un ajutor pentru cursanți în timpul misiunilor lor și după aceea.

Când predați capitolul 11, Pregătirea fizică și psihică, puteți asigura cursanților exemplare ale *Missionary Health Guide* (2004; nr. de catalog 37012) pentru a se familiariza cu această resursă înainte de misiunile lor. Totuși, acest îndrumar nu este necesar pentru a preda capitolul 11.

Jurnalul studiului

Se recomandă ca respectivii cursanți să înceapă un jurnal al studiului lor. Acesta este un jurnal în care vor consemna ideile, cu privire la Evanghelie, pe care și le însușesc în timpul studiului. Multe misiuni îi vor instrui pe misionari să țină un astfel de jurnal, ceea ce va constitui pentru cursanți un imbold pentru a începe să folosească acest instrument util în munca misionară. Ei își pot aduce jurnalele studiului la ore.

PRILEJURI DE A EXERSA ÎN TIMPUL ORELOR

Dezvoltarea însușirilor și priceperii de a preda eficient Evanghelia restaurată trebuie să fie un obiectiv major al acestui curs. În timpul cursului, cursanții vor învăța cum să organizeze și să împărtășească principiile Evangheliei. Ei vor fi încurajați să fie mai receptivi față de influența Duhului Sfânt. Cursanții vor avea multe prilejuri de a face exercițiu predând doctrinele și principiile Evangheliei colegilor lor.

Uneori, învățătorii consideră că au atât de multe lucruri de predat, încât nu vor ca implicarea cursanților să le ia din timpul orei. Totuși, misionarii noștri trebuie să învețe cum să predea clar și eficient doctrinele împărăției. Cu cât vor exersa mai mult explicarea și predarea doctrinei și principiilor Evangheliei restaurate, cu atât vor deveni mai capabili să predea aceste adevăruri simpatizanților după ce vor ajunge în locurile în care își vor desfășura misiunile. Experiențele dobândite în exersarea predării în clasă împreună cu „Teme propuse pentru cursanți” îi vor încuraja pe cursanții dumneavoastră să-și dezvolte capacitatea de a preda, încrederea și calități asemănătoare cu ale lui Hristos.

IDEI PENTRU STRUCTURAREA OREI

În timpul orei, îi puteți grupa, uneori, pe cursanți formând echipe de două persoane pentru activități de însușire a învățăturilor sau de predare. Schimbarea membrilor unei echipe le oferă prilejul de a lucra cu diverse tipuri de personalități.

Puteți desemna persoane sau grupuri să pregătească un gând spiritual cu care să începeți ora.

CE NU INCLUDE CURSUL

Se recomandă ca orele pentru pregătirea misionară să nu fie conduse ca o conferință de zonă a vreunei misiuni.

Acest curs de pregătire misionară ajută la pregătirea cursanților pentru slujirea ca misionari cu timp deplin. Cuprinsul său a fost elaborat cu atenție pentru a le asigura viitorilor misionari înțelegerea doctrinei și a principiilor care reprezintă esența programului misionar și a manualului *Predicați Evanghelia Mea* (2005; nr. de catalog 36617). *Predicați Evanghelia Mea* este un ghid pentru slujirea misionară, care a fost scris pentru a fi o resursă esențială pentru instruirea misionară. Puteți obține un exemplar al acestui îndrumar important pentru a vă familiariza cu textul pe care îl folosesc misionarii în timpul instruirii și slujirii lor misionare.

Manualul pentru pregătirea misionară a fost astfel scris încât poate fi corelat cu *Predicați Evanghelia Mea*. Subiecte ca înțelegerea chemării de a sluji în misiune, însușirea modalităților de a studia și preda Evanghelia, apostazia și restaurarea, înțelegerea și recunoașterea îndemnurilor Duhului Sfânt, predarea cu ajutorul Duhului Sfânt, importanța scripturilor din zilele din urmă, dezvoltarea calităților asemănătoare cu ale lui Hristos și folosirea timpului cu înțelepciune sunt abordate

atât în acest manual, cât și în *Predicați Evanghelia Mea*. Subiectele care sunt abordate în *Predicați Evanghelia Mea*, dar nu sunt abordate în acest curs sunt: însușirea unei limbi străine, cum să-i ajutăm pe oameni să facă și să țină legămintele, pregătirea oamenilor pentru botez și lucrul cu membrii. Acest curs nu cuprinde nici lecții despre cum să gătești și cum să faci menajul, nici despre organizarea detaliată a misiunii și stabilirea unui buget. Este mai bine ca anumite aspecte ale pregătirii să fie abordate acasă și în familie, în centrele de instruire misionară și de către președinții de misiune în care își desfășoară activitatea misionarul.

TRECEREA ÎN REVISTĂ A CURSULUI DE CĂTRE ÎNVĂȚĂTOR

Treceți în revistă cuprinsul cursului, acordând atenție titlurilor lecțiilor și subiectelor abordate. Acest lucru vă va ajuta să evitați abordarea în detaliu a unui subiect menționat într-o lecție dar care este prezentat mai detaliat într-una dintre lecțiile următoare.

ÎMPĂRȚIREA ȘI FORMATUL CAPITOLELOR

Fiecare capitol este menit să fie predat pe parcursul a două lecții în timpul unei săptămâni sau pe parcursul uneia singure, cu o durată echivalentă, desfășurată seara. Dacă este predat pe parcursul a două lecții, va trebui să împărțiți în mod adecvat fiecare capitol.

Fiecare capitol are o introducere care identifică idea principală a lecției și folosește apoi formatul de mai jos:

Doctrine și principii care trebuie înțelese

O listă cu doctrine și principii vă oferă o perspectivă și vă sugerează ce trebuie să ajungă să înțeleagă, să accepte și să pună în practică în viețile lor cursanții.

Idei de predare

Secțiunea „Idei de predare” cuprinde o listă cu „doctrinile și principiile care trebuie înțelese” și una sau mai multe idei ce pot fi avute în vedere ca posibile modalități de predare. Imaginea indică începutul fiecărei idei de predare.

Puteți folosi sau modifica o sugestie privind predarea sau o puteți înlocui cu o altă metodă de predare a conceptelor. Dumneavoastră, în calitate de învățător, veți alege declarațiile din manualul cursantului pe care doriți să le puneți în evidență în timpul predării. Când stabiliți modul în care predați trebuie să aveți în vedere factori ca influența Duhului Sfânt, personalitatea și stilul dumneavoastră de predare, personalitatea cursanților, timpul de predare, contextul cultural și nevoile cursanților. Se pornește de la premisa că dumneavoastră vă veți personaliza lecțiile folosindu-vă de experiențele, mărturia și percepțiile personale. Se recomandă totuși să predați cursanților toate principiile chiar dacă timpul destinat predării nu este suficient pentru desfășurarea tuturor activităților. Alegeți, rugându-vă, modul în care veți folosi timpul.

Teme propuse pentru cursanți

Scopul temelor propuse este de a-i ajuta pe cursanți să exerseze sau să pună în practică doctrinele, principiile și metodele predate în lecție. Aceste teme sunt incluse și în manualul cursantului sub titlul „Teme propuse”.

NECESITATEA UNEI MAI BUNE PREGĂTIRI

Președintele Ezra Taft Benson a cerut ca misionarii să fie mai bine pregătiți: „Există o diferență între misionari. Unii sunt, în prima lună a misiunii lor, mai bine pregătiți să-L slujească pe Domnul decât sunt alții care se întorc acasă după 24 de luni.

Noi dorim ca, în misiune, să ajungă tineri băieți care sunt «pregătiți să înceapă imediat munca», care au credința ce izvorăște din neprihănire personală și viață curată, pentru ca să poată avea o misiune frumoasă și cu rezultate bune” (în Conference Report, aprilie 1986, p. 59; sau *Ensign*, mai 1986, p. 45).

Predând acest curs, aveți marea ocazie de a contribui la îndeplinirea acestei îndatoriri.

CHEMAT SĂ SLUJESC

Planul salvării întocmit de Tatăl nostru Ceresc oferă tuturor copiilor Săi prilejul de a asculta și a accepta Evanghelia. Cursanții dumneavoastră se pregătesc pentru a ajuta la transmiterea în lumea întreagă a mesajului Evangheliei restaurate. Aveți prilejul să contribuiți la pregătirea lor insuflându-le o mai mare credință în Domnul Isus Hristos și entuziasm față de lucrare și oferindu-le prilejuri de a învăța principiile Evangheliei și de a exersa predarea învățăturilor, lucrând unii cu alții. Subiectul acestui capitol este chemarea de a sluji ca misionar al adevăratei Biserici a Domnului. Încurajați-i pe cursanții dumneavoastră să accepte chemarea Domnului și să-L slujească „cu toată inima, cu tot suflul, cu tot cugetul și cu toată tăria” (D&L 4:2).

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Membrii Bisericii au datoria și privilegiul de a împărtăși Evanghelia restaurată.
- Domnul a spus: „Câmpul este alb, gata pentru seceriș” (D&L 4:4).
- Misionarii ajută la adunarea lui Israel.
- Scopul muncii misionare constă în a-i invita pe oameni să vină la Hristos.
- Chemarea de a merge într-o misiune cu timp deplin vine din partea Domnului prin slujitorii Săi autorizați.

IDEI DE PREDARE

Notă În timpul primei ore, permiteți cursanților să se prezinte. Încurajați-i să-și spună numele, să explice ce i-a motivat să urmeze acest curs și să indice dacă membri ai familiei slujesc în misiuni în prezent și unde slujesc. Dacă numărul cursanților este mic, îi puteți ruga pe cursanți să numească o binecuvântare care vine datorită slujirii misionare (este indicat ca răspunsurile să nu se repete).

Puteți începe sau încheia fiecare perioadă de predare intonând împreună cu respectivii cursanți imnuri misionare, cum ar fi „Chemați să slujim” (*Immuri*, nr. 159),

„Behold! A Royal Army” (Imnuri, nr. 251), „Voi, națiuni, veniți și-ascultați!” (Imnuri, nr. 168), „Voi merge unde vei vrea Tu”, (Imnuri, nr. 174) și „Vârșnici ai Israelului” (Imnuri, nr. 204). Acest lucru îi va ajuta să se familiarizeze cu imnurile misionare.

Membrii Bisericii au datoria și privilegiul de a împărtăși Evanghelia restaurată.

 Invitați-i pe cursanți să numească misionari importanți din scripturi și din zilele din urmă. Scrieți numele pe tablă. Rugați-l pe fiecare cursant să explice ce l-a impresionat la misionarii pe care i-a numit.

Adăugați pe listă sau subliniați numele Pavel, Alma, fiii lui Mosia și Aaron. Rugați-i pe cursanți să formeze echipe de câte doi și rugați fiecare echipă să aleagă una sau mai multe dintre scripturile următoare și să analizeze ce anume a făcut ca misionarul sau misionarii să aibă succes. (Puteți selecta versete mai puține de citit dacă simțiți că respectivii cursanți înțeleg contextele relatărilor.)

Pavel. Citiți 2 Corinteni 11:23-28.

Alma. Citiți Alma 8:8-21.

Amulec. Citiți Alma 8:18-32.

Fiii lui Mosia. Citiți Alma 17:1-12.

Aaron. Citiți Alma 22:1-23.

Apoi, împărțiți clasa în patru grupuri. Desemnați cursanții din fiecare grup să citească despre unul dintre următorii misionari (vezi manualul cursantului, „Missionary Accounts” („Relatări misionare”), p. 6-10): Samuel H. Smith, Heber C. Kimball, Wilford Woodruff și Dan Jones. Invitați-i pe cursanți să împărtășească clasei ce lucru i-a impresionat din relatare și cum îi poate ajuta acesta în timp ce slujesc în misiune.

Invitați-i pe cursanți să discute răspunsurile la următoarele întrebări:

- Ce relație există între învățătura Salvatorului din Luca 18:29-30 și unele dintre experiențele și trăsăturile misionarilor despre care am discutat?
- De ce doresc misionarii să sacrifice atât de multe pentru oameni pe care s-ar putea să nu-i cunoască?

 Rugați-i pe cursanți să citească declarația președintelui Gordon B. Hinckley din manualul cursantului (p. 2).

- Ce elemente ale restaurării ne îndeamnă președintele Hinckley să predăm?
- De ce credeți că este important ca oamenii să înțeleagă pe fiecare în parte?

 Scrieți, pe tablă, la întâmplare, următoarele cuvinte: botez, întruniri, darul Duhului Sfânt, activități sportive la Biserică, judecată, dansuri, pocăință, ispășire, sfințire, depozitarea alimentelor, îndeplinește voința Tatălui Ceresc, credința în Isus Hristos, rabdă până la sfârșit, înviere. Scrieți, cu litere îngroșate în centrul tablei, cuvântul *Evanghelie*.

Rugați-i pe cursanți să citească 3 Nefi 27:13-22 și Doctrină și legăminte 39:6 și să indice care dintre cuvintele de pe tablă corespund descrierii pe care Salvatorul a dat-o Evangheliei. Rugați-i pe cursanți să încercuiască acele cuvinte sau să le șteargă pe

cele care nu sunt menționate în scripturi. Arătați că, în timp ce celelalte lucruri sunt importante, elementele pe care le-a propovăduit Salvatorul despre Evanghelie reprezintă baza mesajului unui misionar. Invitați un cursant să citească clasei explicația din manualul cursantului cu privire la înțelesul cuvântului *Evanghelie* (vezi manualul cursantului, p. 0 (2)). Rugați-i pe cursanți să asculte și să indice cuvintele sau expresiile care ar trebui adăugate listei de pe tablă.

Rugați-i pe cursanți să formeze echipe de câte doi și să exerseze, unul pentru celălalt, o scurtă descriere a Evangheliei care să fie ușor de înțeles de către un simpatizant.

Discutați împreună cu clasa

- De ce credeți că este important ca un misionar să înțeleagă sensul cuvântului *Evanghelie*?
- Care este diferența dintre înțelesul cuvântului *Evanghelie* și a cuvântului *biserică*?

Rugați un cursant să citească Avraam 2:9-11. Începeți o discuție în clasă cu următoarele întrebări:

- De ce credeți că majoritatea membrilor Bisericii sunt descendenți ai lui Avraam?
- Cum aflăm dacă suntem descendenți ai lui Avraam? (Dacă este necesar, puteți sugera că în binecuvântarea noastră patriarhală ni se va spune acest lucru. Doctrină și legăminte 86:8-10 indică, de asemenea, o relație între preoție și descendență.) Puteți împărtăși următoarea declarație a vârstnicului Russell M. Nelson cu privire la legământul avraamic.

„Noi suntem, de asemenea, copii de legământ. Noi am primit, ca și cei din vechime, preoția sfântă și Evanghelia nepieritoare. Avraam, Isaac și Iacov sunt strămoșii noștri. Noi facem parte din Israel. Avem dreptul să primim Evanghelia, binecuvântările preoției și viața veșnică. Națiunile pământului vor fi binecuvântate prin eforturile noastre și prin munca urmașilor noștri. Seminția adevărată a lui Avraam și cei care sunt adunați în familia sa prin adopție primesc aceste binecuvântări promise – având la bază acceptarea Domnului și supunerea față de poruncile Sale” (în Conference Report, aprilie 1995, p. 42-43; sau *Ensign*, mai 1995, p. 33).

- Care credeți că este mesajul central din Avraam 2:9-11 pentru noi?
- Care este responsabilitatea dumneavoastră având în vedere această descendență? (De a-i binecuvânta pe alții cu prilejul de a se bucura de binecuvântările Evangheliei restaurate.)

2

Citiți împreună cu respectivii cursanți declarațiile vârstnicului Russell M. Nelson cu privire la legământului avraamic din manualul cursantului (p. 2) sau puteți opta pentru a viziona Înregistrarea 2 (0:42) a DVD-ului.

3

Citiți și familiarizați-vă cu următoarea povestire înainte de oră sau puteți opta pentru a viziona Înregistrarea 3 (5:41) a DVD-ului. Pregătiți-vă să relatați cursanților, cu propriile dumneavoastră cuvinte, versiunea scurtă a povestirii. În partea de concluzii a povestirii, subliniați că *fiecare* poate fi fratele sau sora dumneavoastră și că noi trebuie să-i privim pe ceilalți ca pe copii ai lui Dumnezeu și astfel îi putem iubi în suficientă măsură pentru a le împărtăși mesajul Evangheliei restaurate.

Vârstnicul Jacob de Jager, fost membru al Cvorumului celor Șaptezeci și convertit la Biserică, a folosit următoarea povestire ca o pildă pentru toți misionarii chemați să facă sacrificii pentru a salva copiii Tatălui Ceresc:

„Am ascultat atât de multe mărturii remarcabile despre bărbați și femei minunate care au fost aduși în Biserică, încât aș dori să spun: «Niciodată nu știi pe cine vei salva».

Pentru a-mi ilustra afirmația, aș vrea să mă întorc cu gândul în urmă, la țara mea de origine, Olanda, unde au trăit, în micul sat Scheveningen de pe malul mării, șase generații dintre strămoșii tatălui meu. Ei erau pescari sau aveau alte meserii legate de aceasta, cum ar fi constructorii de bărci de pescuit, producători de vele sau reparatori de plase de pescuit. Mulți dintre ei participau la acțiuni voluntare, dar periculoase, de salvare a vieților omești. Erau bărbați cu experiență și inimi brave, care erau întotdeauna gata să urce în bărcile de salvare cu vâsle pentru a merge într-o misiune de salvare. La fiecare vânt puternic ce sufla dinspre vest, alte bărci de pescuit aveau probleme și, de multe ori, marinarii trebuiau să se agațe de vecele și frânghiile ambarcațiunilor avariate în lupta disperată de a scăpa de la înecul ce-i amenința. An după an, marea făcea victime.

Odată, în timpul unei furtuni devastatoare, o ambarcațiune se afla în pericol și o barcă cu vâsle a ieșit în larg pentru a salva echipajul ambarcațiunii de pescuit. Valurile erau uriașe și fiecare dintre bărbații de la vâsle trebuia să-și folosească toată tăria și energia pentru a ajunge la nefericiții marinari prinși în întunericul necruțător al nopții și ploaia ce curgea în șuvoaie.

S-a ajuns la nava eșuată, dar barca cu vâsle era prea mică pentru a putea lua întregul echipaj într-o singură operațiune de salvare. Un bărbat trebuia să rămână pe ambarcațiune pentru că, pur și simplu, nu era loc pentru el; riscul ca barca de salvare să fie răsturnată era prea mare. Când salvatorii au ajuns înapoi, pe țărm, sute de oameni îi așteptau cu torțe pentru a-i ghida în noaptea sumbră. Dar același echipaj nu putea face al doilea drum din cauză că membrii echipajului erau epuizați de lupta cu vânturile, valurile și ploaia nimicitoare.

Căpitanul gărzii de coastă locale a cerut voluntari care să facă al doilea drum. Printre cei care au făcut un pas înainte fără ezitare a fost un tânăr de 19 ani, pe nume Hans. El venise pe țărm împreună cu mama sa pentru a urmări operațiunea de salvare și avea îmbrăcăminte impermeabilă.

Când Hans a făcut un pas înainte, mama lui s-a speriat și a spus: «Hans, nu te duce, te rog. Tatăl tău a murit pe mare când aveai patru ani iar fratele tău mai mare, Pete, este dat dispărut pe mare de mai bine de trei luni. Ești singurul fiu care mi-a mai rămas!».

Dar Hans a spus: «Mamă, simt că trebuie să merg. Este de datoria mea!». Mama a plâns și, plină de neliniște, a început să străbată plaja în timp ce Hans s-a urcat în barca cu vâsle, a luat vâslele și a dispărut în noapte.

După o luptă cu valurile tot mai mari, care a durat mai mult de o oră (și care mamei lui Hans i s-a părut o eternitate), barca cu vâsle a început să se zărească din nou. Când salvatorii au ajuns destul de aproape de țărm pentru a-l auzi pe căpitanul gărzii de coastă, el și-a făcut mâinile pâlnie în jurul gurii și a strigat cu putere pentru a acoperi furtuna: «L-ați salvat?».

Și, apoi, oamenii care luminau marea cu torțele lor l-au văzut pe Hans ridicându-se de la vâsle și l-au auzit strigând cu toată puterea: «Da! Și spune-i mamei că este fratele meu, Pete!»...

Niciodată nu știi pe cine vei salva [tu]! Poate fi cineva care, pe talazurile vieții, este bătut de furtună sau poate fi chiar acela care a fost dat dispărut pe marea vieții. Și, când cineva este salvat datorită misiunii [tale] de salvare, o, ce mare va fi bucuria [ta] cu el în împărăția Tatălui nostru” (în Conference Report, octombrie 1976, p. 80-81; sau *Ensign*, noiembrie 1976, p. 56-57).

 Rugați-i pe cursanți să citească Doctrină și legăminte 123:12-17 și sugerați principii din aceste versete care sunt relevante pentru munca misionară. Lăudați fiecare răspuns și încurajați și alte răspunsuri.

Domnul a spus: „Câmpul este alb, gata pentru seceriș” (D&L 4:4).

 Rugați-i pe cursanți să citească Doctrină și legăminte 11:3.

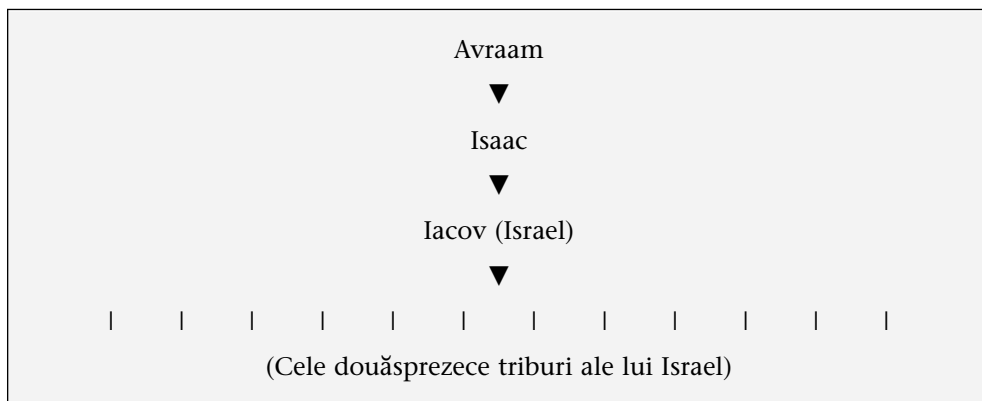
- Ce înseamnă expresia „câmpul este alb”? (vezi introducerea acestei secțiuni din manualul cursantului, p. 0(3)).

Rugați un cursant să citească Doctrină și legăminte 33:7-9. Explicați faptul că *snopii* sunt mănunchiuri de spice legate împreună. În timpurile străvechi, lucrătorii recoltau grânele tăind spicele, legându-le în snopi și ducându-le în grâнар sau în locul de depozitare. „Snopii” nu simbolizează numai un număr de botezuri făcute în timpul misiunii. Pot simboliza, de asemenea, binecuvântările pe care le primește un misionar în timp ce face lucrarea Domnului.

- Cum descriu aceste versete modul în care trebuie să lucreze misionarii?
- Ce credeți că trebuie să faceți pentru a fi demni de promisiunea: „Deschideți gura, și ea va fi umplută” (D&L 33:8; vezi, de asemenea, D&L 84:85)?
- În ce mod supunerea față de această poruncă arată credința misionarului?
- Cum ar influența încercarea de a fi „ca Nefi din vechime” modul dumneavoastră de abordare a muncii misionare?
- Ce ați putea face diferit *acum*, înainte de misiune, pentru a fi mai asemănători lui Nefi?

Misionarii ajută la adunarea lui Israel.

 Desenați următorul arbore genealogic pe tablă:

- Potrivit scripturii 1 Nefi 22:3-4, unde se află, astăzi, urmașii lui Avraam, Isaac și Iacov (Israel)?
- În rugăciunea de dedicare a templului Kirtland (D&L 109), profetul Joseph Smith s-a rugat ca, prin restaurare, „urmașii împrăștiați ai lui Israel” să înceapă să fie adunați. Pentru ce se spune în Doctrină și legăminte 109:67 că vor fi adunați? (Pentru cunoașterea adevărului și credinței în Mesia.)
- Care este rolul misionarilor în adunarea lui Israel (vezi D&L 29:7)?

Citiți împreună cu respectivii cursanți declarația președintelui Spencer W. Kimball din manualul cursantului (p. 4) și rugați-i pe cursanți să caute și să discute despre lucrurile care îl fac demn pe un simpatizant să devină o parte a lui Israel adunat. Subliniați scopul misionar de a-i invita pe alții să vină la Hristos prin credință, pocăință, botez și confirmare ca membri ai adevăratei Biserici a Domnului și prin a îndura până la sfârșit.

Scopul muncii misionare constă în a-i invita pe oameni să vină la Hristos.

 Puneți în evidență următoarea frază din declarația vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli (vezi manualul cursantului, p. 0(5)):

„Dincolo de cuvintele și învățăturile mele și de mărturia rostită, viața mea trebuie să fie o parte a acestei mărturii despre Isus” (în Conference Report, octombrie 1994, p. 40; sau *Ensign*, noiembrie 1994, p. 31).

- Ce înseamnă declarația vârstnicului Holland pentru dumneavoastră ca potențial misionar?

Rugați-i pe membrii clasei să formeze echipe de câte doi și să adreseze și să răspundă, pe rând, la următoarele întrebări. (Deși pot părea simple, întrebările oferă cursanților prilejul de a exercita comunicarea crezurilor și mărturiilor lor într-un mod în care o vor face în timpul misiunii.)

- Cum v-a apropiat mai mult de Isus Hristos faptul că sunteți membru al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă?

- Cum v-a influențat sau v-a schimbat viața faptul că v-ați apropiat mai mult de Hristos?

- 4 Citiți următoarea experiență relatată de vârstnicul Jeffrey R. Holland sau puteți opta pentru a viziona Înregistrarea 4, segmentul 1 (0:18), a DVD-ului:

„În conferințele de zonă, care sunt unele dintre cele mai importante momente de a propovădui acestor tineri vârstnici și tinere surori pe care le avem noi, în calitate de autorități generale, i-am întrebat pe misionari ce doresc ei să facă simpatizanții ca urmare a discuțiilor pe care le au cu ei”.

- Cum ați răspunde la întrebarea vârstnicului Holland?

- 4 Continuați povestirea relatată de vârstnicul Holland sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 4, segmentul 2 (1:06), a DVD-ului:

„«Să se boteze!», se strigă în cor drept răspuns.

«Da», spun eu, «noi dorim ca ei să fie botezați, dar ce trebuie să preceadă acest lucru?».

Acum, ei sunt puțin prudenți. *Aha*, gândesc ei. *Acesta este un test. Este un test...* «Să citească din Cartea lui Mormon!», strigă cineva. «Să se roage!», strigă un misionar din spatele încăperii. «Să meargă la biserică!», declară una dintre surorile din primul rând. «Să accepte toate discuțiile misionare!», spune altcineva.

Eu spun: «Dar ce altceva doriți să facă simpatizanții voștri?».

«Să se boteze!», se spune în cor, a doua oară.

«Vârstnici», insist eu, «mi-ați mai spus de botez, iar eu tot vă întreb!».

Ei bine, acum, ei *sunt* complet confuzi... «Să trăiască potrivit Cuvântului de înțelepciune!», spune cineva. «Să plătească zeciuiala!», strigă altcineva. Și tot așa”.

- Ce credeți că nu au menționat acești misionari?

- 4 Continuați să citiți sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 4, segmentul 3 (0:50), a DVD-ului:

„Trebuie să spun că misionarii reușesc doar rareori să identifice cele două lucruri cele mai importante pe care noi dorim să le facă simpatizanții înainte de botez: să aibă credință în Domnul Isus Hristos și să se pocăiască de păcatele lor. Totuși, «noi credem că primele principii și rânduieli ale Evangheliei sunt: primul, credința în Domnul Isus Hristos; al doilea, pocăința; [apoi] al treilea, botezul prin scufundare *pentru iertarea păcatelor*; al patrulea, așezarea mâinilor pentru darul Duhului Sfânt» [Articolele de credință 1:4; subliniere adăugată]”.

- De ce sunt credința în Isus Hristos și pocăința vitale pentru un nou convertit?

- 4 Terminați de citit relatarea vârstnicului Holland sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 4, segmentul 4 (1:20), a DVD-ului:

„Noua viață a convertitului trebuie să se clădească pe credința în Domnul Isus Hristos și în sacrificiul Său ispășitor – convingerea că El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, că El trăiește chiar în acest moment, că El este cu adevărat ușa staulului oilor și că El singur deține cheile pentru salvarea și exaltarea noastră. Această convingere trebuie să fie urmată de pocăință adevărată, pocăință care arată dorința noastră de a fi curați și înnoiți și întregi, pocăință care ne permite să avem binecuvântările depline ale ispășirii.

Apoi, vine botezul pentru iertarea păcatelor. Da, botezul este, de asemenea, necesar pentru a deveni membru al Bisericii, dar nu pe acest fapt a ales profetul Joseph Smith să pună accentul în acel articol de credință. El a pus accentul pe botezul pentru iertarea păcatelor – îndreptându-ne, din nou, atenția, dumneavoastră și mie, misionarului și simpatizantului către ispășire, salvare, către darul pe care ni-l dă Hristos. Acest lucru îl ghidează pe noul convertit către binecuvântările «veștii celei bune» („Munca misionară și ispășirea”, *Liahona*, octombrie 2001, p. 26-27).

- Conform scripturii 2 Nefi 2:6-9, ce mesaj trebuie transmis tuturor oamenilor?
- Ca misionar, asupra căror lucruri trebuie să vă îndreptați atenția ca urmare a înțelegerii acestei scripturi?

Chemarea de a merge într-o misiune cu timp deplin vine de la Domnul prin slujitorii Săi autorizați.

- Arătați cursanților următorul certificat. Dacă este posibil, puteți face o copie mărită, care să poată fi mai ușor de văzut de cursanți sau îl puteți copia pe o coală transparentă și puteți proiecta imaginea pe un ecran.

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINTILOR
DIN ZILELE DIN URMA

*Prin prezentul document, se confirmă că
posesorul acestuia, vârstnicul*

*care este în întregime credincios Bisericii lui Isus
Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și pe deplin
acceptat ca membru al acesteia, este un slujitor
al Evangheliei, rânduiește cu justețe, și, ca atare,
are autoritatea să predice principiile Evangheliei
și să administreze rânduielile acesteia.*

*Invităm pe toată lumea să dea ascultare
mesajului său.*

Thomas S. Monson
Președinte

Date _____ Lake City, Utah

Semnătura misionarului _____

Valid până la _____

© 1994, 2008 RL 3190201 171

- Care sunt pașii pe care trebuie să-i faci o persoană înainte de a deveni misionar cu timp deplin? (Să completeze formularele, să aibă mai multe interviuri cu preoția, să primească o chemare de a pleca în misiune, să fie pusă deoparte.)
- Ce va însemna pentru dumneavoastră să fiți pus deoparte ca reprezentant cu timp deplin al lui Isus Hristos?

Rugați un cursant să citească Doctrină și legăminte 64:29.

- Cum schimbă cunoașterea faptului că sunteți în slujba Domnului modul în care faceți lucrurile, în care trăiți și în care acționați?
- Conform scripturii Doctrină și legăminte 64:29, care este cheia succesului unui «reprezentant»?

Împărtășiți următorul studiu de caz ipotetic sau elaborați unul care să conducă la o discuție a clasei despre prezența mâinii Domnului în chemarea fiecărui misionar:

Cuprins de un mare entuziasm, Roberto s-a așezat pentru a deschide plicul care conținea chemare sa în misiune. El petrecuse ultimii câțiva ani învățând o limbă străină. Era sigur că avea să primească o chemare de a slui într-un loc în care își putea folosi această deprindere dobândită pentru a preda Evanghelia restaurată. Când a citit scrisoarea și a văzut misiunea în care fusese repartizat, inima i s-a oprit în loc. Nu numai că era chemat să slujească în propria țară, dar și într-o misiune în care se folosea limba maternă! „Cum poate fi aceasta o chemare de la Domnul?”, s-a întrebat el. „Domnul știe, cu siguranță, că eu cunosc o limbă străină.”

- Dacă acest tânăr băiat ar veni să se sfătuiască cu dumneavoastră, spunând că nu este sigur că a fost chemat prin inspirație, ce i-ați spune?
- Ce alte probleme ar putea avea misionarii cu privire la chemarea lor și care le-ar putea provoca temeri?

Puteți împărtăși următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer, președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli:

„Prima mare experiență constă în a învăța că nu este deloc misiunea *voastră* – este misiunea Domnului. Știu că spunem: «Merg în misiunea mea», dar nu este misiunea *mea*, este misiunea *Lui*... Prin rugăciune, prin provocările ce vă vor sta în față, prin muncă, prin studiu și prin dificultățile și dezamăgirile cu care vă veți confrunța, veți afla că este misiunea Domnului. Veți ajunge să cunoașteți aceasta” („Some Things Every Missionary Should Know” [seminar pentru noii președinți de misiune, 26 iunie 2002], p. 2).

Întrebați dacă poate vreun cursant să citeze al cincilea articol de credință (dacă nu, rugați un cursant să-l citească).

- Care este legătura dintre acest articol și chemările în misiune?
- În ce fel influențează modul în care slujiți înțelegerea faptului că chemarea dumneavoastră vine, cu adevărat, de la Domnul prin slujitorii Săi?

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Începeți un jurnal al studiului. Acesta este un jurnal în care veți consemna învățături din Evanghelie însușite în timpul studiului. Multe misiuni vă vor instrui să țineți un astfel de jurnal, așa încât acesta va fi începutul creării unui instrument misionar util.
- Memorați Doctrină și legăminte 4 și pregătiți-vă să-l recitați în cadrul unui gând spiritual pe care îl veți rosti în clasă în viitor (sau îl puteți recita împreună cu clasa).
- Memorați (sau rememorați) Articolele de credință.
- Discutați cu un misionar întors recent din misiune despre importanța slujirii în misiune și dacă misiunea sa a fost sau nu un sacrificiu.
- Citiți Doctrină și legăminte 31:3-13 și analizați acele porunci și promisiuni pe care Domnul le-a făcut misionarilor.
- Aduceți scripturile și manualul cursantului la clasă în fiecare săptămână.

© Steve Tregagle. Copierea interzisă.

DEMNITATEA PERSONALĂ

Demnitatea personală este esențială în pregătirea fiecărei persoane pentru a intra în templu și a se pregăti să slujească într-o misiune cu timp deplin. Episcopii și președinții de țară determină demnitatea. În calitate de instructor, dumneavoastră nu trebuie să stabiliți măsura exactă a demnității necesare, ci să-i îndrumați pe cursanții cu probleme privind demnitatea spre conducătorii preoției.

În această lecție, îi veți încuraja pe cursanți să se supună poruncilor Domnului, învățăturilor profesorilor și apostolilor Săi și regulilor misiunii. Asigurați-vă că respectivii cursanți cunosc faptul că, înainte de a începe slujirea misionară, trebuie să discute cu respectivii conducători ai preoției toate încălcările grave, nerezolvate. Când misionarii sunt demni și supuși, ei pot „vorbi în numele lui Dumnezeu, Domnul, chiar Salvatorul lumii” (D&L 1:20).

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Demnitatea personală este necesară pentru a putea face muncă misionară.
- Demnitatea personală permite viitorilor misionari să obțină binecuvântările templului.
- Pocăința este un proces de curățire care ne permite să devenim demni.

IDEI DE PREDARE

Demnitatea personală este necesară pentru a putea face muncă misionară.

Împărțiți-i pe cursanți în grupuri mici și rugați grupurile să citească declarația vârstnicului Charles Didier, a vârstnicului Richard G. Scott și a președintelui Gordon B. Hinckley din manualul cursantului (vezi p. 13-14). Oferiți cursanților următoarele întrebări pe care să le discute în grupurile lor.

- Ce înseamnă să fii demn să slujești în misiune?
- De ce este atât de important pentru munca misionară să fii demn?

- Ce înseamnă expresia „este mai bine să previi decât să te pocăiești” pentru o persoană tânără care se pregătește pentru misiune?
- Care ne învață vârstnicul Didier că ar trebui să fie motivația noastră pentru a evita comiterea păcatului?
- De ce credeți că „spiritul dragostei pentru Domnul și poruncile Sale” v-ar ajuta să fiți demni pentru a sluji în misiune?
- În ce mod amânarea pocăinței afectează acțiunile misionare?
- Cum poate munca misionară a Domnului să fie „făcută de oameni obișnuiți, care muncesc într-un mod extraordinar”? De ce trebuie ca ei să fie demni pentru a realiza acest lucru?

Întrebați-i pe cursanți:

- Ce fel de boli spune președintele Hinckley că trebuie evitate?

Citiți împreună cu respectivii cursanți declarația președintelui Gordon B. Hinckley despre pornografie din manualul cursantului (vezi p. 14).

- Ce alte boli ați putea adăuga la această listă?
- În ce fel se aseamănă pornografia, împărtășirea povestirilor imorale și încălcarea Cuvântului de înțelepciune cu o capcană?

Rugați-i pe cursanți să întocmească o listă cu alte boli sau capcane și să explice pericolele pe care le reprezintă acestea pentru spiritualitatea cuiva.

- Ce înseamnă a te păstra neîntinat de lume? (Vezi Iacov 1:27.)
- Care sunt binecuvântările faptului că permitem virtuții să ne înfrumusețeze gândurile? (Vezi D&L 121:45.)

- 5 Cum putem îndepărta imaginile rele pe care le avem uneori în minte? Citiți următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 5 (0:54) a DVD-ului.

„Pe tastatura oricărui computer, în orice limbă, există o tastă pe care scrie *șterge*. Să aveți o «tastă de ștergere» în mintea voastră. Obișnuiți-vă să folosiți tasta de ștergere. Dacă unul dintre aceste gânduri nedemne încearcă să vă pătrundă cu forța în minte, ștergeți-l!

Dar ce ar putea juca rolul de tastă de ștergere? Un mic gest pe care nimeni nu l-ar observa. Nu știu care ar trebui să fie al dumneavoastră. Trebuie să fie al dumneavoastră. Este personal. Ar putea fi, de exemplu, dacă purtați ochelari, simpla atingere a ochelarilor. Un gând vă vine în minte și vă atingeți ochelarii ca să-l ștergeți. Nimeni nu va ști în afară de dumneavoastră. Sau ar putea fi orice alt mic gest, pe care îl știți dumneavoastră, cum ar fi frecarea mâinilor. Învățați să vă folosiți tasta de ștergere când vin aceste gânduri, aceste ispite. Puteți învăța să le ștergeți.

Puteți învăța să vă controlați gândurile. Când faceți acest lucru și dacă urmați regula supunerii, totul va fi bine pentru dumneavoastră. Veți fi îndrumați” („Some Things Every Missionary Should Know” [seminar pentru noii președinți de misiune, 26 iunie 2002], p. 16-17).

Demnitatea personală permite viitorilor misionari să obțină binecuvântările templului.

 Rugați-i pe cursanți să citească Doctrină și legăminte 109:22-23 și scrieți pe tablă cele patru binecuvântări cerute de profetul Joseph Smith în rugăciunea de dedicare a templului Kirtland. Discutați despre fiecare dintre aceste binecuvântări. Puteți folosi, dacă doriți, următoarele întrebări asemănătoare:

- Ce credeți că înseamnă să acționezi în numele lui Dumnezeu ca misionar?
- Cum poate fi slava lui Dumnezeu în jurul nostru în lumea muritoare? (Vezi D&L 88:28-29; 93:36.)
- În ce moduri ar putea avea îngerii responsabilitatea de a se îngriji de noi? (Vezi 2 Nefi 32:3-4; D&L 13.)

Rugați un cursant să citească declarația vârstnicului Joseph B. Wirthlin cu privire la binecuvântările templului găsită în manualul cursantului (vezi p. 15). Scrieți pe tablă alte binecuvântări.

 Pentru a fi un misionar de succes, o persoană are nevoie de binecuvântările sau „darurile” pe care le poate primi numai în templu, precum și de darul Duhului Sfânt. Citiți împreună cu respectivii cursanți declarația vârstnicului Jeffrey R. Holland, a vârstnicului Bruce R. McConkie și a președintelui Joseph Fielding Smith din manualul cursantului (vezi p. 15-16).

- Potrivit afirmațiilor acestor autorități generale, cum poate fi de ajutor înzestrarea în templu a unui misionar în predicarea Evangheliei restaurate?
- Împărtășiți cursanților observația că uneori membrii Bisericii acordă mai multă importanță primirii unei chemări de a merge în misiune decât primirii rânduie-lilor din templu. De ce credeți că s-ar putea acorda mai multă importanță pri-mirii unei chemări de a pleca în misiune decât binecuvântărilor din templu?

Împărtășiți îndemnul pe care îl face președintele Howard W. Hunter, al paisprezecelea președinte al Bisericii, din manualul cursantului (p. 15).

- Potrivit afirmațiilor din Doctrină și legăminte 95:8; 105:11-12, ce a stabilit Domnul să dea sfinților în templele Sale sfinte?
- Potrivit declarațiilor vârstnicilor David B. Haight și Jack H. Goaslind jr. din manualul cursantului (p. 16), care sunt câteva dintre modalitățile în care o per-soană este înzestrată cu „putere din înalturi” în templu? (Puteți întocmi pe tablă o listă cu sugestiile cursanților și le puteți discuta. Atrageți atenția cursan-ților să nu folosească limbajul folosit în templu și să nu dea detalii în această scurtă discuție.)
- De ce sunt importante pentru un misionar aceste înzestrări sau daruri?

 Majoritatea misionarilor au prilejul de a-și primi înzestrarea în templu înainte de a pleca în misiune. Vârstnicul Richard G. Scott ne-a învățat:

„Demnitatea personală este o condiție esențială pentru a ne bucura de bine-cuvântările din templu” (în Conference Report, apr. 1999, p. 31; sau *Ensign*, mai 1999, p. 25).

Invitați-i pe cursanți să vorbească despre culoarea îmbrăcăminții care se poartă în temple și de ce este albul atât de important. Este posibil ca unii dintre cursanții dumneavoastră să nu fi fost încă la templu. Pentru acești cursanți, puteți citi, dacă doriți, următoarea explicație cu privire la îmbrăcămintea purtată în templu și puteți discuta întrebările care o însoțesc.

„Când facem munca de rânduală în templu, purtăm îmbrăcămintă albă. Această îmbrăcămintă este simbolul purității, al demnității și al curățeniei.

După intrarea în templu, vă schimbați hainele de stradă cu hainele albe de templu... Când vă așezați hainele în dulapul dumneavoastră, lăsați acolo, odată cu ele, grijile, preocupările și tulburările. Pășiti afară din această mică zonă personală îmbrăcați în alb și aveți un sentiment de egalitate și de unitate, deoarece toți în jurul dumneavoastră sunt îmbrăcați similar” (*Să ne pregătim pentru intrarea în templul sfânt* [2002], p. 16-18).

- Cum credeți că vă ajută să vă pregătiți pentru experiențele sacre din templu înlocuirea îmbrăcăminții de stradă cu îmbrăcămintea albă pentru templu?
- De ce v-ar ajuta faptul că vă pregătiți să fiți demni pentru a slăvi în templu să vă pregătiți să slujiți Domnului într-o misiune?
- Cum ar putea amintirea faptului că ați fost la templu și ați făcut legăminte sacre să vă binecuvânteze viața ca misionar?

Rugați-i pe cursanți să citească, din manualul cursantului, declarația vârstnicului Richard G. Scott (p. 16) și să se gândească de ce trebuie să fie cineva în totalitate onest atât în timpul interviului pentru recomandarea în templu, cât și în timpul discuțiilor cu conducătorii preoției cu privire la demnitatea de a sluji într-o misiune.

- Ce credeți că înseamnă că interviul pentru recomandarea pentru templu este „un pas important spre confirmarea faptului că aveți maturitatea și pregătirea spirituală” pentru a primi rânduielile și a ține legămintele din casa Domnului?
- De ce credeți că demnitatea personală este o condiție esențială pentru a ne bucura de binecuvântările din templu precum și de o misiune cu timp deplin?

Pocăința este un proces de curățire care ne permite să devenim demni.

Explicați că pocăința este o trăsătură pozitivă a Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos și că, dacă respectivii cursanți nu sunt momentan demni, ei pot deveni astfel prin pocăință. Alma a spus fiului său „ce bucurie și ce minunată lumină” a avut și a văzut după purificatorul proces al pocăinței (Alma 36:20).

Rugați-i pe cursanți să formeze echipe de câte doi și să pregătească o scurtă lecție despre pocăință care să poată fi predată unui simpatizant. Subliniați faptul că principiul credinței în Hristos conduce o persoană spre pocăința de păcate. Ar putea fi util să menționați declarația vârstnicului Holland din manualul cursantului (vezi p. 16), scripturile următoare și oricare alte versete pe care ei le consideră utile: Helaman 14:13; 15:7-8; 3 Nefi 12:19-20; Doctrină și legăminte 53:3. După ce pregătesc această scurtă lecție, rugați una dintre echipe să-o predea unei alte echipe de cursanți. Apoi, inversați rolurile. După câteva minute, permiteți tuturor celor patru cursanți să discute între ei această experiență. Ce au făcut bine și ce ar fi putut să facă mai bine?

Toți, nu numai cei care au comis încălcări majore, au nevoie să se pocăiască atunci când se pregătesc pentru slujirea misionară. Rugați un cursant să citească Doctrină și legăminte 133:16 cu glas tare și cereți clasei să explice semnificația pe care o are versetul pentru ei ca viitori misionari.

 Împărtășiți următorul caz de studiu ipotetic.

Viața lui Craig s-a schimbat. Ani de zile, el a crescut în Biserică și a urmat învățăturile ei. În anii adolescenței, însă, s-a trezit alunecând în nesupunere față de porunci. Faptele lui l-au făcut să nu se simtă bine la biserică. Odată, l-a auzit pe un conducător de țărșuș vorbind despre bucuria pocăinței și a slujirii în misiune fiind liber de povara păcatului. Inima i-a fost impresionată, iar el a știut că trebuia să-și schimbe viața. El a stabilit o întâlnire cu episcopul lui.

- Ce întrebări ar putea avea Craig în minte în timp ce așteaptă să-l întâlnească pe episcop?
- Ce răspunsuri ați sugera la întrebările lui Craig?

Citiți împreună cu respectivii cursanți paragrafele intitulate *Mărturisire* după „Pocăința” din *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* [2005], p. 126-127 și discutați despre importanța ajutorului acordat de un conducător al preoției unei persoane pentru a se pocăi.

 Citiți următoarele declarații ale președintelui Boyd K. Packer:

„Dumnezeu fie lăudat pentru puterea de a curăți, a purifica și a ierta a ispășirii aduse de Domnul Isus Hristos despre care eu depun mărturie” (în Conference Report, octombrie 2000, p. 96; sau *Ensign*, noiembrie 2000, p. 74).

„Pocăința, ca și săpunul, trebuie folosită frecvent” (în Conference Report, aprilie 1997, p. 9; sau *Ensign*, mai 1997, p. 9).

Arătați o bucată de săpun.

- În ce fel se aseamănă pocăința cu săpunul?

Subliniați faptul că, atunci când pocăința este sinceră, persoana nu numai că este curățată de păcat dar, în inima și caracterul ei, are loc o schimbare față de păcatul de care s-a pocăit.

- Ce simțiți când puterea ispășirii vă face curați spiritual?
- De ce este abandonarea păcatului vitală pentru pocăință? (Vezi D&L 58:43.)

Pocăința dumneavoastră vă va face un martor personal al puterii purificatoare a ispășirii.

- Potrivit celui de-al patrulea articol de credință, spre ce îl va conduce pocăința sinceră pe un simpatizant?

Rugați-i pe cursanții dumneavoastră să se gândească la viața și mărturia puternică ale unor misionari ca apostolul Pavel, Alma cel Tânăr și fiii lui Mosia.

- De ce au persistat ei în predarea Evangheliei pocăinței chiar și cu riscuri personale mari?
- De ce au fost oamenii mereu neprihăniți, ca Nefi, Abinadi și Moroni, și mari propovăduitori ai ispășirii Salvatorului?

Citiți cursanților următoarea declarație a vârstnicului Glenn L. Pace:

„O misiune nu este un loc în care păcătoșii se pocăiesc, ci unul în care păcătoșii sunt chemați la pocăință. Misionarii nu sunt trimiși în misiuni pentru a dobândi o mărturie, ci pentru a-și depune mărturiile” („Why?” [cuvântare de devoțiune, Colegiul Ricks, 24 septembrie 1991], p. 3).

Rugați un cursant să reformuleze, cu propriile cuvinte, declarația vârstnicului Pace.

Citiți și discutați cu respectivii cursanți restul declarației vârstnicului Pace, din manualul cursantului (p. 17).

- Care este, potrivit declarației vârstnicului Pace, „sentimentul pe care îl au mulți tineri” cu privire la mărturisirile pe care le fac chiar înainte de a pleca în misiune?
- Ce sfat i-ați da unui potențial misionar care se teme să vorbească deschis despre păcatele sale unui conducător al preoției?

Ajutați-i pe cursanți să înțeleagă că ispășirea Salvatorului dă speranță aceluia care simt că ei nu pot fi iertați. Citiți Doctrină și legăminte 58:42.

- Dacă Domnul nu-și mai amintește de păcatele noastre, de ce le este greu unora dintre oameni să se ierte ei înșiși?

Citiți Alma 36:19. Explicați cursanților că, atunci când ne pocăim cu adevărat, durerea provocată de amintirea păcatelor noastre poate fi îndepărtată. Nu trebuie să simțim veșnic durerea.

Ajutați-i pe cursanți să înțeleagă că adevărata pace poate veni în urma iertării Domnului. Vârstnicul F. Burton Howard, din Cei Șaptezeci, a explicat:

„Când te-ai pocăit pe deplin, simți o pace interioară. Știi cumva că ești iertat pentru că povara pe care ai purtat-o atât de mult timp, dintr-o dată, nu mai este acolo. A dispărut și tu știi că a dispărut” (în Conference Report, aprilie 1983, p. 79; sau *Ensign*, mai 1983, p. 59).

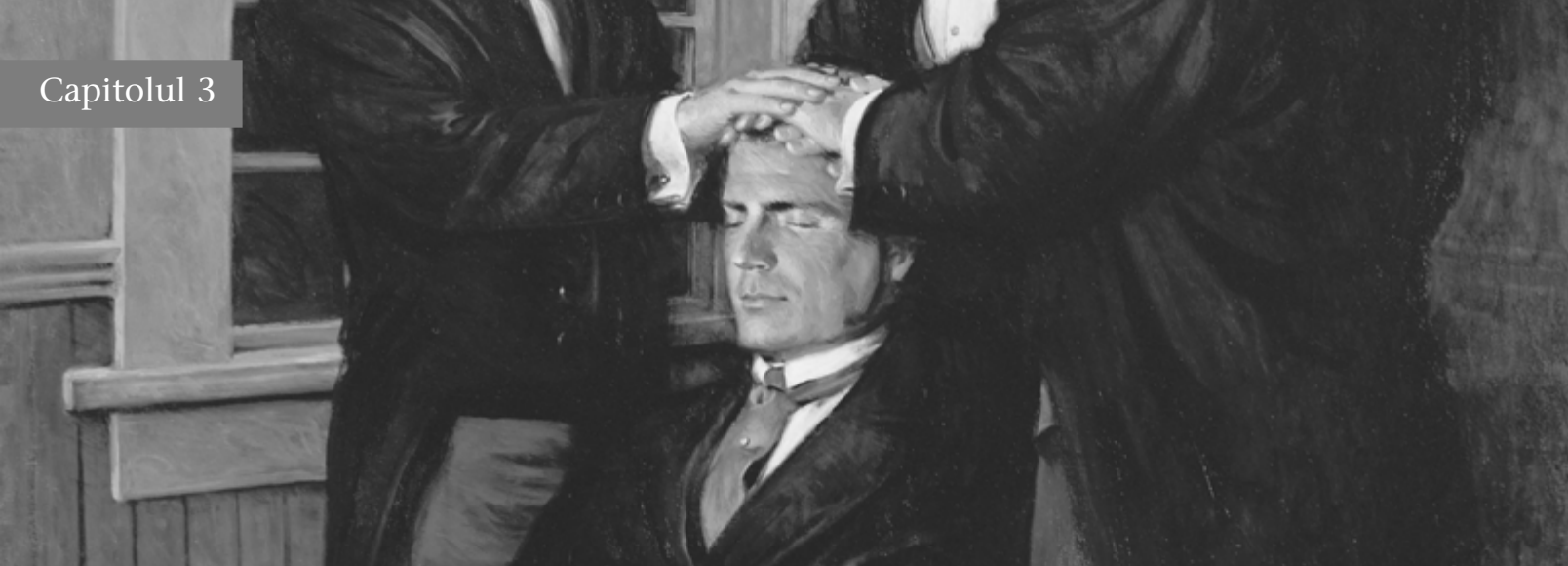
- 6 7 Uneori, oamenii care au păcătuțit simt că nu mai pot fi cu adevărat întregi din nou, că ei sunt mai puțin decât ar fi putut fi. Rugați-i pe membrii clasei să facă referire la declarația vârstnicului Richard G. Scott și a președintelui Boyd K. Packer din manualul cursantului (p. 17) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 6 (0:38) și înregistrarea 7 (0:42) ale DVD-ului.

Atenție Țineți minte faptul că nu trebuie să intrați în detalii în discuția despre păcate sau să interpretați declarația vârstnicului Scott și a președintelui Packer din manualul cursantului. Trebuie să-i încurajați pe cursanți să discute cu episcopii sau președinții lor de ramură întrebările detaliate despre pocăință.

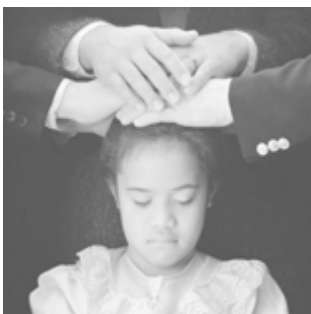
Explicați că, în timp ce pocăința duce la iertare, unele păcate pot face ca o persoană să nu fie demnă să facă slujire misionară. De exemplu, autoritățile generale au declarat că posibilia misionari care se fac vinovați de păcate trupești, mângâieri nepotrivite, alte perversiuni sexuale, consum de droguri, încălcări grave ale legii civile și alte încălcări trebuie să se pocăiască și să nu mai săvârșească aceste păcate timp de cel puțin un an. De asemenea, aceia care au avut un comportament imoral cu mai mulți parteneri sau cu un partener o perioadă de timp îndelungată, în relație heterosexuală sau homosexuală, nu vor fi luați în considerație pentru slujire misionară cu timp deplin. Încurajați-i pe cursanții care au întrebări să le discute cu episcopii sau președinții lor de ramură.

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Memorați Doctrină și legăminte 58:42-43 și 121:45-46.
- Examinați-vă demnitatea personală de a sluji într-o misiune. Dacă există anumite probleme, stabiliți ce trebuie făcut și duceți-le la îndeplinire.
- Scrieți în jurnalul studiului modul în care înțelegeți de ce aceia care au credință sinceră în Isus Hristos se vor pocăi de păcatele lor, vor fi botezați și vor primi darul Duhului Sfânt. De ce ar fi important pentru misionari ca ei să înțeleagă această relație în viața lor? De ce trebuie ca ei să poată preda limpede acest adevăr?

ÎNSOȚIREA DE CĂTRE DUHUL SFÂNT

Notă Capitolul 4 cuprinde o idee de predare care necesită pregătire din timp (vezi „Misionarii trebuie să exerseze metode de predare care edifică” de la p. 28). Rugați doi cursanți să pregătească o scurtă demonstrație privind predarea. Alegeți cursanți cărora considerați că le va face plăcere să predea clasei și, apoi, să fie evaluați. Cereți-le să pregătească o lecție, cu durata de patru-cinci minute, în care să joace rolurile a doi misionari care predau un principiu al Evangheliei restaurate. Indicați-le principii sau evenimente dintre care să aleagă (cum ar fi credința

în Domnul Isus Hristos sau Prima Viziune). Ajutați-i să stabilească scripturile pe care le vor folosi. Dacă este cazul, oferiți-le o ilustrație, sugerați-le câteva întrebări pe care le-ar putea adresa „simpatizanților” lor sau orice alte recomandări pentru a-i ajuta să se pregătească. Explicați-le că, după ce predau clasei principiul, modul lor de predare va fi evaluat de clasă.

INTRODUCERE

Potențialii misionari trebuie să afle cum le influențează Spiritul viața în timp ce se pregătesc pentru misiune. Dat fiind că ei vor face lucrarea Domnului, este esențial să aibă capacitatea de a discerne și a urma îndemnul pe care le dă Domnul prin Spiritul Său. Ei trebuie să ajungă în locul desfășurării misiunii având mărturii puternice. Ei trebuie să știe din experiență că rugăciunilor li se răspunde. Ei trebuie să-și dezvolte receptivitatea față de Duhul Sfânt, astfel încât să fie pregătiți să ducă la împlinire voința Domnului în misiunea lor.

Notă În acest capitol, se pune accent pe necesitatea ca misionarii să perceapă și să înțeleagă personal Spiritul. Capitolul 4 are ca subiect predarea prin Spirit.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Lumina lui Hristos este o influență în bine în viețile tuturor oamenilor.
- Duhul Sfânt este un membru al Dumnezeirii.

- Sunt multe moduri în care Duhul Sfânt ne influențează în bine viețile.
- Perceperea Spiritului și supunerea față de El reprezintă cele mai importante resurse ale unui misionar.

IDEI DE PREDARE

Notă Următoarele două principii au fost îmbinate și abordate într-o singură idee de predare.

Lumina lui Hristos este o influență în bine în viețile tuturor oamenilor.

Duhul Sfânt este un membru al Dumnezeirii.

Scrieți următoarele trei titluri și surse pe tablă:

- *Duhul Sfânt*. Doctrină și legăminte 130:22-23.
- *Darul Duhului Sfânt*. Ghid pentru scripturi („Darul Duhului Sfânt”, p 48, „Duhul Sfânt”, p. 57).
- *Lumina lui Hristos*. Doctrină și legăminte 84:46; 88:13; *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* (2005) citat în manualul cursantului (p. 22).

Împărțiți clasa în trei grupuri și repartizați fiecărui grup unul dintre aceste subiecte. Rugați-le să cerceteze sursele pentru a rezuma faptele referitoare la subiectul lor. Apoi, rugați-le să scrie rezumatele pe tablă sub titlul corespunzător.

Rugați fiecare grup să deschidă manualul cursantului și să citească în gând declarațiile corespunzătoare subiectului lor:

- *Duhul Sfânt*. Vârstnicul Robert D. Hales (p. 23).
- *Darul Duhului Sfânt*. Vârstnicul Dallin H. Oaks (p. 23) și vârstnicul Bruce R. McConkie (p. 23).
- *Lumina lui Hristos*. Președintele Boyd K. Packer (p. 22) și vârstnicul Joseph B. Wirthlin (p. 22).

Invitați-i pe cei care au studiat secțiunea repartizată să discute răspunsurile la următoarele întrebări:

- Care dintre rolurile Duhului Sfânt sunt deosebit de importante pentru misionari și simpatizanții lor? De ce?
- În ce moduri ar putea să considere un misionar analogia vârstnicului McConkie utilă atunci când predă unui simpatizant?
- De ce credeți că va fi important pentru predarea dumneavoastră să se înțeleagă că fiecărei persoane i s-a dat Lumina lui Hristos? (Recapitulați conceptul potrivit căruia Lumina lui Hristos va fi un ajutor spiritual în aducerea simpatizanților mai aproape de Hristos, îndemnându-i să accepte primele principii și rânduieli ale Evangheliei pe măsură ce progresează spre a deveni membri ai adevăratei Biserici a Domnului.)

Rugați-i pe cursanți să formeze echipe de câte doi și să explice, pe rând, diferența dintre Lumina lui Hristos și darul Duhului Sfânt. Al doilea cursant trebuie să încerce să prezinte o explicație diferită, nu să repete ceea ce deja a spus primul.

Sunt multe moduri în care Duhul Sfânt ne influențează în bine viețile.

 Adresați cursanților următoarele întrebări:

- În ce moduri ne poate influența Duhul Sfânt? (Scrieți pe tablă răspunsurile cursanților.)
- De ce credeți că este important ca un misionar să înțeleagă cum comunică Duhul Sfânt?
- Ce se întâmplă când primim îndemnul Spiritului, dar nu acționăm potrivit lor?

Rugați-i pe cursanți să citească Doctrină și legăminte 8:2-3 și declarația vârstnicului L. Lionel Kendrick din manualul cursantului (p. 24).

Explicați că sunt momente în care oamenii simt influența Duhului Sfânt, dar nu înțeleg ce este. Rugați cursanții să citească, în 3 Nefi 9:20, ce s-a întâmplat lamaniților.

- De ce ar putea unii oameni să aibă Spiritul cu ei, dar să nu-L recunoască?

Citiți împreună Galateni 5:22-23 și recapitulați ce se întâmplă în viețile acelor care primesc comunicarea spirituală.

Asigurați-vă că respectivii cursanți înțeleg că trebuie să fim demni pentru a avea influența Duhului Sfânt. Acest aspect va fi abordat mai detaliat în capitolul 4. Subliniați următoarele:

- Spiritul Domnului nu va îndemna niciodată o persoană să acționeze contrar standardelor Evangheliei restaurate sau autorităților neprihănite ale preoției din Biserică.
- Este greu, dacă nu chiar imposibil, să primești imbolduri de la Spirit în timp ce te afli sub influența drogurilor, alcoolului sau a unor lucruri similare. „Trupul dumneavoastră *este* cu adevărat instrumentul minții dumneavoastră și temelia caracterului dumneavoastră” (Boyd K. Packer, în Conference Report, ianuarie 2001, p. 85; sau *Ensign*, noiembrie 2000, p. 72). Trebuie să îl îngrijiți bine.

 Sunt multe moduri în care Spiritul comunică cu noi. Discutați următoarele idei cu respectivii cursanți: imbolduri spirituale, un sentiment de pace, glas blând și liniștit, apariția bruscă a ideilor și natura sacră a manifestărilor spirituale.

Putem primi imbolduri spirituale. Rugați-i pe cursanți să citească 1 Nefi 17:45 și să caute un exemplu în care Laman și Lemuel nu au recunoscut imboldurile spirituale. Împărtășiți următoarea descriere făcută de președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli:

„Comunicarea [spirituală] devine rareori audibilă. De cele mai multe ori, ea vine printr-un *sentiment*” („The Gift of the Holy Ghost: What Every Missionary Should Know – and Every Member as Well” [seminar pentru noii președinți de misiune, 24 iunie 2003], p. 4; vezi, de asemenea, D&L 8:2-3; 9:8).

Uneori, acele sentimente sunt descrise ca o inimă care arde în tine (vezi D&L 9:8-9). Vezi definiția inimii care arde în tine din manualul cursantului citat din *Fideli credinței* (p. 24). Citiți, de asemenea, următorul citat al președintelui Boyd K. Packer:

„Această inimă care arde în piept nu este numai o senzație fizică. Este foarte asemănătoare cu o lumină care strălucește în ființa dumneavoastră” (în Conference Report, octombrie 1994, p. 77; sau *Ensign*, noiembrie 1994, p. 60).

Gândiți-vă la o situație în care ați avut un imbold spiritual.

- De ce este important să recunoaștem imboldurile spirituale?

Putem avea un sentiment de pace. Rugați un cursant să citească, cu glas tare, Doctrină și legăminte 6:22-23. Sentimentul de pace este o modalitate în care putem simți influența Spiritului în viața noastră. Președintele Brigham Young a vorbit despre un vis sau o viziune pe care a avut-o în anul 1847, după martiriul profetului Joseph Smith, în care profetul a explicat:

„Ei pot discerne Spiritul Domnului dintre toate celelalte spirite – El va șopti pace și bucurie sufletelor lor” (*Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847*, ediția Elden J. Watson [1971], p. 529).

Putem auzi glasul blând și liniștit. Împărtășiți următoarea experiență relatată de președintele Wilford Woodruff despre misiunea sa în Anglia.

„Am fost în orașul Stanley și am ținut o adunare în clădirea primăriei. Aveam planificate vizite la diverse persoane din oraș toată săptămâna următoare. Înainte de a mă ridica să vorbesc oamenilor, Spiritul Domnului mi-a spus: «Aceasta este ultima adunare pe care o vei ține cu acești oameni multe zile de acum încolo». Când m-am ridicat, am spus congregației că Spiritul Domnului mi se manifestase. Ei au fost la fel de uimiți ca și mine. Nu am știut ce voia Domnul, dar am văzut scopul lui Dumnezeu după aceea.”

- De ce credeți că acest mesaj a fost o surpriză pentru președintele Woodruff?

Invitați-i pe cursanți să împărtășească ceea ce știu despre motivul pentru care Spiritul l-a condus pe președintele Woodruff departe de orașul Stanley, unde avea planificate multe întâlniri, pentru a propovădui în altă localitate din Anglia. Citiți restul relatării președintelui Woodruff:

„Spiritul Domnului mi-a spus: «Du-te în sud». Am călătorit aproape 128 de kilometri; am mers în sudul Angliei. De îndată ce am ajuns, l-am cunoscut pe John Benbow. Mi s-a arătat clar de ce fusem chemat acolo. Părăsisem un câmp bun în care botezam în fiecare seară a săptămânii. Când am ajuns în acest loc, am găsit un grup de oameni – aproximativ 600 – care se separaseră de metodiștii lui Wesley și formaseră o sectă numită Frații Uniți. Am aflat că ei se rugau să găsească lumină și adevăr și că le primiseră atât cât au

putut prin forțe proprii. Am înțeles că Domnul mă trimisese la ei. Am început să lucrez cu ei și, în cele din urmă, l-am botezat pe conducătorul lor, pe 40 de predicatori și aproximativ 600 de membri; am botezat pe fiecare membru al acelei confesiuni, cu excepția unuia. În total, aproximativ 1800 de persoane au fost botezate în acel câmp de lucru” (*The Discourses of Wilford Woodruff* [1969], p. 60).

- Ce învățătură cu privire la recunoașterea și urmarea glasului blând și liniștit poate să desprindă din această relatare un misionar modern?
- Cum s-ar fi putut desfășura misiunea președintelui Woodruff dacă el ar fi ignorat îndemnul Spiritului? În ce fel ar fi fost diferită viața sa?

Rugați-i pe cursanți să discute 1 Împărați 19:9-13, în care Ilie a învățat să deosebească susurul blând și subțire. Discutați despre ce alte lucruri a auzit Ilie și despre importanța acestei scripturi în descrierea „glasului” Spiritului.

Împărtășiți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Unii caută numai manifestările mari care sunt consemnate în scripturi și nu reușesc să recunoască glasul blând și liniștit care le este dat. Acest lucru este ca și cum am hotărî că vom învăța numai de la un învățător care strigă și că vom refuza să ascultăm chiar cea mai înțeleaptă învățătură dacă ea vine în șoaptă.

Trebuie să știm că Domnul vorbește rareori cu glas tare. Mesajele Sale vin aproape întotdeauna în șoaptă” („Teaching and Learning by the Spirit”, *Ensign*, martie 1997, p. 11-12).

Putem primi idei noi. Rugați-i pe cursanți să citească declarația profetului Joseph Smith din manualul cursantului (p. 25-26). Cereți-le să identifice cum descrie profetul „spiritul revelației”.

Trebuie să ne amintim că manifestările spirituale sunt sacre. Unii oameni trăiesc experiența unor revelații foarte speciale care sunt prea sacre pentru a fi discutate deschis (vezi avertismentele președintelui Packer din manualul cursantului, p. 26). Viziunile au loc și glasurile vin de dincolo de vâl. Când oamenii trăiesc o astfel de experiență, ei trebuie s-o păstreze sacră. Citiți împreună Alma 12:9; Doctrină și legă-minte 63:64; 84:73.

- De ce este nepotrivit să cerem cuiva să vorbească sau să întrebăm pe cineva despre experiențele spirituale personale sacre?

Domnul ne dă revelație la timpul stabilit de El. Rugați un cursant să citească Iacov 4:10.

- De ce ne lipsește, uneori, răbdarea de a aștepta un răspuns la rugăciune?
- De ce ar fi important ca misionarul să înțeleagă acest principiu? De ce ar fi important să-l înțeleagă simpatizantul?

- 8 Puteți face referire la declarațiile vârstnicilor Dallin H. Oaks și Neal A. Maxwell din manualul cursantului (p. 26) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 8 (0:32) a DVD-ului pentru a urmări declarația vârstnicului Maxwell.

Nu trebuie să ne așteptăm să primim revelații despre toate lucrurile. Explicați faptul că Domnul stabilește condițiile și momentele în care ne vorbește. Puteți face referire la cele două avertismente ale vârstnicului Dallin H. Oaks din manualul cursantului (p. 26-27).

Perceperea Spiritului și supunerea față de El reprezintă cele mai importante resurse ale misionarului.

- După primirea darului Duhului Sfânt, membrii Bisericii sunt demni să înțeleagă lucrurile Spiritului și să caute îndrumarea Sa. Citiți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks:

„Este important să ne aducem aminte că iluminarea și revelația pe care le primește o persoană ca urmare a primirii darului Duhului Sfânt nu vin brusc sau fără a le căuta. Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat că Duhul Sfânt «vine puțin câte puțin, în măsura în care îl meritați. Pe măsură ce vă puneți viața în armonie cu voința lui Dumnezeu, primiți treptat Duhul Sfânt în măsură mare»” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, redactat de Edward L. Kimball [1982], p. 114).

„Binecuvântările disponibile prin darul Duhului Sfânt sunt condiționate de demnitate... El se va retrage când Îl vom ofensa prin blasfemie, necurățenie, nesupunere, răzvrătire sau alte păcate grave” (în Conference Report, octombrie 1996, p. 80-81; sau *Ensign*, noiembrie 1996, p. 61).

Explicați cursanților că este important ca ei să învețe acum să fie demni să primească îndrumarea Spiritului Sfânt și să aibă curajul să-I urmeze îndrumarea. Puterea și influența Duhului Sfânt nu vin automat când o persoană își pune ecusonul de misionar.

Rugați-i pe cursanți să citească Doctrină și legăminte 76:114-116.

- Potrivit versetului 114, la ce se referă „le” și „pe care” din versetul 116? („Lucrările Domnului” și „tainele împărăției Sale”).
- Care sunt condițiile menționate în versetul 116 pentru a avea Spiritul cu noi?
- Ce relație există între supunere și prezența Spiritului pentru a vă îndruma munca misionară?
- De ce va fi vital ca dumneavoastră să respectați regulile misiunii în timp ce slujiți în misiune?

Rugați-i pe cursanți să sugereze motive pentru care este necesar Spiritul și situații în care este nevoie de inspirație în cadrul misiunii.

Citiți următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer:

„Poate că cel mai mare lucru care vi se poate întâmpla în misiune este să trăiți experiențe legate de darul Duhului Sfânt...

Marea binecuvântare pe care o veți primi este să vă familiarizați cu glasul blând și liniștit și să învățați că acest glas vă va spune toate lucrurile pe care trebuie să le faceți... Aceste îndemnuri pot veni de multe ori prin multe experiențe. Acesta este glasul Domnului care vorbește...

Puteți vorbi în limba îngerilor, ceea ce înseamnă că puteți vorbi simplu cu puterea Duhului Sfânt. El va fi liniștit. El va fi invizibil. Nu va exista niciun porumbel. Nu vor exista limbi de foc. Dar puterea va fi acolo” („The Gift of the Holy Ghost: What Every Missionary Should Know”, p. 3, 6).

- Cum credeți că acțiunile întreprinse potrivit imboldurilor primite vor influența comunicarea cu Duhul Sfânt pe viitor?

Împărtășiți experiența trăită de președintele Packer în timp ce slujea ca președinte de misiune (vezi manualul cursantului, p. 27). Invitați-i pe cursanți să împărtășească învățătura acestei relatări care le va fi utilă în misiune și în viața lor de după misiune.

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Stabiliți ce schimbări puteți face în viața dumneavoastră pentru a deveni mai receptivi față de Spirit.
- Alegeți o oră și un loc în care puteți fi singuri. Poate veți dori să postîți. Începeți cu o rugăciune și întrebați-L pe Tatăl dumneavoastră Ceresc ce ar dori să faceți în timp ce vă pregătiți să fiți unul dintre misionarii Săi. După rugăciune, faceți-vă timp să examinați gândurile și sentimentele pe care le aveți. Consemnați aceste imbolduri în jurnalul dumneavoastră. Acest lucru poate fi un început bun pentru jurnalul dumneavoastră din misiune.
- Consemnați într-un jurnal al studiului imbolduri și idei cu privire la scripturile pe care le studiați.
- Revedeți, după ce v-ați rugat, binecuvântarea patriarhală, acordând atenție sfatului și imboldurilor care ar putea fi de folos în misiune. (Dacă nu ați primit binecuvântarea patriarhală, pregătiți-vă s-o primiți.)
- Pregătiți o cuvântare cu tema: „De ce este important pentru fiecare misionar să fie îndrumat de Spirit”. Rostiți cuvântarea în fața familiei sau a unui prieten de încredere.
- Completați tabelul cu scripturi din manualul cursantului și scrieți versetele din scripturi unele după altele (vezi manualul cursantului, p. 28).

Cuvântarea de pe munte, de Harry Anderson

PROPOVĂDUIREA PRIN SPIRIT

Scopul efortului misionar este de a propovădui mesajul Evangheliei restaurate într-un mod care să permită Duhului Sfânt să-i îndrume atât pe misionari, cât și pe cei care sunt învățați. Acest capitol îi va ajuta pe viitorii misionari să predea prin Spirit, instruindu-i să înțeleagă cum să *invite Spiritul* în propovăduirea lor, precum și ajutându-i să învețe și să folosească *metodele de propovăduire*

de bază. Eforturile dumneavoastră eficiente de a-i învăța și motiva pe cursanți să devină învățători excelenți ai Evangheliei restaurate îi va transforma în unele mai bune în mâinile Domnului.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNTELESE

- Pregătirea și demnitatea personale sunt necesare pentru a propovădui prin Spirit.
- Misionarii Îl pot invita pe Duhul Sfânt în propovăduirea lor.
- Misionarii trebuie să exerseze metode de propovăduire care edifică.

IDEI DE PREDARE

Pregătirea și demnitatea personale sunt necesare pentru a preda prin Spirit.

 Expuneți un aparat de radio sau un instrument muzical cu coarde, cum ar fi o vioară sau o chitară (sau scrieți „vioară” ori „chitară” pe tablă sau expuneți o ilustrație). Rugați-i pe cursanți să citească declarația vârstnicului David B. Haight din manualul cursantului (p. 32) și să caute ce anume au în comun obiectele expuse cu a fi pe aceeași frecvență cu Spiritul.

- Cum este sunetul unui aparat de radio sau al unui instrument muzical dezacordat dacă nu este pe frecvență sau acordat?

- Potrivit versetelor 17:2-3 și 8:10 din Alma, ce pot face misionarii pentru a fi „pe frecvența” Duhului Sfânt atunci când propovăduiesc?
- Conform scripturii Doctrină și legăminte 1:33, de ce este important ca misionarii să fie demni înaintea ei să poată propovădui cu Spirit?
- De ce este vital ca misionarii să înțeleagă cum să invite Duhul Sfânt și să recunoască glasul Spiritului (vezi 3 Nefi 33:1)?

Scrieți următoarele întrebări pe tablă sub forma unui tabel (și lăsați-le acolo pe tot parcursul orei).

<p>Ce anume invită Spiritul în viețile noastre?</p>	<p>Ce anume împiedică Spiritul să intre în viețile noastre?</p>
--	--

Invitați-i pe cursanți să propună răspunsuri la fiecare dintre întrebările de mai sus și scrieți răspunsurile lor pe tablă.

De asemenea, îi puteți ruga pe cursanți să-și amintească un moment recent în care au simțit Duhul Sfânt.

- Unde erăți și ce s-a întâmplat când ați simțit Spiritul?
- Ce anume credeți că a invitat Duhul Sfânt în acel moment?

Rugați-i pe cursanți să compare pregătirea necesară pentru un examen important cu pregătirea necesară pentru a merge în misiune.

- Ce elemente ale ambelor tipuri de pregătire sunt similare?
- Ce moduri de pregătire spirituală sunt necesare pentru ca un misionar să invite Spiritul în viața sa? (Dacă este necesar, cursantul poate folosi declarația președintelui James E. Faust, a vârstnicului Dallin H. Oaks și a vârstnicului Henry B. Eyring din manualul cursantului, p. 32-33.)
- Garantează faptul că suntem pe frecvență cu Duhul Sfânt faptul că vom fi îndrumați întotdeauna și în fiecare aspect al propovăduirii noastre? De ce da și de ce nu? (Vă puteți referi la sfatul vârstnicului Dallin H. Oaks; vezi manualul cursantului, p. 33).

Misionarii Îl pot invita pe Duhul Sfânt în propovăduirea lor.

- 9 Prezențați filmul „A Man without Eloquence” („Un om fără elocvență”) din înregistrarea 9 a DVD-ului (6:00). Este înfățișat președintele Brigham Young împărtășind povestirea convertirii sale și se subliniază faptul că Duhul Sfânt este Cel care îi convinge pe oameni. Ori puteți da citire citatului lui Brigham Young din manualul cursantului (p. 31).

 Adăugați următorul titlu pe tablă în a treia coloană a tabelului folosit anterior:

Ce anume invită Spiritul în propovăduirea noastră?

Rugați-i pe cursanți să spună ce pot face pentru a invita Spiritul în propovăduirea lor.

- De ce este Spiritul important în propovăduirea Evangheliei restaurate?

Rugați-i pe cursanți să citească sfatul președintelui Hinckley despre modul în care pot propovădui prin Spirit (vezi manualul cursantului, p. 33).

- Ce credeți că înseamnă ca misionarii să vorbească din inimă și nu din cărțile lor?

Cereți ca un voluntar să propovăduiască clasei „din inimă” despre importanța Bisericii Domnului în viața sa timp de două sau trei minute.

Împărtășiți următorul sfat al președintelui Ezra Taft Benson și rugați-i pe cursanți să observe de ce numește el Duhul Sfânt drept cel mai important ingredient în predarea Evangheliei restaurate:

„Să aveți cu voi mesajul care trebuie și, apoi, propovăduiți prin Spirit. Spiritul este singurul ingredient important în această lucrare. Prin Spirit, persoanele și familiile cărora le propovăduiți vor ști că-i iubiți și că vă pasă de ei și vor cunoaște, de asemenea, adevărul mesajului dumneavoastră și vor avea dorința de a-l urma” (în Conference Report, aprilie 1987, p. 62; sau *Ensign*, mai 1987, p. 51).

 Dați citire următorului citat:

„O mărturie este o dovadă spirituală dată de către Duhul Sfânt” (*Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* [2005], p. 102).

Misionarii își depun frecvent mărturia. Duhul Sfânt poate mărturisi adevărul Evangheliei restaurate unui simpatizant în timp ce misionarul își depune mărturia.

- Cum ar putea depunerea mărturiei să invite Spiritul în predarea dumneavoastră?

Rugați-i pe cursanți să citească relatarea președintelui Boyd K. Packer și declarația din *Fideli credinței* din manualul cursantului (p. 34).

- Potrivit afirmațiilor președintelui Packer și citatului din *Fideli credinței*, care sunt elementele critice ale unei mărturii?
- Ce alte lucruri ar fi potrivit să fie împărtășite într-o mărturie?

Explicați că, deși mulți simpatizanți sunt inițial atrași spre Biserică de prieteni, un program al Bisericii (cum ar fi o seară în familie) sau o doctrină (cum ar fi salvarea copilașilor), cea care îi convinge de adevărul mesajului este, deseori, puterea Duhului Sfânt care lucrează printr-un membru sau mărturia unui misionar. Aduceți-vă aminte întotdeauna că Duhul Sfânt este convertitorul suprem. Spiritul depune mărturie când un misionar credincios, sincer depune mărturie onestă.

Citiți și discutați cu respectivii cursanți ultimele două declarații ale președintelui Gordon B. Hinckley din manualul cursantului (p. 34).

- Potrivit președintelui Hinckley, ce putere există în depunerea mărturiei?
- Ce-i poate îndemna o mărturie pe oameni? (Să vină la Hristos acceptând primele principii și rânduiele ale Evangheliei.)

Rugați-i pe cursanți să se împartă în echipe de câte doi. Rugați fiecare echipă să aleagă unul dintre următoarele subiecte, să mediteze asupra sentimentelor legate de subiectul respectiv și să-și împărtășească apoi una alteia, în două sau trei minute, sentimentele legate de subiectul pe care și l-au ales. Reamintiți-le că mărturia sinceră reprezintă o parte importantă a predării prin Spirit.

- Profeti și apostoli în viață
- Biserica adevărată a Domnului
- Darul Duhului Sfânt
- Profetul Joseph Smith
- Cartea lui Mormon
- Salvatorul Isus Hristos

Încheiați această secțiune a lecției întrebând dacă dorește cineva să împărtășească clasei mărturia sa sau împărtășiți-vă dumneavoastră mărturia.

Misionarii trebuie să exerseze metode de propovăduire care edifică.

Următoarele idei de predare oferă modalități de a prezenta cursanților câteva metode de propovăduire și de a le exersa puțin. Este absolut necesar ca misionarii să învețe să propovăduiască cu entuziasm, încredere și claritate pentru a putea să propovăduiască prin Duhul Sfânt.

Notă Această idee privind predarea a fost menționată la începutul capitolului 3. Invitați-i pe cursanții desemnați anterior să vină în fața clasei.

Spuneți clasei că ați rugat doi cursanți să demonstreze cum ar putea misionarii să propovăduiască un anumit principiu. Invitați unul sau doi cursanți să joace rolul simpatizanților. Rugați clasa să fie atentă și să se pregătească să discute despre metoda de propovăduire folosită de misionari. Sugerați-le să ia notițe pentru a discuta despre metodele eficiente pe care le-au folosit misionarii, precum și despre modalitățile în care ar putea fi îmbunătățită propovăduirea. Permiteți ca propovăduirea să înceapă, după care clasa o va evalua și comenta. Nu uitați să includeți observațiile „simpatizanților”. Dacă este necesar, puteți folosi următoarele întrebări și sugestii pentru a ajuta evaluarea propovăduirii:

- Care este reacția dumneavoastră față de metoda lor de propovăduire?
- Scrieți pe tablă metodele sau aptitudinile pe care le-au folosit și care au fost utile în propovăduirea lor. Ajutați-i pe cursanți să înțeleagă că strategiile ca întrebările bune, atenția acordată unui coleg în timp ce vorbește și ascultarea cu atenție a întrebărilor adresate de simpatizant și a comentariilor lui sunt, toate, metode ce trebuie urmărite cu atenție și discutate.
- Ce obiceiuri sau comportamente din timpul propovăduirii ar putea distra atenția unui simpatizant de la Spirit și de la importanța mesajului?
- În ce moduri invită Spiritul metodele bune de propovăduire?

Continuați să completați lista de pe tablă cu titlul „Ce anume invită Spiritul în propovăduirea noastră?”.

Întocmiți, pe tablă, următorul tabel fără a scrie aptitudinile din paranteze:

Salvatorul a folosit metode de propovăduire edificatoare al căror exemplu îl putem urma.	
Scriptură	Metodă sau deprindere de a propovădui
D&L 45:3-5	(Rugați-vă pentru alții.)
Matei 16:15-17; Luca 10:26-27	(Adresați întrebări și ascultați răspunsurile.)
Matei 17:20; Luca 5:4-10	(Folosiți ilustrații și obiecte.)
Matei 26:30	(Folosiți muzica.)
Luca 10:25-37, 15:11-32	(Împărtășiți povestiri și exemple.)
Luca 24:27	(Folosiți scripturile.)
Ioan 10:17-18, 27	(Depuneți mărturie; propovăduiți despre ispășire.)

Invitați-i pe cursanți să citească, cu glas tare, pe rând, scripturile. Invitați apoi pe membrii clasei să indice o metodă pe care a folosit-o Salvatorul când a propovăduit și pe care o pot folosi și ei. Scrieți răspunsurile lor pe tablă. Invitați-i să adauge alte exemple din scripturi din viața Salvatorului pe care și le amintesc.

- De ce credeți că a urma exemplele de propovăduire date de Salvator vă poate ajuta să învățați să propovăduiți prin Spirit?

Pentru a fi învățători eficienți, misionarii nu trebuie să folosească expresii și cuvinte nefamiliare simpatizanților lor. Când învățătorii folosesc cuvinte nefamiliare fără a le explica înțelesul, posibilitatea ca simpatizantul să înțeleagă și să fie edificat se diminuează. Citiți clasei următorul caz de studiu ipotetic:

După ce i-a întâlnit pe misionari cu puțină vreme în urmă, familia Miller acceptă invitația de a participa la adunările de duminică ale Bisericii. În timpul adunării de împărtășanie, familia Miller ascultă anunțurile cu privire la adunarea preoției din țară, la activitatea de îmbunătățire a vieții membrilor a Societății de Alinare și activitatea comună a Tinerelor Fete și Tinerilor Băieți. Domnul și doamna Miller participă la o clasă a Școlii de duminică alături de misionari. Învățătorul folosește cuvinte și expresii ca *dispensație*, *încercări din viața muritoare*, *lumea spirituală* și *testial*.

Întrebați-i pe cursanți: Cum i-ar fi putut pregăti misionarii pe membrii familiei Miller pentru prima lor participare la o adunare a Bisericii?

Explicați că membrii Bisericii folosesc, deseori, multe cuvinte care nu sunt familiare ca sens simpatizanților. De exemplu, folosirea cuvintelor *adunarea ramurii* înseamnă, pentru sfinții din zilele din urmă, o întrunire a unei organizații a Bisericii, însă pe cei de alte credințe i-ar putea determina să se gândească la pomi. Uneori, chiar aceleași cuvinte folosite de două religii diferite pot avea înțelesuri

foarte diferite. Mulți termeni nu sunt înțeleși de cei care nu ne cunosc credința. Scrieți următoarele cuvinte pe tablă ca exemple:

apostazie
apostol
rânduielei ale salvării
preoție
țăruș
centru de țăruș
mărturie
episcopie sau ramură

Invitați-i pe cursanți să formuleze definiții simple pentru fiecare dintre aceste cuvinte și scrieți-le pe tablă. Iată câteva modele de definiții:

apostazie când oamenii întorc spatele lui Dumnezeu și învățăturilor Lui; îndepărtare de adevăr;

rânduielei ale salvării ceremonii sau ritualuri sacre care au sensuri spirituale;

preoție autoritate lui Dumnezeu de a acționa în numele Său; autoritatea lui Dumnezeu împărtășită bărbaților credincioși, care sunt membri ai Bisericii Sale;

episcopie sau ramură un grup de membri ai Bisericii, care locuiesc într-o anumită zonă și preaslăvesc împreună.

Discutați de ce este important ca un misionar să explice astfel de cuvinte simpatizanților. Rugați-i pe cursanți să adauge listei alte cuvinte pe care simpatizanții s-ar putea să nu le cunoască dar pe care le-ar putea auzi în timpul lecțiilor misionare. Cereți clasei să formuleze definiții simple pentru fiecare dintre cuvintele pe care le adaugă listei. Dacă ei nu propun următoarele cuvinte, le puteți adăuga dumneavoastră pe listă și le puteți cere să formuleze definiții simple: Biblie, episcop, a îndura până la sfârșit, darul Duhului Sfânt, Societatea Primară, Societatea de Alinare, restaurare, împărtășanie, țăruș, ispită, mărturie.

Misionarii trebuie să explice simpatizanților cuvintele sau expresiile necunoscute care apar în timpul propovăduirii și pregătirii pentru a participa la o adunare a Bisericii. Misionarii îi pot informa pe instructorii clasei, înainte de a începe ora, că sunt prezenți simpatizanți, astfel încât învățătorii să fie atenți la modul de exprimare. Multe episcopii și ramuri organizează o clasă în care se predau Principiile Evangheliei membrilor mai puțin activi sau celor care nu sunt de credința noastră.

Desenați un semn de întrebare mare pe tablă. Invitați-i pe cursanți să discute de ce sunt vitale întrebările pentru o propovăduire bună. Dacă niciun cursant nu discută următoarea idee, o puteți citi clasei.

„Isus Hristos, Învățătorul Suprem, a adresat deseori întrebări pentru a încuraja oamenii să se gândească și să pună în practică principiile pe care El le-a predat... Întrebările Sale au îndemnat la gândire, la analiza sufletului și la angajament” (*Predarea, nu este chemare mai mare* [1999], p. 68).

Subliniați faptul că nu toate întrebările servesc aceluiași scop. Discutați despre diferitele tipuri de întrebări pe care le folosesc misionarii și ajutați-i pe cursanți să

înțeleagă scopul lor și principiile importante ce stau la baza adresării întrebărilor. Următoarele idei despre întrebări pot ajuta discuția în clasă.

Întrebări la care se răspunde cu „da” și „nu”. Întrebările la care se poate răspunde cu *da* și *nu* vor fi adresate pentru a obține angajamente sau pentru a stabili dacă cineva înțelege sau aprobă ori dezaprobă ceea ce ați predat. Invitați-i pe cursanți să se gândească la un exemplu de întrebare de obținere a angajamentului pe care ar folosi-o un misionar.

Adresați întrebări care motivează gândirea și invită un răspuns. Scrieți, pe tablă, cuvintele *ce*, *cum* și *de ce*. Întrebați-i pe cursanți care este diferența dintre aceste tipuri de întrebări și întrebările la care se răspunde cu *da/nu*. (Asigurați-vă că respectivii cursanți înțeleg că întrebările care încep cu *ce*, *cum* sau *de ce* îi încurajează pe cei ce învață să gândească mai profund la înțelesul principiilor Evangheliei și al versetelor din scripturi. Ele necesită un răspuns mai complex decât *da* sau *nu*. De obicei, ele au mai multe răspunsuri corecte.) Invitați-i pe membrii clasei să formuleze una sau două întrebări folosind *ce*, *cum* și *de ce* pe care le-ar putea adresa un misionar în timp ce predă Evanghelia restaurată. Iată câteva exemple.

- *Ce* ați învățat din relatarea primei viziuni?
- *Cum* ați descrie credința?
- *De ce* credeți că Tatăl Ceresc a făcut ca noi să uităm viața trăită alături de El înainte de a veni aici, pe pământ?

Scrieți întrebările formulate de ei pe tablă. Întrebați de ce ar fi util ca misionarii să adreseze simpatizanților aceste tipuri de întrebări. Asigurați-vă că respectivii cursanți înțeleg că aceste tipuri de întrebări sunt cele mai importante când ei îi ajută pe simpatizanți să pună în practică principiile Evangheliei în viețile lor.

Acordați timp de gândire înainte de a cere un răspuns. Adresați cursanților o serie de trei sau patru întrebări, acordându-le numai două sau trei secunde după fiecare întrebare înainte ca *dumneavoastră* înșivă să răspundeți la întrebare. Apoi, întrebați-i de ce a fost greu să răspundă întrebărilor *dumneavoastră*.

- De ce au nevoie simpatizanții de timp pentru a se gândi la majoritatea întrebărilor înainte de a da un răspuns?
- De ce credeți că, în timpul predării, unii misionari ar putea să nu fie destul de răbdători pentru a-i lăsa pe cei cărora le predau să se gândească la întrebare înainte de a da un răspuns?
- Care ar putea fi problema dacă acordați suficient timp pentru a primi un răspuns dar cei cărora le predați nu răspund totuși? (Dacă nu se dă niciun răspuns, este posibil ca întrebarea să nu fi fost clară și este necesar ca misionarul să o reformuleze.)

Ascultați răspunsurile simpatizanților. Întrebați-i pe cursanți dacă au dat vreodată un răspuns la o întrebare și persoana care a pus întrebarea le-a ignorat răspunsul.

- Cum influențează dorința *dumneavoastră* de a răspunde la alte întrebări faptul că răspunsul *dumneavoastră* este ignorat sau neglijat?

Misionarii se pot asigura că înțeleg răspunsurile adresând întrebări ajutătoare, cum ar fi: „Puteți să-mi exemplificați ceea ce vreți să spuneți?” sau „Ce anume înseamnă acest lucru?”. De asemenea, întrebările pot fi adresate altor participanți la lecțiile misionare pentru a afla ce sentimente au în legătură cu ceea ce predați.

Exersare. Puteți acorda cursanților câteva minute pentru a-și exersa priceperea de a adresa întrebări. Rugați-i să-și imagineze că, în calitate de misionari, ei tocmai au predat legea zeciuiei. Rugați pe fiecare cursant să scrie două sau trei întrebări simple cu referire la Evanghelia în care să folosească aceste cuvinte: *ce*, *de ce* și *cum*. Asigurați-vă că cel puțin una dintre aceste întrebări îi cere persoanei care învață să pună în practică un principiu al Evangheliei. Apoi, rugați-i pe cursanți să formeze grupuri de câte doi sau trei și să-și împărtășească întrebările unii altora. Îndemnați-i să acorde timp de gândire înainte de a cere un răspuns și să discute despre tipul de întrebare ajutătoare pe care o pot adresa.

Cereți ca fiecare grup să evalueze întrebările. Rugați-i să menționeze care dintre întrebări ar motiva pe un simpatizant să gândească cel mai mult și care dintre întrebări ar cere răspunsuri verbale complexe. Care dintre întrebări ar putea fi îmbunătățite și cum ar trebui reformulate pentru a fi mai bune?

 Pe lângă adresarea întrebărilor, ce alte metode puteți folosi pentru a ști dacă persoana căreia îi predați înțelege? Rugați-i pe cursanți să citească sfatul președintelui Boyd K. Packer din manualul cursantului (p. 36) cu privire la urmărirea ochilor persoanelor care sunt învățate. Apoi, discutați următoarele întrebări:

- Ce ne pot comunica ochii cuiva, expresia feței sau limbajul trupului despre modul în care ar putea accepta ceea ce predați?
- De ce este important să acordați atenție atât reacțiilor neverbale, cât și cuvintelor rostite de cei cărora le predați?

 Împărtășiți următoarele situații de predare și invitați-i pe cursanți (1) să identifice potențiala problemă, (2) să discute cum s-a gândit un misionar s-o depășească și (3) să stabilească ce alte soluții ar putea fi folosite. (Posibile probleme și rezolvări sunt menționate între paranteze.) În funcție de mărimea clasei, puteți ruga clasa să discute aceste situații pe grupuri.

- După ce l-au întâlnit pe domnul Lopez în parcul orașului și i-au arătat Cartea lui Mormon, misionarii i-au înmănat un exemplar și i-au explicat că există o promisiune unică în Cartea lui Mormon. „Vă rog să citiți ce a spus Moroni în Moroni 10:3-5”, l-a rugat vârstnicul Arroyo. Colegul lui a adăugat: „Moroni a fost profet în America din vechime. Cuvintele lui se găsesc la pagina 639 din acest exemplar al Cărții lui Mormon”. (Este posibil ca domnul Lopez să nu știe cine a fost Moroni și nici unde să găsească scriptura. Misionarii îi mai pot ajuta pe cei cărora le predau furnizându-le informații simple pe scurt și indicându-le numărul paginilor. De asemenea, domnul Lopez ar putea întâmpina greutăți în citire. Vârstnicii l-ar putea ruga să citească cu glas tare, dacă dorește. Ei s-ar putea oferi să îi citească în timp ce simpatizantul urmărește cele citite în propriul exemplar.)
- Surorile misionare o învață de doamna Young cum să se roage. Ele o invită să spună o rugăciune, dar ea, politicoasă, refuză, explicând că încă nu îi este ușor să se roage în acest mod nou. Înainte, ea a spus rugăciuni pe care le memorase, iar a spune o rugăciune din inimă este o idee atât de diferită încât va dura până când se va obișnui. Când sora Ramos se oferă să spună rugăciunea de încheiere a unei lecții misionare, ea se roagă mai multe minute, exprimându-și multe gânduri și sentimente personale și folosind multe expresii cu care membrii Bisericii sunt obișnuiți. (Când învățăm o persoană să se roage, trebuie să rostim rugăciuni scurte și să urmărim îndeaproape pașii rugăciunii care au fost predați simpatizantului.)

- Familia Cutler are mai mulți copii mici. Misionarii doresc să predea mai multe principii ale Evangheliei ceea ce durează, de obicei, aproape o oră. Ei hotărăsc să împartă lecția în mai multe părți pe care să le predea în timpul mai multor vizite. De asemenea, ei aduc ilustrații și un obiect pentru a ilustra principiile pe care le discută. (Acordați atenție limitei de timp. Adaptați-vă predarea având în vedere nevoile celor cărora le predați. Dacă sunt prezenți copii – și chiar adulți – ilustrațiile simple și obiectele îi pot ajuta să înțeleagă mai bine și să fie atenți mai mult timp.)
- În timp ce vârstnicul Gomez explică faptul că noi mergem în lumea spiritelor când murim, colegul lui, vârstnicul Johnson, observă o privire confuză la unul dintre adolescenți. (Colegii trebuie să vegheze și să fie atenți la preocupările și nelămuririle celor cărora li se predă. Când nu vorbiți, priviți-le ochii pentru a simți când simpatizanții au nevoie de explicații suplimentare sau de mărturie. Oferiți ajutorul necesar. Rugați-vă pentru colegul dumneavoastră.)

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Interviewați unul sau doi dintre cei mai eficienți învățători ai Evangheliei pe care îi cunoașteți. Rugați-i să împărtășească ce i-a ajutat să învețe să predea prin Spirit. Invitați-i să-și împărtășească gândurile despre cum se predă și despre modul în care să inviți Spiritul în predare. Luați notițe în timpul interviului.

NOI ÎNVĂȚĂM SĂ PREDĂM „PRIN STUDIU ȘI, DE ASEMENEA, PRIN CREDINȚĂ”, PARTEA 1

La Centrul de pregătire a misionarilor, misionarii au petrecut mai multe ore în fiecare zi studiind singuri sau împreună cu colegul. În timpul misiunii, se așteaptă ca misionarii să continue să studieze în fiecare zi. Ei trebuie să învețe „prin studiu și, de asemenea, prin credință” (D&L 88:118), străduindu-se să-și formeze un rezervor de cunoștințe despre Evanghelie și elemente esențiale pentru convertire pe care să le folosească în predare.

În acest capitol, cursanții vor învăța cum să obțină cunoaștere prin studiu și prin credință. Li se va oferi prilejul să exerseze predarea în timpul orei cu ajutorul acestor notițe. Pregătirea lecției prin studiu și prin credință este un aspect abordat și în capitolul 6 pentru a se oferi mai mult timp pentru prezentarea și exersarea îndemănrilor importante pentru studiu și pregătirea lecției. Cursanții vor avea multe prilejuri în timpul acestui curs, în CPM, în cadrul misiunii și pe parcursul vieții lor să pună în practică sfatul pe care Domnul l-a dat lui Hyrum Smith înainte de a pleca în misiune: „Mai întâi caută să obții cuvântul Meu” (D&L 11:21).

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Rugăciunea și reflectarea asupra scripturilor ne ajută să ne pregătim pentru a primi influența Duhului Sfânt.
- Noi trebuie să căutăm să obținem cuvântul.
- Noi obținem cuvântul studiind și pregătindu-ne să propovăduim Evanghelia restaurată.

IDEI DE PREDARE

Rugăciunea și reflectarea asupra scripturilor ne ajută să ne pregătim pentru a primi influența Duhului Sfânt.

Explicați că, în general, comunicarea spirituală necesită o anumită acțiune, în prealabil, din partea noastră. Împărtășiți următoarea declarație a vârstnicului L. Lionel Kendrick, din Cei Șaptezeci:

„Primirea revelației personale nu este un proces pasiv. În timp ce căutăm o astfel de revelație, trebuie să ne pregătim pentru aceste experiențe sacre. Președintele Spencer W. Kimball ne-a spus că: «Dumnezeu Se dezvăluie oamenilor care sunt pregătiți pentru astfel de manifestări» (CR, aprilie 1964, p. 97)” („Personal Revelation”, *Brigham Young University 1996-1997 Speeches* [1997], p. 252).

- Ce lucruri anume putem face pentru a ne pregăti să primim inspirație?
- Care este obligația noastră după ce primim inspirație (vezi D&L 46:7)?

Următoarele declarații și întrebări vă vor ajuta să discutați aceste principii cu respectivii cursanți.

Rugăciunea este temelia comunicării spirituale. Citiți următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer:

„Inspirația nu vine – probabil nu poate – dacă nu o cereți sau dacă nu o cere cineva în numele dumneavoastră.

Niciun mesaj din scriptură nu este repetat mai des decât invitația, chiar porunca, de a ne ruga – de a cere.

Rugăciunea este o parte atât de importantă a revelației, încât, fără ea, vâul poate rămâne neridicat pentru dumneavoastră. Învățați să vă rugați. Rugați-vă des. Rugați-vă în gând, în inima dumneavoastră. Rugați-vă în genunchi” (în Conference Report, octombrie 1994, p. 76; sau *Ensign*, noiembrie 1994, p. 59).

- De ce este important să vă rugați des pentru a primi inspirație?
- Unde și când ați constatat că sunt locul și momentul cele mai bune ale zilei în care să vă rugați în legătură cu preocupările sau nevoile serioase?

Meditarea asupra scripturilor ne pregătește pentru a primi revelație. Citiți împreună Doctrină și legăminte 76:19 și 138:1-2, 11.

- Ce credeți că înseamnă a medita (vezi 2 Nefi 4:16)?
- Când credeți că ar trebui misionarii să-și facă timp pentru a medita asupra scripturilor?

Citiți declarația surorii Anne G. Wirthlin din manualul cursantului (p. 40) și rugați-i pe cursanți să discute de ce simt că meditarea asupra scripturilor invită revelația.

Noi trebuie să căutăm să obținem cuvântul.

Acoperiți legenda care indică denumirea centrului de pregătire a misionarilor și arătați clasei următoarea ilustrație. Întrebați-i pe cursanți dacă știu ce este această clădire și unde se află. Dezvăluiți răspunsul și informați-i pe cursanți că există multe centre de pregătire a misionarilor în lume, inclusiv cel mai mare și mai cunoscut, centrul din Provo, Utah. Astfel de centre se mai află în țări ca Anglia, Noua Zeelandă, Ghana, Brazilia, Republica Dominicană, Filipine, Japonia, Africa de Sud, Spania, Peru, Mexic, Coreea, Guatemala, Columbia și Chile. Invitați-i pe cursanți să împărtășească ce știu despre activitățile care se desfășoară în centrele de pregătire a misionarilor. Explicați că, în CPM, se pune accent pe cunoașterea Evangheliei restaurate.

- De ce nu trebuie să așteptați până când ajungeți la CPM pentru a începe să studiați cu seriozitate Evanghelia restaurată?

Rugați mai mulți cursanți să citească cu glas tare una dintre următoarele scripturi: Doctrină și legăminte 11:21; 42:14; 84:85; 100:5-8.

- Ce principii puteți găsi în aceste versete? (Întocmiți o listă pe tablă.)

Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Ezra Taft Benson:

„Noi îi iubim pe toți misionarii noștri care slujesc Domnului cu timp deplin în cadrul misiunii. Există o diferență între misionari. Unii sunt, în prima lună a misiunii lor, mai bine pregătiți să-L slujească pe Domnul decât sunt alții care se întorc acasă după 24 de luni.

Noi dorim ca, în misiune, să ajungă tineri băieți care sunt «pregătiți să înceapă imediat munca», care au credința ce izvorăște din neprihănire personală și viață curată pentru ca să poată avea o misiune frumoasă și cu rezultate bune” (în Conference Report, aprilie 1986, p. 59; sau *Ensign*, mai 1986, p. 45).

- Ce credeți că înseamnă să ajungă la locul de desfășurare a misiunii «pregătiți să înceapă imediat munca»?

Noi obținem cuvântul studiind și pregătindu-ne să propovăduim Evanghelia restaurată.

Împărtășiți următoarea declarație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Le-am spus misionarilor din întreaga lume că ei pot reuși sau pot eșua în misiunea lor între 6:30 și 9:30 dimineața” („Missionary Work and the Atonement of Jesus Christ” [seminar pentru noii președinți de misiune, 20 iunie 2000], p. 5).

- La ce credeți că se referea vârstnicul Holland? (Trezirea la timp, respectarea timpului de studiu, planificare, rugăciune.)

Centrul de pregătire a misionarilor din Provo, Utah

- Cum poate folosirea eficientă a timpului de studiu să determine „reușita sau eșecul” unei misiuni?

Deși detaliile programelor variază de la o misiune la alta, este de așteptat ca misionarii să dedice timp considerabil, în fiecare zi, studiului Evangheliei restaurate și limbii respective, atât personal, cât și împreună cu colegul.

Împărtășiți mai mult din declarația vârstnicului Holland cu privire la timpul de studiu al misionarilor. Iată pe ce pune accent în sfatul pe care îl dă:

„În acele ore ale dimineții, misionarul care studiază și se roagă cu sârguință este cel care primește mărturia Tatălui despre Fiul, purtată prin foc și Duhul Sfânt către inima *misionarului*. Acesta este motivul pentru care vrem să vă treziți la timp... Vrem ca voi să vă puteți pregăti, să primiți Spiritul Domnului, să primiți din nou mărturia dumneavoastră despre lucrarea salvării în care sunteți angajați, salvare care este în Hristos Isus” („Missionary Work and the Atonement of Jesus Christ”, p. 5).

- Care este scopul central al studiului zilnic din scripturi?

10 Rugați un cursant să citească memoriile vârstnicului L. Tom Perry despre modul în care timpul de studiu personal din perioada în care a fost misionar i-a influențat viața (vezi manualul cursantului, p. 41) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 10 (0:53) a DVD-ului. Invitați-i pe cursanți să remarce beneficiile pe care le-au avut ca urmare a acestei experiențe zilnice.

- Ce menționează vârstnicul Perry ca beneficii ale studiului individual? Dar ale studiului cu colegul?

Încurajați-i pe cursanți să facă eforturi pentru a utiliza la maxim timpul de studiu zilnic.

 Invitați-i pe cursanți să citeze din memorie unul sau două articole de credință. Faceți același lucru cu două sau trei scripturi de bază învățate la seminar. Apoi, rugați-i pe acești cursanți să descrie metoda pe care au folosit-o pentru a memora.

- Care sunt beneficiile pentru un misionar care a memorat multe scripturi?
- Cum poate memorarea scripturilor să fie un exercițiu pentru credință, dar și pentru studiu?

 Explicați cursanților că un mijloc eficient de a obține cuvântul prin studiu este de a învăța să identifice și să pună în practică, în propria viață, principiile din scripturi. Un *principiu* este un adevăr fundamental care servește ca temelie pentru credință sau faptă. A *pune în practică* înseamnă că cineva folosește acel principiu sau acea idee pentru a îmbunătăți sau întări înțelegerea sau comportamentul.

Unele scripturi prezintă principiul în mod explicit. Rugați cursanții să citească, de exemplu, Alma 41:10 și să noteze principiul afirmat în ultima propoziție. („Ticăloșia niciodată nu a fost fericire”.)

- Cum puteți pune în practică acest principiu în viața dumneavoastră?

Alte scripturi nu sunt ușor de înțeles și este necesar să cercetați pentru a găsi principiul. Rugați cursanții să citească, de exemplu, Ioan 3:5 și să formuleze principiul conținut în acea scriptură. Răspunsurile posibile ar putea fi:

- Pentru a te alătura Bisericii, trebuie să fii botezat și confirmat.
- Pentru a intra în împărăția celestială, este nevoie de botez și confirmare.
- Pentru a fi un bun sfânt din zilele din urmă trebuie să respectați legămintele botezului și să trăiți astfel încât darul Duhului Sfânt să acționeze în viața dumneavoastră.

Explicați că, deseori, dintr-un pasaj din scripturi, se pot desprinde mai multe principii. Rugați-i pe cursanți să citească Doctrină și legăminte 31:1 și să menționeze cât mai multe principii pot din acel verset scurt. După fiecare răspuns, oferiți-le timp de gândire. (Să nu vă îngrijoreze momentele scurte de liniște ce apar când cursanții se gândesc.)

Câteva răspunsuri posibile ar putea fi:

- Domnul ne cunoaște pe fiecare după nume („Thomas”).
- Putem deveni fii și fiice ale lui Isus Hristos („fiul Meu”).
- Binecuvântările vin datorită credinței („binecuvântat ești tu datorită credinței tale”).
- În supunerea față de principiile Evangheliei, există o relație cauză-efect (de exemplu, credința aduce binecuvântări).
- Aceasta *este* lucrarea lui Dumnezeu („lucrarea Mea”).
- Este nevoie de credința noastră pentru a recunoaște lucrarea lui Dumnezeu.
- Dumnezeu Își cunoaște copiii.
- Revelații au loc în zilele din urmă.
- Dumnezeu poate vorbi oamenilor obișnuiți.

Atrageți-le atenția cursanților că noi nu trebuie să „exagerăm” sau să „distorsionăm” înțelesul scripturilor sau să identificăm concepte care nu există în ele, dar, deseori, nu medităm cu destulă atenție pentru a înțelege multe dintre principiile ascunse în scripturi. Încurajați-i pe cursanți să citească pasajele din scripturi mai lent și să mediteze mai profund asupra lor.

Repetăți exercițiul fie selectând una sau două dintre următoarele referințe și cerând clasei să răspundă la fel ca înainte, fie împărțind clasa în grupuri mici și lăsând fiecare grup să descopere și să discute referințele ce le-au fost repartizate.

- Alma 32:41-42
- Matei 5:14-16
- Psalmii 1:1-3
- Moise 6:57

Acordați cinci până la zece minute pentru această activitate de însușire. Încheiați invitându-i pe cursanți să-și prezinte pe scurt observațiile despre avantajul găsirii principiilor în pasajele din scripturi.

Expuneți un exemplar al scripturilor care are foarte multe sublinieri. Acesta poate fi propria scriptură sau, chiar mai bine, un exemplar din scripturile cursanților.

- Care sunt posibilele avantaje ale marcării scripturilor?

Invitați-i pe cursanți să împărtășească modalități de a sublinia pasaje din scripturi pe care le consideră utile. Întocmiți, pe tablă, o listă cu ideile lor. Subliniați că există multe moduri de a sublinia scripturile și că este o opțiune personală. Dacă respectivii cursanți aleg să-și sublinieze scripturile, pot opta pentru o modalitate care să-i ajute să noteze cuvinte importante, expresii, idei, oameni și evenimente. În cazul multor persoane, sublinierea scripturilor îi ajută să și le aducă aminte și să le găsească mai ușor. Este mai bine să se accentueze elementele de bază ale sublinierii scripturilor decât să se predea un anumit mod de subliniere. Revedeți „Subliniați scripturile” din manualul cursantului (p. 42).

Notă Următoarele idei de predare se referă la îndemânarea de a întocmi și a scrie planuri de lecții. Această îndemânare va fi folosită din când în când pe parcursul acestui curs. Misionarii sunt îndemnați să-și consemneze gândurile și să le organizeze pentru a-i ajuta să înțeleagă doctrinele Evangheliei restaurate. *Misionarii trebuie să se pregătească într-un mod eficient pentru ei.* Misionarii care merg al Centrul de pregătire a misionarilor având experiență în acest domeniu vor avea un avantaj în pregătirea lor pentru misiune.

Rugați-i pe cursanți să descrie ce este un plan de lecție. Puteți indica respectivilor cursanți exemplul de plan de lecție din manualul cursantului (vezi p. 45). Subliniați că acesta este doar un exemplu și că există multe alte moduri de a pregăti lecțiile. Unele persoane folosesc cifre și litere pentru a întocmi o listă și a organiza diferitele puncte. Alții folosesc ilustrații și desene simple.

Întrebați-i pe cursanți dacă au creat un plan pentru a-l folosi la o temă scrisă sau o cuvântare.

- În ce fel v-a ajutat această pregătire?

Crearea unui plan de lecție în timpul misiunii servește aceluiași scop. Rugați câțiva cursanți să citească cu glas tare, pe rând, paragrafele din cadrul secțiunii „Crearea unui plan de lecție îmbunătățește însușirea cunoștințelor și predarea” din manualul cursantului (p. 43-44). Discutați apoi cu toată clasa elementele planului lecției și modelul de plan de lecție din manualul cursantului (p. 44-45).

Rugați-i pe cursanți să se împartă în echipe de câte doi. Rugați fiecare echipă să elaboreze, în 15 minute pe o coală de hârtie albă, un plan de lecție pentru predarea unui singur subiect din scriptură, cum ar fi Dumnezeu, Prima Viziune, rugăciunea, credința în Isus Hristos, pocăința, zeciuiala sau postul. După perioada de pregătire, invitați câteva echipe de cursanți să împărtășească clasei ce include planul lor. (Dacă ora se încheie după această activitate, spuneți cursanților să-și păstreze planurile de lecții și să le aducă la ora viitoare, când se vor referi la ele din nou. Sau ora se poate încheia înainte de efectuarea exercițiului de exersare a predării. Continuați și încheiați exercițiul în timpul orei următoare.)

Rugați fiecare echipă să-și predea subiectul unei alte echipe de cursanți. Ei pot face aceasta explicând în propriile cuvinte ce au învățat, folosindu-se de planul lecției pentru a-și aminti punctele pe care doresc să le împărtășească. Ambii cursanți trebuie să participe la predarea subiectului lor, așa cum procedează colegii în cadrul misiunii.

Instruiți-i pe cursanți că, după ce fiecare echipă predă, cei cărora li s-a predat trebuie să evalueze și să-și exprime opiniile cu privire la modul de predare al echipei care a predat. Opiniile trebuie să pună în evidență doctrinele, scripturile și ilustrațiile care au fost clare și utile. Trebuie să se facă propuneri care să îmbunătățească predarea, cum ar fi scripturi suplimentare care ar fi putut fi folosite pentru a susține ideea predată, explicații sau scripturi care nu au fost clare și cum ar putea fi îmbunătățite și așa mai departe.

Prezentați cursanților evaluarea, subliniind că este important să cunoaștem opiniile altora despre cum am procedat. Scopul exprimării opiniilor nu este de a critica, ci de a lăuda lucrurile făcute bine și a ajuta la îmbunătățirea și punerea lor în practică. Subliniați că exprimarea și primirea de opinii va constitui o parte a acestui curs în viitor. Ea este folosită în pregătirea de la CPM și în cadrul misiunii. (Puteți, de asemenea, opta pentru a ruga o echipă să meargă în fața clasei și să exemplifice modul lor de a preda.)

Schimbați rolurile și rugați cealaltă echipă să predea și să asculte opiniile colegilor.

După ce ambele echipe de cursanți și-au predat una alteia și au ascultat opiniile ajutătoare ale celeilalte echipe, discutați împreună cu clasa despre sursele folosite în pregătirea planului lor de lecție.

- Pe care dintre aceste surse o considerați cea mai utilă și de ce?
- Care sunt modalitățile în care o echipă a folosit aceeași sursă diferit de cealaltă echipă.

Întrebați pe cursanți în ce fel i-a ajutat predarea unui principiu al Evangheliei să-l înțeleagă mai bine și să știe că este adevărat. Încurajați-i să continue să învețe ca să devină învățători mai buni ai Evangheliei restaurate.

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Gândiți-vă la nivelul cunoștințelor despre Evanghelie pe care îl aveți în comparație cu nivelul pe care ați dori să-l atingeți în momentul ajungerii în misiune. Stabiliți ce va trebui să faceți pentru a ajunge la acel nivel și notați-vă câteva obiective care să vă ajute să dobândiți acea creștere în înțelegerea Evangheliei.
- Alegeți o doctrină sau un principiu al Evangheliei restaurate pe care ați dori să-l înțelegeți mai bine. Studiați acea doctrină sau acel principiu și elaborați un plan al lecției pe care s-o predați pe baza studiului. Folosiți planul lecției pentru a preda unui prieten sau unui membru al familiei.
- Începeți sau îmbunătățiți un program de subliniere a scripturilor pentru propriile scripturi.

NOI ÎNVĂȚĂM SĂ PREDĂM „PRIN STUDIU ȘI, DE ASEMENEA, PRIN CREDINȚĂ”, PARTEA A 2-A

În acest capitol, se pune, în continuare, accent pe îndemănările prezentate în capitolul 5. Dată fiind importanța pregătirii, cursanților li se oferă încă un prilej de a-și exersa priceperea. Necesitatea credinței și puterea Spiritului în timpul studiului și pregătirii pentru a preda sunt, de asemenea, abordate. Când misionarii învață să-și organizeze modul în care înțeleg Evanghelia restaurată și își exercită credința în studiu, li se promite prezența Duhului Sfânt.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Depunerea mărturiei invită Spiritul în predarea noastră.
- Noi obținem cuvântul prin credință.
- Dumnezeu promite Duhul Sfânt aceluia care Îi păstrează cuvântul ca pe o comoară.

IDEI DE PREDARE

Depunerea mărturiei invită Spiritul în predarea noastră.

Întrebați-i pe cursanți câte dintre echipe și-au depus mărturia în timpul predării pe echipe din ora anterioară. Unii dintre cursanți nu s-au gândit poate să includă mărturia în predarea lor. Acesta este momentul potrivit să discutați cu ei despre importanța depunerii mărturiei despre adevărul unui principiu al Evangheliei.

- De ce credeți că depunerea mărturiei și împărtășirea sentimentelor dumneavoastră reprezintă o parte importantă a predării?

Împărtășiți următoarele principii învățate din îndrumarul pentru slujirea misionară *Predicați Evanghelia Mea* și din declarația președintelui Boyd K. Packer cu privire la depunerea mărturiei:

„Împărtășirea în mod frecvent a mărturiei dumneavoastră este una dintre căile cele mai puternice de a invita Spiritul și de a-i ajuta pe alții să simtă Spiritul. Ea adaugă o dovadă personală, actuală, adevărurilor pe care le-ați propovăduit din scripturi” (*Predicați Evanghelia Mea* [2005], p. 215).

„Nu este un lucru neobișnuit ca un misionar să spună: «Cum pot depune mărturie înainte de a obține una? Cum pot eu să mărturisesc că Dumnezeu trăiește, că Isus este Hristosul și că Evanghelia este adevărată? Dacă nu am o asemenea mărturie, nu ar fi acest lucru necinstit?».

O, dacă aș putea să vă învăț acest unic principiu! O mărturie se va *obține depunând-o*. La un moment dat, în căutarea dumneavoastră de a obține cunoaștere spirituală, are loc acel «salt al credinței», cum îl numesc filosofii. Este momentul în care ați ajuns la limita luminii și ați pășit în întuneric pentru a descoperi că drumul este luminat în față doar la un pas sau doi distanță” (Boyd K. Packer, *„That All May Be Edified”* [1982], p. 339-340).

- Care sunt câteva modalități în care putem depune mărturie sinceră pe lângă folosirea expresiilor „depun mărturie” sau „mărturisesc”?

Explicați că, deși acestea sunt cuvintele potrivite ce trebuie folosite când predăm, există și alte modalități corespunzătoare și simple prin care cineva își poate depune mărturia. De exemplu, un misionar ar putea spune: „Eu știu că, dacă veți ține ziua de sabat sfântă, veți afla mai multă pace în inima dumneavoastră”. Declarațiile: „Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu” și „am aflat, singur, că este adevărată Cartea lui Mormon” sunt amândouă expresii ale mărturiei.

Invitați-i pe cursanți să discute modalități în care un misionar ar putea folosi o scriptură, cuvintele profeților sau apostolilor moderni ori experiențele personale pentru a depune mărturie despre un anumit principiu. Iată câteva exemple.

- *Scriptura ca mărturie*. O mărturie că Salvatorul a ispășit pentru păcatele noastre se găsește în 2 Nefi 2:8.
- *Cuvintele profeților și apostolilor ca mărturie*. „[Isus Hristos] Și-a dat viața pentru a ispăși pentru păcatele întregii omeniri” („Hristos Cel Viu”, *Liahona*, aprilie 2000, p. 2).
- *Experiența personală ca mărturie*. O tânără fată își plătește cu credință zeciuiala timp de mulți ani și are o mărturie personală despre adevărul acestui principiu.

Îndemnați-i pe cursanți să se gândească la modalități semnificative în care își pot depune mărturia când invită alte persoane să vină la Hristos prin acceptarea principiilor și rânduielilor Evangheliei restaurate. Invitați-i pe cursanți să se ofere să depună o mărturie de o frază despre un principiu al Evangheliei despre care ei știu că este adevărat.

 Misionarii se vor pregăti, în timpul studierii Evangheliei restaurate, să predea multor simpatizanți diferiți. Cu cât vor deveni mai familiari și se vor obișnui mai mult cu pregătirea și predarea pe baza notițelor lor, cu atât vor fi mai bine pregătiți când ajung la locul de desfășurare a misiunii.

Următoarea idee privind predarea utilizează experiența elaborării planului lecției din lecțiile anterioare la care adaugă elementul mărturie.

Împărțiți cursanții în echipe de doi (diferite de echipele anterioare). Rugați fiecare echipă să elaboreze, în 15 minute, un plan de lecție de bază pentru predarea unui singur subiect din scriptură, pe care nu l-au subliniat sau predat deja. Rugați-i să includă, în planul lecției, cel puțin două locuri în care pot depune mărturie sinceră. Îndemnați-i să găsească modalități de a-și depune mărturia fără a folosi cuvintele *mărturisesc* sau *mărturie* (vezi ideea de predare anterioară). Rugați-i pe cursanți să-și scrie ideile în planul lor de lecție.

Cereți fiecărei echipe să predea principiul sau subiectul din Evanghelie unei alte echipe, referindu-se la planul lecției când este necesar. Ambii membri ai echipei trebuie să participe la predarea subiectului lor și fiecare trebuie să găsească un prilej de a-și depune mărturia cel puțin o dată în timpul lecției lor.

După ce predă fiecare echipă, cei cărora li s-a predat trebuie să se gândească și să evalueze echipa care a predat. Opiniile trebuie să pună în evidență elementele pozitive și utile ale lecției. De asemenea, trebuie să se facă propuneri care să îmbunătățească predarea, cum ar fi scripturi suplimentare care ar fi putut fi folosite pentru a susține predarea, descrieri ale părților care nu au fost clare și cum ar putea fi modificate sau îmbunătățite și așa mai departe.

Schimbați rolurile și rugați cealaltă echipă să predea, să mărturisească și să asculte opiniile colegilor. Dacă perioada de curs este scurtă, puteți continua acest exercițiu ora viitoare pentru a acorda cursanților timp suficient pentru a-și termina temele primite.

Noi obținem cuvântul prin credință.

 Repartizați câtorva cursanți referințele din scripturi menționate mai jos. Rugați-i să citească scripturile clasei, punând accent pe verbele folosite în scripturi pentru a vă spune cum să studiați cuvântul Domnului și explicând ceea ce cred ei că înseamnă fiecare verb (subliniere adăugată).

- „*Cugetă asupra*” cărții legii (Iosua 1:8).
- „*Ospătați-vă* din cuvintele lui Hristos” (2 Nefi 32:3).
- „*[Pune] stăpânire* pe cuvântul lui Dumnezeu” (Helaman 3:29).
- „*Gândiți-vă* la lucrurile pe care Eu vi le-am spus” (3 Nefi 17:3).
- „*Păstrați* continuu în inima voastră *ca pe o comoară*, cuvintele vieții” (D&L 84:85).

Rugați-i pe cursanți să descrie cum doresc să studieze scripturile folosind metoda descrisă de fiecare dintre aceste verbe, precum și rolul și importanța pe care o are credința în acest mod de studiere a scripturilor.

Invitați-i pe cursanți să citească primul paragraf din manualul cursantului, de la principiul „Noi obținem cuvântul prin credință” (p. 49).

- De ce este rugăciunea rostită cu credință necesară pentru a înțelege învățăturile Domnului?
- Ce implicații are acest paragraf pentru activitatea de predare a misionarilor?

Invitați-i pe mai mulți cursanți să citească respectivei clase una dintre declarațiile apostolilor cu privire la obținerea învățăturilor Domnului prin credință din manualul cursantului (vezi manualul cursantului, p. 49-50). Rugați un alt cursant să rezume ce ne învață fiecare declarație despre învățarea cu credință și ce implicație are ea în predare.

Dumnezeu promite Duhul Sfânt acelor care îi păstrează cuvântul ca pe o comoară.

Invitați clasa să citească Doctrină și legăminte 84:85 și să caute binecuvântările pe care le au aceia care „păstrează ca pe o comoară” scripturile în inima lor.

Lăsați spațiu liber pe tablă pentru două diagrame. Desenați pe tablă următoarea diagramă și discutați, pe scurt, cum poate fi folosită o astfel de diagramă pentru a analiza un verset. Rugați-i pe cursanți să citească Doctrină și legăminte 11:21 și notați binecuvântările pe care le aduce studiul scripturilor.

Obțineți cuvântul Domnului → Limba este dezlegată → Obțineți Spiritul Domnului și cuvântul Său → Puterea lui Dumnezeu pentru a convinge oamenii

Rugați pe un cursant, care s-a oferit voluntar, să meargă la tablă și să facă o planșă simplă, care să illustreze Alma 17:2-3, în timp ce clasa citește la unison versetele.

În timp ce cursantul întocmește diagrama, întrebați clasa:

- De ce este important ca misionarii să cunoască și să înțeleagă aceste versete?

Continuați prin a citi următoarea declarație a președintelui Ezra Taft Benson, al treisprezecelea președinte al Bisericii:

„Ordinea firească pentru a ajunge în posesia puterii lui Dumnezeu în propovăduirea dumnezevoastră este să căutați, mai întâi, să obțineți cuvântul; apoi vine înțelegerea și Spiritul și, în cele din urmă, puterea de a convinge” (*The Gospel Teacher and His Message* [cuvântare adresată educatorilor de religie, 17 septembrie 1976], p. 5).

Întrebați dacă respectivul cursant dorește să facă vreo modificare în planșă având în vedere această declarație.

Cursantul poate scrie ceva similar următoarelor:

Căutați să obțineți cuvântul → Păstrați ca pe o comoară cuvântul → Aveți dorințe drepte → Străduiți-vă să înțelegeți lucrările Spiritului → Dezvoltați-vă puterea de a convinge

- În ce mod este redusă eficiența unui misionar dacă vreunul dintre aceste elemente este lăsat în afara procesului?

Împărtășiți următoarea declarație care a fost rostită de președintele Benson:

„Să nu tratăm cu ușurință lucrurile mari pe care le-am primit din mâna Domnului! Cuvântul Lui este unul dintre cele mai prețioase daruri pe care ni le-a dat El. Vă îndemn să vă reangajați în studiul scripturilor. Cufundați-vă în ele zilnic, ca să aveți puterea Spiritului alături de dumneavoastră” („The Power of the Word”, *Ensign*, mai 1986, p. 82).

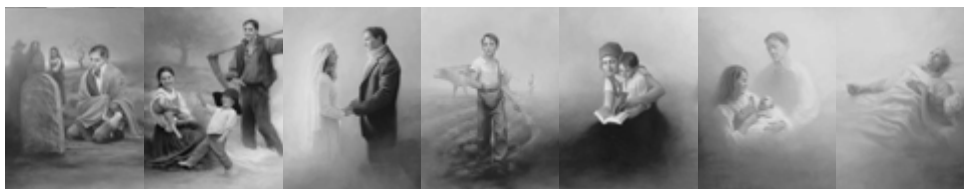
Invitați un cursant să împărtășească modul în care studiul zilnic al scripturilor a adus Spiritul Duhului Sfânt în viața sa.

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Gândiți-vă să vă depuneți mărturia în următoarea adunare de post și depunere a mărturiei din episcopia sau ramura dumneavoastră.
- Alegeți un capitol preferat din Cartea lui Mormon sau o secțiune preferată din Doctrină și legăminte și petreceți o perioadă de timp considerabilă „studiind prin credință”. Petreceți timp rugându-vă cu privire la scriptură, meditând, analizând, identificând principiile și determinând cum puteți pune în practică în viața personală ceea ce învățați. Vorbiți despre eforturile pe care le faceți cu un prieten apropiat sau un conducător al preoției.

PLANUL TATĂLUI CERESC

Tatăl Ceresc dorește ca toți copiii Săi să aibă bucurie deplină. El a întocmit un plan pentru a asigura calea prin care ne putem întoarce să trăim din nou alături de El – salvați, exaltați și cu posibilități eterne (vezi definiția din *Fideli credinței*, p. 121-122, care este citată în manualul cursantului, p. 57). Partea centrală a planului o reprezintă ispășirea lui Isus Hristos. Isus Hristos, Primul Născut al Tatălui în Spirit și Singurul Fiu Născut în trup al Tatălui, a fost ales să fie Salvatorul și Mântuitorul nostru, îndeplinind rolul central al planului Tatălui. Măreția planului Tatălui poate fi mai pe deplin înțeleasă dacă ne gândim la numele lui:

- planul măreț și veșnic al salvării de la moarte (2 Nefi 11:5);
- planul cel mare al mântuirii (Iacov 6:8);
- planul salvării (Iarom 1:2);
- planul fericirii (Alma 42:16);
- marele plan al milei (Alma 42:31).

Planul Tatălui Ceresc cere ca noi să dobândim un trup fizic și să ne dovedim demni de a ne întoarce în prezența Sa.

În această lecție, cursanții vor studia elementele fundamentale ale planului Tatălui Ceresc și vor învăța cum să prezinte elementele de bază ale planului salvării. Cursanții trebuie să înțeleagă, în special, că planul este menit „să [realizeze] nemurirea și viața veșnică” a copiilor lui Dumnezeu (Moise 1:39).

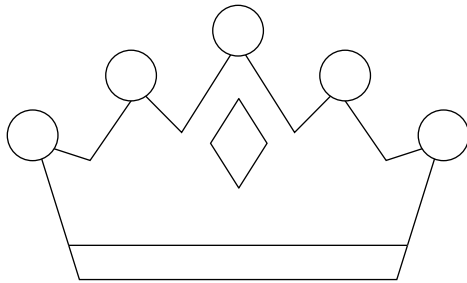
DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Planul Tatălui Ceresc cuprinde trei etape: viața premuritoare, viața muritoare și viața de după moarte.
- Isus Hristos este figura centrală a planului Tatălui Ceresc.
- Ispășirea lui Isus Hristos face posibilă depășirea obstacolelor pe care le reprezintă moartea spirituală și cea fizică.
- Tatăl Ceresc a pregătit grade de slavă pentru copiii Săi.

IDEI DE PREDARE

Planul Tatălui Ceresc cuprinde trei etape: viața premuritoare, viața muritoare și viața de după moarte.

 Desenați o coroană pe tablă:

- Cum vi s-ar schimba viața dacă ați afla că sunteți un descendent direct al unui împărat și sunteți pe cale să primiți o moștenire împărătească?
- Cum poate fiecare dintre noi să afirme că are descendență divină?
- La ce moștenire am putea avea dreptul?
- Cum cunoaștem aceste lucruri?

Împărtășiți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„La întrebări ca «De unde venim?», «De ce ne aflăm aici?», «Încotro ne îndreptăm?» se răspunde în Evanghelia lui Isus Hristos. Profeții l-au numit planul salvării și «marele plan al fericirii» (Alma 42:8). Prin inspirație, putem înțelege această hartă rutieră a eternității și o putem folosi pentru a ne ghida pe calea din viața muritoare” (în Conference Report, octombrie 1993, p. 96; sau *Ensign*, noiembrie 1993, p. 72).

- Cum ar trebui să ne influențeze modul în care trăim cunoașterea planului salvării?

Citiți împreună cu respectivii cursanți următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer:

„Nu există vreo cale să înțelegem clar viața fără a cunoaște doctrina vieții premuritoare...”

Când înțelegem doctrina vieții premuritoare, atunci lucrurile devin logice și capătă sens” (în Conference Report, octombrie 1983, p. 22; sau *Ensign*, noiembrie 1983, p. 18).

11 Vizionați înregistrarea 11 (4:30) a DVD-ului. Primele două povestiri sunt menite să exemplifice cum se pot folosi cunoștințele despre planul salvării pentru a soluționa probleme și a răspunde la întrebări. În ultima povestire, se adresează o întrebare, dar nu se arată cum i se poate răspunde. Folosiți această povestire ca pe un prilej prin care respectivii cursanți pot exersa procesul de punere în practică a cunoștințelor despre planul salvării pentru a aborda o întrebare dificilă.

- Cum a fost folosit planul salvării pentru a răspunde întrebărilor dificile?

Rugați-i pe cursanți să se împartă în grupuri de câte trei. Instruiți-i să deschidă cărțile la una dintre secțiunile din Topical Guide sau Ghidul pentru scripturi menționate mai jos, la etapele existenței, despre care doresc să învețe și să predea. Ei trebuie să încerce să aleagă un verset din Vechiul Testament, unul din Noul Testament, unul din Cartea lui Mormon și unul din Doctrină și legăminte sau Perla de mare preț. Ei trebuie să folosească versetele pe care le-au ales ca să-i ajute pe membrii din același grup să-și predea unul altuia.

Etapă	Topical Guide	Ghidul pentru scripturi
Viata premuritoare	Om, existența premuritoare a omului, p. 305	Om, oameni. <i>Omul, copil de spirit al Tatălui Ceresc</i> , p. 151
Viața muritoare	Viața muritoare, p. 329	Muritor, viață muritoare, p. 140
Viața de după moarte	Nemurire, nemuritor, p. 224-225	Nemuritor, nemurire, p. 146

Acordați cursanților 10-15 minute pentru a selecta și a pregăti scripturile pe care doresc să le predea. În următoarele 8-10 minute, acordați fiecărui cursant ocazia să predea. Apoi, schimbați sau rugați-i să interpreteze cu rândul rolul de învățător, simpatizant și observator.

Acordați timp pentru ca alți cursanți să-și împărtășească opiniile cu privire la exercițiul de predare adresând întrebări, precum următoarele, celor care au fost observatori:

- Ce a fost bine?
- Ce ați face diferit dacă ați preda aceleași scripturi?

În timp ce rezumați această parte a lecției, puteți adresa următoarele întrebări.

- Având în vedere referințele biblice despre existența noastră premuritoare, de ce este această doctrină unică pentru Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă? (Doctrinile pure ale lui Hristos s-au pierdut în timpul apostaziei dar, în multe cazuri, ele există încă în Biblie, mai ales când sunt înțelese cu ajutorul scripturilor restaurării.)
- Cum ne ajută revelația modernă să predăm mai bine doctrinele vieții premuritoare, muritoare și ale vieții de după moarte?

 Invitați doi cursanți să stea în picioare în fața clasei. Rugați un cursant să reacționeze în următoarele situații jucând rolul unei persoane care nu știe nimic despre planul fericirii și un al doilea cursant să joace rolul unui misionar care dorește să împărtășească Evanghelia. După ce cei doi cursanți joacă rolurile respective, permiteți altor cursanți din clasă să-și ofere punctele de vedere.

- O mamă tânără tocmai și-a pierdut copilul de cinci luni: „Îmi voi vedea vreodată copilul din nou?”
- Un adolescent întreabă: „De ce este atât de important să rămâi curat din punct de vedere moral dacă viața se sfârșește la moarte?”
- Un bărbat de vârstă mijlocie este îngrijorat din cauza soției lui; ei au patru copii și soția sa tocmai a aflat că are cancer: „Cum se poate întâmpla aceasta dacă tu crezi într-un Dumnezeu drept?”
- Un tânăr adult spune: „Am comis atât de multe păcate; de ce să mai încerc să fiu bun?”

Rezumați afirmând că a cunoaște planul fericirii al Tatălui Ceresc ne ajută să răspundem la întrebări ca acestea.

Isus Hristos este figura centrală a planului Tatălui Ceresc.

 Începeți prin a-i întreba pe cursanți: În ce mod este Isus Hristos figura centrală a marelui plan al fericirii?

Rugați cursanții să-și deschidă scripturile la Traducerea lui Joseph Smith, Ioan 1:1-16 și să citească, individual, și să analizeze versetele, căutând exemple cu Isus jucând un rol important în planul Tatălui Ceresc. După suficient timp, întocmiți o listă pe tablă și discutați punctele de vedere exprimate de cursanți. Dacă este necesar, folosiți tabelul următor.

Isus Hristos este figura centrală a planului Tatălui Ceresc	
TJS, Ioan 1:1-2	Isus a fost cu Tatăl Ceresc și a propovăduit Evanghelia în viața premuritoare.
TJS, Ioan 1:3	Isus a creat această lume.
TJS, Ioan 1:6-10, 14	Ioan Botezătorul a fost trimis să depună mărturie despre Isus ca Fiu al lui Dumnezeu.
TJS, Ioan 1:12	Celor care cred în Isus li se dă putere.
TJS, Ioan 1:16	Prin Hristos, noi putem primi nemurire și viață veșnică.

- Ce experiențe din viața dumneavoastră vă vor ajuta să-i învățați pe simpatizanți despre importanța lui Isus Hristos în planul Tatălui Ceresc?
- Cum veți ști dacă simpatizanții acceptă mesajul dumneavoastră și vin la Hristos?

Scrieți „creare – cădere – ispășire” pe tablă: Explicați că aceste trei evenimente reprezintă o parte importantă a planului Tatălui Ceresc. Împărtășiți cursanților o declarație a vârstnicului Bruce R. McConkie prin care dânsul ne ajută să înțelegem corelația dintre aceste trei aspecte fundamentale ale planului salvării – creare, cădere și ispășire (vezi manualul cursantului, p. 57).

- În ce mod este Salvatorul figura centrală a fiecăruia dintre aceste evenimente?
- Ce impact a avut ispășirea lui Isus Hristos în viețile noastre înainte de crearea Pământului?

Ispășirea lui Isus Hristos face posibilă depășirea obstacolelor pe care le reprezintă moartea spirituală și cea fizică.

12 Rugați un cursant să citească declarația vârstnicului Russell M. Nelson despre ispășire (vezi manualul cursantului, p. 58) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 12 (0:33) a DVD-ului.

- Ce cunoaștere dobândați din această declarație?

Scrieți cuvintele „moarte fizică” pe tablă.

Rugați un cursant să citească 2 Nefi 9:7-9 clasei.

- Potrivit acestor versete, ce s-ar întâmpla cu trupurile noastre dacă nu ar exista ispășirea?
- Ce s-ar întâmpla cu spiritele noastre?

Rugați un cursant să citească 1 Corinteni 15:19-22 și un alt cursant să citească 2 Nefi 9:11.

- Câți dintre locuitorii pământului au depășit moartea fizică prin învierea lui Isus Hristos?

Scrieți „moarte spirituală” pe tablă. Invitați un cursant să citească definiția morții spirituale din Alma 42:9. Rugați-i pe cursanți să deschidă manualul cursantului (vezi p. 58-59) și să găsească răspunsurile la următoarele întrebări:

- Ce provoacă moartea spirituală?
- Care sunt consecințele păcatului?
- Ce a făcut Hristos pentru a ne da posibilitatea să învingem păcatul?
- Ce trebuie să facem pentru a învinge moartea spirituală?

Spuneți cursanților că unele dintre cele mai importante detalii pe care le cunoaștem despre lumea spiritelor sau despre viața de după moarte provin dintr-o viziune primită de președintele Joseph F. Smith. Invitați-i pe cursanți să-și deschidă Doctrină și legăminte la secțiunea 138. Revedeți împreună cu ei detaliul viziunii ce se găsește în titlul secțiunii. Adresați următoarele întrebări și rugați-i pe cursanți să găsească răspunsurile în primele câteva versete.

- La ce reflecta președintele Smith când a primit această viziune? (La ispășirea și dragostea lui Dumnezeu și a Fiului Său, în timp ce medita asupra scripturilor; vezi v. 1-4.)
- Ce făceau cei din lumea spiritelor (vezi v. 12-16)?

Rugați-i pe cursanți să deschidă Doctrină și legăminte la secțiunea 138:18-19 și să identifice ce i-a învățat Domnul pe aceia care fuseseră credincioși când El a vizitat lumea spiritelor.

Discutați versetele 29-37 cu respectivii cursanți și rugați-i să identifice similitudinile dintre doctrinele predate în lumea spiritelor celor care respinseseră adevărul pe pământ și doctrinele predate simpatizanților în viața muritoare.

Tatăl Ceresc a pregătit grade de slavă pentru copiii Săi.

Explicați că misionarii îi învață pe simpatizanți lucruri foarte generale despre gradele de slavă. O doctrină similară cu cea ce propovăduiesc misionarii este cuprinsă în *Fideli credinței: referințe pentru Evangheliile* (2005), în primele două paragrafe ale secțiunii „Împărăția de glorie”, la subcapitolele „Împărăția celestială”, „Împărăția terestrială” și „Împărăția telectuală”. Rugați-i pe cursanți să citească despre aceste doctrine în *Fideli credinței* (p. 88-91).

- De ce este important să nu-i copleșim pe simpatizanți cu prea multe detalii înainte ca ei să înțeleagă și să înceapă să trăiască potrivit primelor principii ale Evangheliei (vezi D&L 19:22)?
- Care simțiți că sunt cele mai importante detalii pe care simpatizanții ar trebui să le cunoască despre gradele de slavă la începutul studiului lor despre mesajul nostru despre Evangheliile?

Cereți fiecărui cursant să întocmească un plan de lecție pe care să-l poată folosi pentru a preda unui simpatizant despre cele trei grade de slavă. Apoi, rugați pe fiecare cursant să predea unui coleg pe baza aceluși plan de lecție. Rugați-i să-și evalueze reciproc punctele tari ale predării și ce ar putea îmbunătăți. Apoi, rugați cursanții să facă echipă cu noi colegi și să-și predea lecțiile din nou. Continuați evaluarea.

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Studiați „Ispășire, (a) ispăși” din Ghidul pentru scripturi, p. 22. Puteți să subliniați informațiile pe care intenționați să le folosiți când propovăduiți despre ispășire.
- Realizați un rezumat de o pagină al planului salvării sau ilustrați-l.

Moise și tablele de piatră, de Jerry Harston

PROFEȚII ȘI APOSTAZIA

Joseph Smith, de Alvin Collins

Deseori, misionarii au la dispoziție numai câteva momente pentru a declara mesajul lor important. Ei trebuie să fie pregătiți să prezinte mesajul restaurării glorioase cu eficiență, dar și profunzime, mărturisind despre rolul profetului Joseph Smith ca profet din zilele din urmă prin intermediul căruia Salvatorul a restaurat Evanghelia Sa. Misionarii îi ajută pe oameni să înțeleagă *de ce* avem nevoie de un profet astăzi. Modelul este următorul: Tatăl Ceresc vorbește prin profeții Săi; oamenii resping mesajul; are loc apostazia. Tatăl Ceresc vorbește din nou prin profeții Săi. Pe măsură ce simpatizanții vor înțelege acest model, ei vor fi mai pregătiți să se gândească la importanța profetului din zilele din urmă, Joseph

Smith, prin care Domnul a restaurat Biserica Sa.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNTELESE

- Domnul face cunoscute adevărul, autoritatea preoției, rânduielile și organizarea prin profeții Săi.
- De-a lungul istoriei acest model al apostaziei și restaurării s-a repetat.
- Respingerea Salvatorului, a învățăturilor Sale și a autorității preoției a avut ca rezultat apostazia Bisericii din vremea Noului Testament.
- Reforma europeană a contribuit la pregătirea căii pentru restaurarea finală.

IDEI DE PREDARE

Domnul face cunoscute adevărul, autoritatea preoției, rânduielile și organizarea prin profeții Săi.

Arătați o ilustrată cu un profet din vechime și scrieți cuvântul *profet* pe tablă. Împărtășiți clasei următoarea situație ipotetică:

Vă aflați într-un avion și persoana care stă alături află că sunteți membru al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Această persoană spune că a auzit că Biserica de care aparțineți este condusă de un profet. Dispuneți de câteva minute pentru a explica rolul unui profet modern și de ce aveți încredere să-l urmați.

Rugați-i pe toți cursanții să explice persoanei de lângă ei ce ar răspunde.

Rugați-i pe cursanți să citească despre profeți în Ghidul pentru scripturi („Profet”, p. 169). Rugați un cursant să-și asume rolul unui scrib și să scrie pe tablă rolurile unui profet. De asemenea, puteți citi declarația președintelui Gordon B. Hinckley din manualul cursantului (p. 64).

- Ce binecuvântări vin datorită faptului că îl urmăm pe profet? După părerea dumneavoastră, care binecuvântări sunt cele mai importante și de ce?

Dacă este timp, puteți să continuați explicarea cuvintelor folosite mai sus în discuția despre rolul unui profet. De exemplu, referiți-vă la cuvântul *autoritate* de pe tablă. Arătați o filă de cec necompletată și spuneți cursanților că ați dori să răsplătiți financiar pe unul dintre ei pentru faptul că participă la clasă. Înmânați fila de cec unui cursant și cereți-i s-o completeze cu numele unui cursant care stă alături. Amintiți-i cursantului să semneze fila de cec înainte de a o înmâna destinatarului. După ce fila de cec a fost completată, arătați-o clasei și întrebați dacă acel cursant care a primit-o va avea probleme legale la încasarea banilor.

- Legal, cât este de importantă semnătura de pe o filă de cec?
- De ce trebuie să aibă cineva autoritatea necesară pentru a realiza o tranzacție legală, cum ar fi completarea unei file de cec?
- Cum s-ar putea asemăna aceasta cu necesitatea de a avea autoritatea preoției?
- De ce este necesară autoritatea în realizarea lucrurilor lui Dumnezeu?

Împărtășiți următoarea definiție și întrebați-i pe cursanți ce descrie: „Autoritatea și puterea pe care Dumnezeu le dă omului pentru a acționa în toate lucrurile pentru salvarea omului” (Ghidul pentru scripturi, „Preoție”, p. 167). Scrieți pe tablă cuvântul *preoție* lângă cuvântul *autoritate*. Discutați de ce avem nevoie de autoritatea preoției în Biserica Domnului.

- 13 Citiți următoarea declarație a vârstnicului Merrill J. Bateman, din Președinția Celor Șaptezeci, sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 13 (0:46) a DVD-ului. Apoi, discutați întrebarea care urmează.

„Preoția este puterea și autoritatea lui Dumnezeu delegate omului. Cheile preoției reprezintă dreptul de a îndruma folosirea acestei puteri. Președintele Bisericii deține cheile necesare guvernării întregii Biserici. Consilierii săi din Prima Președinție și din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli dețin, și ei, cheile împărăției și acționează sub îndrumarea președintelui. Președinților de țară, episcopilor, președinților de templu, de misiune și de cvorum le sunt date cheile pentru a îndruma Biserica în zonele de care răspund. Consilierii lor nu dețin cheile, dar «primesc autoritate delegată prin chemare și repartizarea responsabilității» [Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders (1998), p. 161]” (în *Liahona*, noiembrie 2003, p. 50; sau *Ensign*, noiembrie 2003, p. 50).

- Ce înseamnă *cheile* preoției?

Explicați că, la începuturile restaurării, a apărut o întrebare cu privire la necesitatea botezului în Biserica restaurată în cazul în care o persoană fusese deja botezată în altă biserică. Rugați un cursant să citească răspunsul Domnului din Doctrină și Legăminte 22.

Rugați pe unul dintre cursanți să recite al patrulea articol de credință, după care un alt cursant să recite al cincilea articol de credință.

- Ce legătură vedeți între aceste două articole de credință?

Explicați că, atunci când Domnul trebuie să restaureze autoritatea preoției Sale și cheile ei pe pământ, El face acest lucru prin profeții Săi. Rugați-i pe cursanți să menționeze câteva binecuvântări pe care le-au avut personal datorită faptului că preoția a fost restaurată printr-un profet.

Împărtășiți următoarea definiție cursanților și rugați-i să spună ce cuvânt definește: un act sacru care este înfăptuit prin autoritatea preoției. Rugați-i pe cursanți să dea exemple de rânduieli înfăptuite în Biserica astăzi. Întocmiți, pe tablă, o listă cu răspunsurile lor.

- În conformitate cu Doctrină și Legăminte 84:19-21, de ce sunt esențiale rânduielile pentru noi?
- De ce credeți că acordă Domnul o importanță atât de mare rânduielilor sacre pentru salvare?
- Care este legătura dintre necesitatea urgentă de a construi temple și rânduieli?

Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer:

„În Biserică, noi deținem autoritatea în măsură suficientă pentru a efectua toate rânduielile necesare mântuirii și exaltării întregii familii umane. Și, pentru că noi avem cheile puterii de pecetluire, ceea ce legăm, în rânduială corespunzătoare, aici va fi legat în cer...

La treisprezece ani după apariția lui Moroni, un templu a fost construit... iar Domnul s-a arătat din nou și Ilie a venit cu El și a conferit cheile puterii de pecetluire. După aceea, rânduielile nu s-au mai schimbat, ci au fost definitiv stabilite” („Ordinances”, în *1980 Devotional Speeches of the Year* [1981], p. 15-16).

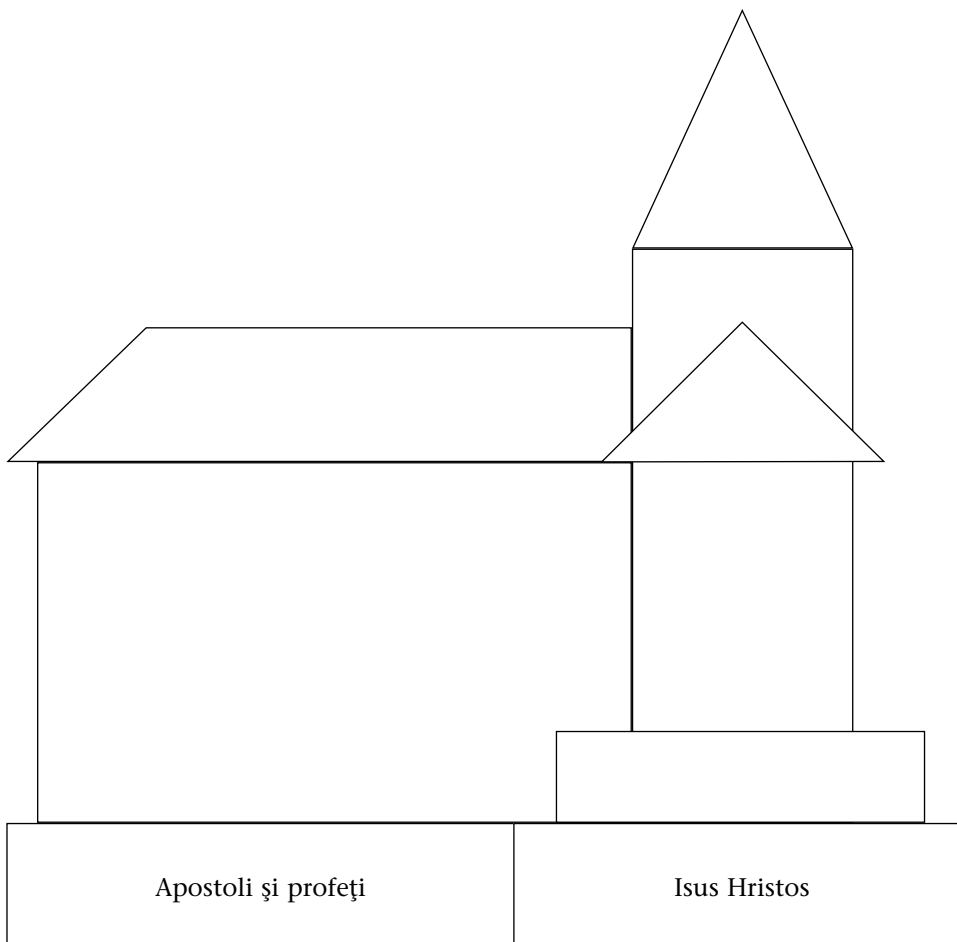
Când Domnul, Ilie și alți profeți s-au arătat în templul Kirtland, cine au fost cei care au primit cei dintâi autoritatea și cheile preoției (vezi D&L 110, titlul secțiunii)? (Joseph Smith și Oliver Cowdery.)

Rugați-i pe cursanți să citească Doctrină și Legăminte 1:14-17.

- Conform versetelor 15-16, ce efecte a avut apostazia asupra Bisericii Domnului?

Depuneți mărturie că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă are autoritatea de a înfăptui rânduieli care ne permit să ne întoarcem la Dumnezeu și să trăim alături de El în împărăția celestială. Invitați-i pe cursanți să împărtășească modul în care o rânduială sacră a avut impact asupra vieții lor.

 Expuneți ilustrația. Rugați-i pe cursanți să găsească o scriptură în Noul Testament care ar putea reprezenta titlul potrivit pentru această ilustrație. (Dacă au nevoie de ajutor, rugați-i pe cursanți să citească la pagina 64) din manualul cursantului, în secțiunea scripturilor de studiat.)

- Care este asemănarea dintre modul de organizare al Bisericii și o clădire?
- Potrivit celor menționate în Efeseni 2:20, care este temelia Bisericii lui Hristos?
- De ce credeți că profeții și apostolii sunt temelia Bisericii și Isus Hristos este piatra din capul unghiului (vezi Efeseni 2:20)?

De-a lungul istoriei acest model al apostaziei și restaurării s-a repetat.

 Rugați-i pe cursanți să citească paragraful introductiv al acestui principiu din manualul cursantului (p. 64-65). Încurajați-i pe cursanți să observe ce se pierde prin apostazie și ce este restaurat în noile dispensații ale Evangheliei. Scrieți, pe tablă, observațiile lor.

Scrieți următoarele scripturi pe tablă și rugați-i pe cursanți să citească cu voce tare versetele care ilustrează acest tipar al apostaziei și restaurării.

- *Moise 5:12.* Adam le-a propovăduit copiilor lui despre planul veșnic al lui Dumnezeu.

- *Moise 5:13; 6:15.* Mulți dintre copiii lui Adam au respins învățăturile Sale și l-au urmat pe Satana.
- *Moise 8:19.* „Domnul l-a rânduit pe Noe” să declare Evanghelia Sa și să restaureze Evanghelia propovăduită de Enoh. Numai familia lui Noe s-a supus și apostazia care a cuprins întreaga lume, în cele din urmă, a avut ca rezultat potopul.
- *Avraam 1:18-19.* Ca și Noe, Avraam a fost chemat de Dumnezeu să restaureze Evanghelia și să slujească oamenilor.
- *Moise 1:3, 6.* După Avraam, Isaac și Iacov, copiii lui Israel au căzut, în cele din urmă, în apostazie generală și Moise a fost chemat să restaureze, din nou, Evanghelia.

Rugați-i pe cursanți să se împartă în grupuri de câte doi sau trei. Rugați fiecare grup să citească „Apostazia” din *Fideli credinței: referințe la Evanghelie* (2005; p. 15-16). Rugați-i apoi să combine informațiile citite cu informațiile din manualul cursantului și să-și noteze punctele importante. Cereți ca două sau trei grupuri să-și folosească notițele și să prezinte în fața clasei cum ar preda unui simpatizant evenimentele care au loc în timpul apostaziei și ce face Domnul pentru a-i ajuta pe copiii Lui să iasă din apostazie. După fiecare prezentare, rugați clasa să explice care au fost părțile bune ale fiecăreia și cum ar putea fi îmbunătățită fiecare prezentare. (*Notă* Se pune accent pe caracterul ciclic al apostaziei. Restaurarea va fi abordată ulterior.)

Discutați următoarele întrebări cu respectivii cursanți:

- În ce mod ne pregătesc cunoștințele despre apostazie să învățăm despre Joseph Smith și prima viziune?
- De ce este util să înțelegem caracterul ciclic al apostaziei și restaurării de-a lungul dispensațiilor?
- În ce fel arată caracterul ciclic al restaurării dragostea lui Dumnezeu pentru copiii Săi?

Respingerea Salvatorului, a învățăturilor Sale și a autorității preoției a avut ca rezultat apostazia Bisericii din Noul Testament.

 Faceți referire la ilustrația cu clădirea Bisericii, folosită într-o idee anterioară privind predarea. Rugați un cursant să citească paragrafele introductive ale acestei secțiuni din manualul cursantului (p. 66) și invitați clasa să rețină ce s-a pierdut din Biserica Salvatorului.

- Ce întâmplări au făcut ca apostolii, profeții și Isus Hristos să nu mai fie temelia Bisericii timpurii?
- Cum a fost afectată Biserica atunci când această temelie a fost îndepărtată?
- Care sunt câteva dintre felurile în care oamenii îi resping pe profeți?

 Scrieți următoarele referințe din scripturi pe tablă: Faptele apostolilor 20:29-31; 1 Corinteni 11:18; Galateni 1:6-8; 1 Timotei 1:5-7; 1 Ioan 2:18. Repartizați fiecărui cursant una dintre aceste referințe. Rugați-i pe cursanți să citească versetele care le-au fost repartizate și să determine pericolele asupra cărora primii apostoli i-au avertizat pe membrii Bisericii. Rugați-i pe cursanți să împărtășească restului clasei ce au învățat din versetele citite.

- Rugați-i pe cursanți să formeze grupuri de câte doi și să studieze paragrafele de la acest principiu (vezi manualul cursantului, p. 66-67) și de la cel anterior (vezi manualul cursantului, p. 64-66). Permiteți fiecărei echipe să creeze un plan de lecție despre unul dintre principiile privind apostazia și restaurarea. Rugați fiecare echipă să-și folosească planul de lecție pentru a preda despre apostazia unei alte echipe de cursanți. Ambii cursanți din fiecare echipă trebuie să contribuie la acest exercițiu de predare. Inversați apoi rolurile, oferind celorlalți cursanți prilejul să predea. La încheierea exercițiului practic, permiteți cursanților să facă observații cu privire la exercițiu adresând întrebări ca: „Ce ați învățat din această experiență?”, „Ce v-a plăcut din lucrurile făcute de celălalt grup?” și „Ce ați face dumneavoastră diferit data viitoare?”.
- Explicați că multe biserici propovăduiesc unele adevăruri și aduc, într-o anumită măsură, fericire oamenilor. Însă Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă propovăduiește plenitudinea planului fericirii.
- Dacă ați preda unui simpatizant despre apostazie, cum ați putea determina dacă simpatizantul a înțeles sau nu ce ați predat?

Reforma europeană a contribuit la pregătirea căii pentru restaurarea finală.

- Expuneți ilustrații cu următoarele persoane, dacă le aveți, sau scrieți-le numele pe tablă: John Wycliffe, Martin Luther, Jan Hus, Huldrych Zwingli, John Knox, John Calvin și William Tyndale. Întrebați ce au în comun acești oameni. (Ei au fost unii dintre reformatorii religioși care au contribuit la pregătirea lumii pentru restaurare.) Invitați-i pe cursanți să împărtășească, pe scurt, ce știu despre oricare dintre acești reformatori. Puteți indica respectivilor cursanți declarațiile vârstnicului M. Russell Ballard și ale președinților Gordon B. Hinckley și Thomas S. Monson din manualul cursantului (p. 68-69).

Citiți și discutați celelalte declarații din manualul cursantului cu privire la importanța reformatorilor religioși (vezi p. 67). Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Ezra Taft Benson:

„Dumnezeu, Tatăl nostru al tuturor, îi folosește pe oamenii de pe pământ, în special pe oamenii buni, ca să-și împlinească scopurile. Așa a fost în trecut, așa este astăzi, așa va fi în viitor” (în Conference Report, aprilie 1972, p. 49, sau *Ensign*, iulie 1972, p. 59).

- În ce fel a fost reformarea premergătoarea restaurării?
 - Ce impact are asupra opiniei dumneavoastră despre alte biserici și membrii lor cunoașterea faptului că mulți reformatori au primit inspirație și ajutor divin pentru a pregăti calea pentru restaurare (vezi D&L 123:12)?
- 14 Împărtășiți rezumatul declarației președintelui Gordon B. Hinckley, care ar trebui să-i pregătească pe cursanți pentru lecția din săptămâna următoare, sau prezentați înregistrarea 14 (2:22) a DVD-ului:

„Înainte de moartea Sa [Salvatorul] i-a rânduit pe apostolii Săi. Ei au continuat lucrarea o perioadă de timp. Biserica Sa a fost stabilită.

Secolele au trecut. Un nor de întuneric s-a întins asupra pământului...

A fost o perioadă de jafuri și suferințe, marcată de conflicte lungi și sân-geroase...

Prima mie de ani a trecut și zorii celui de-al doilea mileniu s-au ivit. Primele lui secole au fost asemenea celor anterioare. A fost o perioadă plină de teamă și suferință...

Pe măsură ce anii și-au continuat marșul neobosit, razele unei noi zile au început să se ivească deasupra pământului. A fost Renașterea, o magnifică înflorire a artei, arhitecturii și literaturii...

Reformatorii au acționat pentru a schimba biserica... Ei au fost oameni cu mare curaj, unii dintre ei au murit în chinuri mari datorită credinței lor... Singura lor dorință a fost să găsească un loc potrivit în care să-L poată preaslăvi pe Dumnezeu așa cum simțeau că trebuia să fie El preaslăvit.

În timp ce această tulburare cuprindea lumea creștină, forțele politice acțio-nau și ele. Apoi, a venit Războiul de Independență din America, având ca rezultat nașterea unei națiuni în a cărei constituție se declara că guvernul nu trebuia să-și întindă mâna avară asupra problemelor legate de religie. Zorii unei zile noi, unei zile glorioase s-au ivit. Aici nu a mai existat o bise-rică a statului. Nicio credință nu era favorizată în detrimentul alteia.

După secole de întuneric, durere și lupte, sosise timpul restaurării Evangheliei. Profetii din vechime vorbiseră despre această zi mult așteptată...

Zorii acelei zile glorioase s-au ivit în anul 1820, când un băiat onest și cu cre-dință a pășit într-o dumbravă și și-a înălțat glasul în rugăciune, căutând acea înțelepciune de care el simțea că avea atât de multă nevoie” (în Conference Report, octombrie 1999, p. 92-94; sau *Ensign*, noiembrie 1999, p. 73-74).

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Memorați cel puțin două scripturi care ne învață despre apostazie. Unele din-tre referințe sunt: Isaia 29:13-14; Amos 8:11-12; Faptele apostolilor 20:29-30; Galateni 1:6-8; 2 Tesaloniceni 2:1-3; 2 Nefi 27:1; Mormon 8:28; și Doctrină și legăminte 1:14-16.
- Citiți relatarea primei viziuni din Joseph Smith – Istorie 1:5-20.

RESTAURAREA ȘI APARIȚIA NOII SCRIPTURI

Restaurarea Evangheliei în această dispensație include adevărurile, legămintele, rânduielile, puterea preoției și cheile preoției tuturor dispensațiilor anterioare în plenitudinea lor. Prin restaurare s-a stabilit împărăția lui Dumnezeu pe pământ pregătind a Doua Venire a Domnului Isus Hristos. Așa cum a profetizat Domnul când i-a vizitat pe nefiți, Cartea lui Mormon avea să fie un semn al înce-

putului promisei adunări a celor credincioși (vezi 3 Nefi 21:1-7). Prin profeții chemați de Dumnezeu, restaurarea a început brusc și în forță cu întreaga ei lumină evanghelică (vezi „The Glorious Gospel Light Has Shone”, *Immuri*, nr. 283).

„Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă nu este doar o biserică din secolul al XIX-lea, nu este o biserică americană și nu este doar o biserică ce își are originile în ceea ce se numește era creștină. În Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, se propovăduiește Evanghelia lui Isus așa cum a fost ea propovăduită înainte de întemeierea pământului. Aceasta este dispensația plenitudinii timpurilor – o dispensație a Evangheliei, condusă de un profet pe nume Joseph, o dispensație în care s-a revelat din nou că noi suntem, toți, copii ai unui Dumnezeu iubitor” (M. Russell Ballard, „The Power of the Restoration” [seminar pentru noii președinți de misiune, 24 iunie 2003], p. 4).

Acest capitol oferă cursanților informații și prilejuri de a propovădui adevărurile fundamentale cu privire la chemarea lui Joseph Smith ca profet, la importanța Cărții lui Mormon și la restaurarea Bisericii adevărate a Domnului.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Dumnezeu l-a chemat pe Joseph Smith să fie profetul Restaurării.
- Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon și a scos la lumină alte scripturi prin darul și puterea lui Dumnezeu.
- Cartea lui Mormon ajută la aducerea oamenilor la Hristos.
- Cartea lui Mormon este dovada convingătoare a restaurării.
- Sub îndrumarea lui Isus Hristos, preoția și Biserica au fost restaurate prin slujitorii Săi.

IDEI DE PREDARE

Dumnezeu l-a chemat pe Joseph Smith să fie profetul Restaurării.

Misionarii trebuie să înțeleagă că ceea ce s-a întâmplat profetului Joseph Smith corespunde tiparului pe care Dumnezeu l-a folosit de la început. El îi cheamă pe profeți, deseori, arătându-li-Se personal; El dă revelații și scripturi prin profeți; ei propovăduiesc principiile Evangheliei așa cum sunt îndrumați de El; și noi suntem invitați să ne supunem acestor învățături.

Cursanții dumneavoastră vor fi mai bine pregătiți pentru a propovădui atunci când vor înțelege că Dumnezeu a folosit acest tipar pentru a revela adevărul în zilele noastre. Când simpatizanții lor vor înțelege acest tipar, ei vor fi mai bine pregătiți să înțeleagă faptul că Joseph Smith și Cartea lui Mormon fac parte din planul Tatălui Cereș.

Scrieți următorul tipar pe tablă:

- Dumnezeu îi cheamă pe profeți și li se arată, deseori, personal.
- El le conferă profeților autoritatea preoției.
- Profeții mărturisesc despre Hristos și propovăduiesc Evanghelia, deseori consemnându-și mărturia și învățăturile în scriptură.
- Duhul Sfânt confirmă adevărul.
- Noi suntem invitați să ne supunem.

Rugați-i pe cursanți să se gândească la exemple din Vechiul Testament sau din Cartea lui Mormon care să ilustreze afirmațiile de mai sus. Adresați apoi aceeași întrebare și rugați-i să menționeze exemple din Noul Testament care să ilustreze afirmațiile de mai sus. Puteți enumera pe tablă răspunsurile lor, lângă afirmația respectivă. Depuneți mărturie că Domnul a folosit în repetate rânduri acest tipar începând din zilele lui Adam.

- De ce credeți că este important ca simpatizanții să înțeleagă acest tipar?
- Cum se încadrează în acest tipar chemarea dată profetului Joseph Smith de către Domnul?
- De ce a fost chemarea profetului Joseph Smith necesară în zilele noastre?

Întrebați-i pe cursanți dacă se pot gândi la un pasaj din scripturi care le-a influențat viața în mod considerabil. Rugați o persoană sau două să-și împărtășească scriitura și modul în care le-a influențat.

Rugați un cursant să citeze Iacov 1:5 și citiți apoi următoarea declarație:

„O singură frază, douăzeci și șapte de cuvinte obișnuite și simple – aceste cuvinte inspirate de Spirit au avut un mare impact asupra religiei și a tot ce ține de ea. Deși ele exprimă un concept divin universal valabil și au fost scrise pentru îndrumarea tuturor oamenilor, deși ele arată calea pe care toți trebuie s-o urmăm în căutarea acelei religii care este pură și neîntinată și deși ele reprezintă un îndrumar pentru toți aceia care Îl caută pe Domnul și adevărurile Sale salvatoare, ele au fost păstrate totuși de-a lungul secolelor pentru îndrumarea acestui profet anume, care a anunțat dispensația plinitudinii timpurilor” (Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* [1985], p. 5).

Rugați-i pe cursanți să explice de ce citirea acestui verset din Iacov de către tânărul Joseph Smith a avut un rezultat atât de diferit de citirea lui de către alte persoane. (Rugăciunea lui Joseph a avut ca rezultat Prima Viziune și restaurarea Evangheliei prin intermediul lui.)

Acordați cursanților cinci minute în care să citească Joseph Smith – Istorie 1:14-20. Rugați-i apoi pe cursanți să formeze echipe de câte doi și să relateze, unul altuia cu propriile cuvinte, povestirea Primei Viziuni și să depună mărturie despre adevărul ei. Mergeți printre cursanți, ascultând și oferind sugestii.

Citiți împreună cu respectivii cursanți declarația președintelui Joseph F. Smith din introducerea capitoului 9 din manualul cursantului (p. 72).

 Scrieți următoarele versete pe tablă: Doctrină și legăminte 1:17, 19; 135:3, 6; 136:37-38. Distribuți-le clasei și cereți cursanților să folosească aceste versete pentru a formula câteva descrieri scurte ale rolului și lucrării profetului Joseph Smith.

Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon și a scos la lumină alte scripturi prin darul și puterea lui Dumnezeu.

 Întrebați dacă sunt cursanți care cunosc o a doua limbă. Întrebați-i pe acești cursanți de cât timp au avut nevoie pentru a învăța noua limbă. Ridicați un exemplar al Cărții lui Mormon și întrebați-i pe cursanți cât ar dura să traducă o carte de această dimensiune dintr-o limbă în cealaltă.

15 Rugați un cursant să citească declarația vârstnicului Russell M. Nelson, din manualul cursantului, cu privire la timpul necesar pentru a traduce Cartea lui Mormon (p. 74) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 15 (1:27) a DVD-ului.

- Conform versetului 1:29 din Doctrină și legăminte, ce a făcut posibilă traducerea Cărții lui Mormon?
- La ce se referă cuvântul *mijloacele* din Doctrină și legăminte 20:8 (Urim și Tumim)?

Citiți-le cursanților din relatarea făcută de Joseph Smith însuși în Joseph Smith – Istorie 1:35 și din următoarele:

„Alături de cronici, se afla un instrument curios, pe care cei din vechime îl numeau «Urim și Tumim», care consta din două pietre transparente, montate într-un arc atașat unei platoșe. Cu ajutorul Urimului și Tumimului, am tradus cronica prin harul și puterea lui Dumnezeu” (*History of the Church*, 4:537).

- Joseph Smith a trebuit să exercite credință în procesul de traducere. Conform versetelor 8:1-3, 10-11; 9:7-9 din Doctrină și legăminte, ce alte eforturi au fost necesare pentru ca Joseph să traducă folosind darul și puterea lui Dumnezeu?
- Ce principii din aceste versete puteți pune în practică în viitoarele dumneavoastră eforturi de a învăța Evanghelia restaurată îndeajuns de bine pentru a o preda?

Pe lângă Cartea lui Mormon, ce alte scripturi a mai adus la lumină Joseph Smith prin darul și puterea lui Dumnezeu? (Întocmiți o listă pe tablă.)

Arătați cursanților explicațiile despre Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte și Perla de mare preț de la „Scripturi” din *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelia* (2005); p. 157-159. Împărțiți-i pe cursanți în grupuri de câte trei – unul pentru fiecare carte de scriptură. Rugați-i pe cursanții din fiecare grup să pregătească o explicație scurtă și simplă pentru cartea de scriptură respectivă. Acordați timp fiecărui cursant din fiecare grup să prezinte descrierea celorlalte două persoane din grupul lor fără a folosi notițe. Îndemnați-i să folosească prezentări și explicații care să fie destul de simple pentru a fi înțelese de un nou simpatizant. În plus, îi puteți îndemna pe cursanți să menționeze în explicațiile lor importanța cuvintelor apostolilor și profeților din zilele moderne (vezi D&L 1:38; 68:4). Cereți membrilor grupului să-și împărtășească alte observații despre ceea ce le-a plăcut în prezentările celorlalți. De asemenea, recomandați modificări ce le-ar putea îmbunătăți prezentările.

Președintele Boyd K. Packer a vorbit despre necesitatea celorlalte scripturi scoase la lumină de profetul Joseph Smith și despre legătura care există între scripturi:

„Nu tot ce a spus Dumnezeu se află în Biblie. Alte scripturi – Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte și Perla de mare preț – sunt la fel de autentice și ele se susțin una pe cealaltă” (în Conference Report, octombrie 1984, p. 81; sau *Ensign*, noiembrie 1984, p. 66).

Cartea lui Mormon ajută la aducerea oamenilor la Hristos.

 Împărtășiți următoarea experiență trăită de vârstnicul Jack H. Goaslind, jr., din Cei Șaptezeci:

„În timp ce mergeam la o conferință, am stat alături de un domn care fusese cu afaceri în Salt Lake. El a spus că observase că unii membri nu doreau să-i vorbească despre Biserică.

Mi-a adresat unele întrebări despre programul pentru tineri și programul de bunăstare și alte lucruri legate de Biserică. Apoi, el m-a întrebat: «Cum se face că dumneavoastră, mormonii, nu sunteți creștini?»...

Eu am spus: «De ce mă întrebați acest lucru?».

El a răspuns: «După ce ați urcat în avion, ați deschis acea carte, Cartea lui Mormon, și nu Biblia, așa cum ar fi făcut un creștin».

L-am întrebat dacă ar vrea să citească ceva din Cartea lui Mormon.

El a spus: «Dacă încercați să-mi vindeți un exemplar din Cartea lui Mormon, nu sunt interesat».

L-am spus: «Vreți să citiți un verset?».

Întrebați-i pe cursanți ce verset cred ei că i-a citit vârstnicul Goaslind aceluși bărbat. Acordați cursanților un minut sau două pentru a găsi versetul din Cartea lui Mormon care arată credința noastră în Hristos. Cereți-le apoi să-l citească clasei, cu glas tare, înainte de a continua povestirea vârstnicului Goaslind:

„I-am înmânat Cartea lui Mormon, am indicat 2 Nefi 25:26 și l-am rugat să-l citească...

După ce a citit scriptura, am avut o discuție lungă despre Cartea lui Mormon. Mi-am depus mărturia în fața lui că ea este o altă mărturie despre Hristos. Apoi, l-am întrebat dacă ar dori ca misionarii să vină și să-l învețe mai multe despre Evanghelie. El a spus că i-ar face plăcere. Misionarii au propovăduit acestui bărbat și familiei lui. În cele din urmă, toți au fost botezați și au devenit membri activi ai Bisericii” (*Introduction to the Scriptures: Part B Sunday School Course 13* [1985], p. 40).

- Ce principii misionare importante ilustrează această povestire?
- De ce credeți că a fost de ajutor faptul că acel bărbat a citit o scriptură cu privire la Hristos în Cartea lui Mormon?

Citiți Moroni 10:32 împreună cu respectivii cursanți și cereți-le să caute ce a propovăduit Moroni referitor la *motivele pentru care (de ce) trebuie să venim la Hristos.*

- Ce pași esențiali trebuie să facă un simpatizant pentru a „[veni] la Hristos” (Moroni 10:32)? (Să accepte primele principii și rânduiri ale Evangheliei.)

Invitați câțiva cursanți să împărtășească pe scurt cum mărturiile lor despre Salvator au fost influențate de studiul Cărții lui Mormon.

Cartea lui Mormon este dovada convingătoare a restaurării.

Rugați-i pe cursanți să citească, din manualul cursantului, declarația președintelui Gordon B. Hinkley și prima declarație a președintelui Ezra Taft Benson (vezi p. 76).

- În ce moduri este Cartea lui Mormon dovada convingătoare a restaurării?
- Dacă *este* adevărată Cartea lui Mormon, atunci ce trebuie să înțelegem despre Joseph Smith? Dar despre autoritatea preoției? Dar despre Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă? Dar despre revelație?

Rugați clasa să citească a doua declarație a președintelui Benson (vezi manualul cursantului, p. 76-77) și să discute despre modul în care putem folosi Cartea lui Mormon pentru a răspunde obiecțiilor. Puteți scrie fiecare pas al metodei pe tablă pentru a-i folosi în viitor. Propuneți clasei un exemplu de obiecție cu care misionarii s-ar putea confrunta și folosiți apoi metoda președintelui Benson pentru a rezolva nelămurirea folosind Cartea lui Mormon.

- Cum ați folosi acești patru pași pentru a răspunde unei obiecții față de plata zecuielii?

Permiteți clasei să găsească împreună un răspuns la această obiecție, folosind fiecare dintre cei patru pași. Invitați un cursant să rezume modul în care ar încuraja un simpatizant să studieze și să se roage în legătură cu Cartea lui Mormon pentru a ști dacă zeciuiala este o poruncă de la Dumnezeu.

Împărțiți clasa în grupuri mici de câte trei sau patru persoane și desemnați fiecărui grup o „obiecție”. Rugați cursanții să interpreteze rolul unui simpatizant care are o obiecție și rolul misionarilor care îl îndrumă pe simpatizant către scripturile restaurării și necesitatea de a ști dacă este adevărată Cartea lui Mormon. Puteți desemna următoarele subiecte față de care se pot ridica obiecții sau unele pe care le formulați dumneavoastră înșivă: Cuvântul de înțelepciune, ziua de sabbat, profeți în viață, alte cărți de scriptură pe lângă Biblie, post.

Invitați câteva grupuri să-și împărtășească lecția restului clasei, interpretând respectivele roluri. Întrebați-i pe cursanți de ce simt că această abordare ar invita Spiritul mai mult decât o discuție cu cineva despre înțelesul versetelor din Biblie. Invitați-i pe membrii clasei să evalueze grupurile care au predat. Depuneți mărturie că scriptura Cartea lui Mormon este cel mai bun instrument al nostru pentru propovăduirea adevărului restaurării.

Sub îndrumarea lui Isus Hristos, preoția și Biserica au fost restaurate prin slujitorii Săi.

Scrieți pe tablă „15 mai 1829” și „6 aprilie 1830”. Întrebați dacă respectivii cursanți cunosc importanța datei de 15 mai 1829.

Desemnați un cursant să citească în gând titlul secțiunii 13 din Doctrină și legăminte și să fie pregătit să-l prezinte pe scurt, în propriile cuvinte, clasei. În timp ce cursantul se pregătește, adresați membrilor clasei următoarele întrebări:

- Cum ați defini cuvântul *preoție*? (Puteți scrie definițiile lor pe tablă.)
- De ce este necesară autoritatea preoției?

Rugați-l pe cursantul desemnat să prezinte rezumatul titlului secțiunii 13 din Doctrină și legăminte.

Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer:

„Aduceți-vă aminte, Ioan Botezătorul înviat, «sub îndrumarea lui Petru, Iacov și Ioan, care dețineau cheile Preoției lui Melhisedec», a fost acela care a venit, personal, să restaureze Preoția aaronică iar Petru, Iacov și Ioan înviați au fost aceia care au venit, personal, să restaureze Preoția lui Melhisedec – fapte din istoria Bisericii fără de care declarația noastră că suntem îndreptățiți să avem autoritatea preoției ar fi nulă” (în Conference Report, aprilie 1993, p. 23; sau *Ensign*, mai 1993, p. 20).

- 16 Rugați-i pe cursanți să explice de ce este importantă data de 6 aprilie 1830. Citiți apoi următoarea declarație a vârstnicului L. Tom Perry, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 16 (1:18) a DVD-ului:

„6 aprilie 1830 este o dată importantă pentru sfinții din zilele din urmă. Este ziua în care a fost organizată Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Traducerea și tipărirea Cărții lui Mormon se încheiase, preoția fusese restaurată și, acum, Domnul a poruncit că Biserica Sa trebuia să fie organizată din nou aici, pe pământ.

Viitorii membri ai Bisericii s-au adunat în casa lui Peter Whitmer, tatăl, în Fayette, New York, pentru această ocazie specială. Adunarea a fost simplă. Joseph Smith, pe atunci în vârstă de 24 de ani, a chemat laolaltă grupul și a desemnat cinci persoane să i se alature în îndeplinirea condițiilor legale cerute de statul New York pentru organizarea unei societăți religioase. După ce a îngenuncheat rostind o rugăciune solemnă, Joseph Smith a propus ca el și Oliver Cowdery să fie chemați ca învățători și sfătuitori spirituali ai Bisericii nou organizate. Toți au ridicat mâna dreaptă... și modelul susținerii conducerii Bisericii a fost stabilit” (în Conference Report, octombrie 1994, p. 20; sau *Ensign*, noiembrie 1994, p. 17).

- De ce a fost necesar ca preoția să fie restaurată *înainte* ca Biserica să fie organizată?
- Ce schimbare va aduce restaurarea Preoției lui Melhisedec în viețile simpatizanților dumneavoastră?
- De ce primesc, în general, tinerii băieți Preoția lui Melhisedec înainte de a sluji în misiuni cu timp deplin?

La ce fel de pregătiri trebuie să participe un tânăr băiat pentru a se pregăti să primească Preoția lui Melhisedec?

După ce se răspunde, rugați-i pe cursanți să deschidă la Doctrină și legăminte 84:33-48 și să selecteze principiile pe care le consideră importante pentru înțelegerea jurământului și legământului preoției. Discutați opțiunile lor.

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Predați unul sau mai multe dintre principiile cuprinse în acest capitol în cadrul unei seri în familie sau la alte activități corespunzătoare. Folosiți scripturi simple și depuneți mărturie despre adevărul acestor principii. (Ar fi un exercițiu bun să întocmiți un plan de lecție înainte de a predă.)
- Memorați următoarele scripturi: Faptele apostolilor 2:37-38; 7:55-56; Efeseni 2:19-20; 4:11-14.
- Memorați cele două paragrafe ale paginii de titlu a Cărții lui Mormon.
- Selectați și memorați versetele cheie din Joseph Smith – Istorie.

©1988 Greg K. Olsen. Prin amabilitatea Mill Pond Press și a dr. Gerry Hooper. Copierea interzisă.

CREDINȚA ȘI CONVERTIREA

Misionarii trebuie să aibă credința că Isus este Hristosul, Salvatorul și Mântuitorul lor. Ei trebuie să pună în practică ispășirea Sa prin pocăință, să urmeze învățăturile Sale, să se încreadă în cuvintele Sale și să aibă încredere că El îi iubește. Credința suficient de mare în Isus Hristos îi va îndruma în misiunile lor indiferent de locul și condițiile în care se vor afla.

Misionarii trebuie să-i învețe pe simpatizanți cum să obțină credința în Hristos. Ei trebuie să-i ajute să se convertească și să primească botezul prin apă și Spirit. În acest capitol, se vor prezenta modalități de a-i ajuta pe cursanți să învețe mai mult despre credința în Isus Hristos, să se gândească la modul în care își pot mări credința personală, precum și credința celor cărora le propovăduiesc, și să înțeleagă importanța darului Duhului Sfânt în convertirea unei persoane.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Credința în Domnul Isus Hristos este esențială pentru creșterea spirituală.
- Credința poate crește.
- Credința conduce la convertire.
- Convertirea include pocăința, botezul și primirea darului Duhului Sfânt.

IDEI DE PREDARE

Credința în Domnul Isus Hristos este esențială pentru creșterea spirituală.

Rugați-i pe cursanți să citească definițiile cuvântului *credință* din Evrei 11:1 și Alma 32:21. Încurajați-i apoi pe cursanți să dea exemple de situații în care exercitarea credinței i-a binecuvântat pe ei și pe cei pe care îi cunosc.

Invitați un membru al clasei să recite (sau să citească) al patrulea articol de credință.

- În cine trebuie să ne punem credința? De ce?

Rugați un cursant să citească cele două întrebări despre credință din manualul cursantului (p. 82) pe care le-a adresat președintele Ezra Taft Benson. Cereți cursanților să spună cum ar răspunde acestor întrebări dacă le-ar fi adresate de către un simpatizant. Menționați pe scurt răspunsurile lor pe tablă.

Rugați un cursant să citească declarația președintelui Benson. Invitați-i apoi pe cursanți să-și compare răspunsurile cu declarația profetului. Îndemnați-i pe cursanți să rezume fiecare explicație a președintelui Benson și să o adauge la lista de pe tablă. Invitați-i să discute despre aceste explicații.

Rugați-i pe cursanți să caute cuvântul „Credință” în Ghid pentru scripturi (p. 39, primul paragraf). Puteți, de asemenea, să rugați câțiva cursanți să consulte secțiunea „Credința în Domnul Isus Hristos” care face parte din explicația cuvântului „Credință” din *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelia* (2005; p. 49). Cereți-le să citească și să sublinieze frazele cheie. Invitați-i pe cursanți să împărtășească frazele pe care le-au subliniat și de ce le consideră importante. Rugați-i pe cursanți să identifice referințele din scripturi pe care le cunosc și care vorbesc despre credință (de exemplu: Alma 32:21; Eter 12:6; Evrei 11:1; Iacov 2:17-18).

Rugați-i pe cursanți să citească Eter 12:14-15 care se referă la rezultatele misionarilor care și-au exercitat credința.

- De ce au avut succes acești misionari?
- Conform versetului 14, la ce a condus credința în cazul lamaniților?

Rugați-i pe cursanți să răspundă la fiecare dintre următoarele întrebări folosind o explicație pe care un simpatizant sau un membru al Bisericii botezat recent ar înțelege-o:

- Ce expresie pot folosi pentru a explica înțelesul cuvântului „credință”? (Vezi explicațiile pe care le-au citit în Ghid pentru scripturi sau *Fideli credinței*.)
- Ce scriptură de bază care descrie credința pot citi și sublinia? Cum pot formula în propriile cuvinte conținutul acelei scripturi?
- De ce conduce credința în Isus Hristos la salvare?

Credința poate crește.

Mulți misionari doresc să știe cum își pot mări credința în Isus Hristos. Acest lucru este important. Cu cât misionarii au mai multă credință în Domnul Isus Hristos și în Evanghelia Sa restaurată, cu atât ei vor avea putere mai mare să-i găsească pe aceia pe care Domnul i-a pregătit și să-i învețe într-un mod plăcut lui Dumnezeu. Folosiți aceste idei de predare pentru a sublinia modul în care un misionar poate crește în credință.

Următorul principiu și ideile privind predarea corespunzătoare (despre credință și convertire) pun accent pe necesitatea de a-i învăța pe simpatizanți să-și dezvolte credința în Hristos și pe faptul că mesajul restaurării este vital pentru convertirea lor.

 Citiți următoarea declarație a vârstnicului John K. Carmack:

„Pentru a ne mări credința este nevoie să avem încredere în Domnul cu tot sufletul nostru” („Lord, Increase Our Faith”, *Ensign*, martie 2002, p. 57).

- Ce putem face pentru a ne mări încrederea în Domnul?

După ce cursanții au răspuns, rugați-i să-și deschidă manualele la declarația vârstnicului Carmack și la cea a vârstnicului Richard G. Scott din manualul cursantului (p. 83-84). Scrieți pe tablă „Măriți-vă credința prin...”. Invitați mai mulți cursanți să citească, cu glas tare, punctele marcate cu buline. Rugați-i pe cursanți să formuleze un rezumat pentru fiecare punct pentru a-l adăuga pe tablă.

Rugați un cursant să citească clasei ultimul paragraf al declarației vârstnicului Scott și un alt cursant să facă un rezumat cu propriile cuvinte.

 Împărțiți clasa în echipe de câte doi și cereți-le să pregătească o lecție în 10-12 minute. Rugați-i pe cursanți să folosească scripturile și declarațiile citate în manualul cursantului (p. 83) pentru a pregăti o lecție de trei până la cinci minute pe care s-o poată preda pentru a-i ajuta pe alți misionari să-și mărească credința. Pot folosi, de asemenea, experiențe personale pe care le consideră utile acestui scop. Încurajați-i și să se gândească la un obiect cunoscut, cum ar fi o plantă, pe care l-ar putea corela cu creșterea credinței; rugați-i să includă această comparație în lecția lor. Acordați clasei timp pentru ca echipele de cursanți să-și predea lecțiile altor grupuri mici sau clasei. Invitați-i pe cursanți să-și exprime opiniile despre părțile bune ale fiecărei lecții și ce s-ar putea face pentru a o îmbunătăți.

Credința conduce la convertire.

 Scrieți cuvântul *convertire* pe tablă și rugați-i pe cursanți să discute despre înțelesul lui. Cereți cursanților să caute cuvântul în Ghid pentru scripturi (p. 35) și să citească declarația vârstnicului Marion G. Romney din manualul cursantului (p. 84-85). Invitați un cursant să citească informațiile care definesc *convertirea*.

- De ce este credința în Hristos un important element motivant în convertire?
- Pe lângă credința în Hristos, ce alte elemente sunt esențiale pentru o convertire totală?

Invitați câțiva membri ai clasei să împărtășească clasei experiența convertirii personale. Rugați-i să discute despre rolul pe care Spiritul și credința în Hristos l-au avut în convertirea lor.

 Citiți următoarea declarație a vârstnicului M. Russell Ballard:

„Datoria noastră constă în a-i ajuta pe alții, prin puterea Spiritului, să cunoască și să înțeleagă doctrinele și principiile Evangheliei. Toți oamenii trebuie să ajungă să simtă că doctrinele restaurării sunt adevărate și de mare valoare” (în Conference Report, octombrie 2000, p. 97; sau *Liahona*, ianuarie 2001, p. 88).

Împărțiți clasa în grupuri de câte trei sau patru cursanți. Repartizați fiecărui grup unul dintre următoarele pasaje: pagina de titlu a Cărții lui Mormon, introducerea Cărții lui Mormon sau promisiunea din Moroni 10:2-7. Rugați grupurile să studieze pasajele și să găsească răspunsuri la următoarea întrebare:

- Care sunt câteva dintre modalitățile sau situațiile în care un misionar ar putea să împărtășească unui simpatizant mesajul fiecăreia dintre aceste surse?

Rugați un voluntar din fiecare grup să arate cum ar împărtăși mesajul sursei respective unui alt cursant care ar juca rolul unui simpatizant. Îndemnați-i ca, în timp ce interpretează aceste roluri, să încurajeze simpatizantul să citească având dorința sinceră de a afla adevărul și să se roage în legătură cu Cartea lui Mormon ca parte a procesului de clădire a credinței în Hristos. Acordați timp cursanților să-și exprime opiniile despre eficiența cursanților care au interpretat rolurile respective.

Întrebați-i pe membrii clasei de ce este necesară credința atât misionarului, cât și simpatizantului. Încheiați cu următoarea declarație a președintelui Thomas S. Monson:

„Aduceți-vă aminte că îndoiala și credința nu pot exista în aceeași minte, în același timp, pentru că una o va risipi pe cealaltă. Alungați îndoiala. Cultivați credința” (în Conference Report, octombrie 2000, p. 65; sau *Liahona*, ianuarie 2001, p. 59).

Scriveți pe tablă lista de mai jos (fără referințele din scripturi). Acordați clasei cinci până la opt minute pentru a copia lista, a citi în gând Alma 32:26-43 și Eter 12:6 și a nota versetele care propovăduiesc fiecare dintre aceste părți. Rugați-i pe cursanți să noteze referințele din scripturi lângă fiecare frază. Explicați că acestea sunt acțiunile care ne conduc la convertire și îi ajută pe membrii Bisericii să-și sporească credința și să-și întărească mărturiile.

Sporirea credinței

1. Ascultați cuvântul lui Dumnezeu fără a-l respinge automat. (Alma 32:27-28.)
2. Sperați sau doriți să credeți că ar putea fi adevărat. (Alma 32:27.)
3. Acționați potrivit acestei speranțe (efecuați un experiment; faceți ceva pentru a o hrăni spiritual). (Alma 32:27, 33, 36.)
4. Fiți atenți la sentimentele bune sau rezultatele care indică faptul că este adevărat cuvântul. (Alma 32:28, 33-35.)
5. Îndurați încercările. (Ether 12:6.)
6. Continuați să hrăniți spiritual cuvântul până când el devine o certitudine. (Alma 32:38-42.)

Împărțiți clasa în echipe de câte doi și îndemnați-i pe cursanți să presupună că tocmai au predat un mesaj al Evangheliei unei familii sau unei persoane. Rugați-i apoi pe membrii clasei să-și folosească lista și referințele din scripturi pentru a exersa propovăduirea principiilor care duc la credință sporită simpatizanților lor. Ei trebuie să-și folosească propriile cuvinte, menționând ocazional un verset din text. Încurajați-i să includă o experiență din propria viață dacă este cazul. Acordați fiecărei echipe de cursanți 10 minute pentru acest exercițiu. Persoana căreia i se propovăduiește poate adresa întrebări în timpul exercițiului.

La încheierea exercițiului, permiteți cursanților să facă observații cu privire la experiență și să adreseze întrebări suplimentare despre dezvoltarea credinței. Înainte de a răspunde dumneavoastră înșivă la întrebări, dați cursanților posibilitatea de a oferi răspunsuri.

- 17 Expuneți o ramură recent desprinsă dintr-un pom sau un arbust și explicați faptul că președintele Gordon B. Hinckley a comparat o bucată de lemn verde cu un simpatizant. Rugați clasa să asculte un cursant citind declarația și să încerce să determine sensul comparației președintelui Hinckley (vezi manualul cursantului, p. 85) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 17 (1:44) a DVD-ului. După citirea comparației președintelui Hinckley, permiteți membrilor clasei să explice ceea ce simbolizează compararea unui simpatizant cu o bucată de lemn verde pusă pe foc.

- Ce pot face misionarii pentru a-i ajuta pe aceia care vin în contact cu ei să „aprendă focul” de la Evanghelia restaurată?

Convertirea include pocăința, botezul și primirea darului Duhului Sfânt.

- Rugați un cursant să citească Ioan 3:5.

Rugați-i pe cursanți să citească declarația profetului Joseph Smith cu privire la rânduiala botezului (vezi manualul cursantului p. 85).

- De ce botezul fără confirmarea darului Duhului Sfânt n-ar fi „bun de nimic”, așa cum îl numește profetul Joseph Smith?

- Expuneți un set de tăvi pentru împărtășanie sau fotografii cu deținători ai preoției binecuvântând și distribuind împărtășania (Set de picturi inspirate din Evanghelia, picturile 603-604).

- În ce mod ar fi afectată rânduiala împărtășaniei dacă, la următoarea adunare de împărtășanie, deținătorii preoției ar binecuvânta și distribui numai pâinea?
- Cum ar putea fi această desfășurare neobișnuită a rânduiei împărtășaniei să fie comparată cu pregătirea simpatizantului pentru botezul în apă fără a-l învăța despre darul Duhului Sfânt și a sublinia importanța lui? (*Atenție!* Această analogie nu este o încercare de a compara apa împărtășaniei cu darul Duhului Sfânt.)

- 18 Explicați cursanților că vorbim deseori despre pregătirea oamenilor pentru botez, dar neglijăm deseori să prezentăm botezul în strânsă legătură cu confirmarea și conferirea darului Duhului Sfânt. Împărtășiți declarația președintelui Boyd K. Packer, din manualul cursantului (p. 85-86) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 18 (0:45) a DVD-ului.

- De ce este vital ca noi să subliniem necesitatea de a primi darul Duhului Sfânt?

Împărtășiți cursanților următoarele scripturi. Puteți face o listă pe tablă și îi puteți ruga pe membrii clasei să le citească și, apoi, să explice ce pun ele în evidență cu privire la importanța darului Duhului Sfânt.

- 2 Nefi 31:13
- 2 Nefi 31:17; 3 Nefi 12:2
- 2 Nefi 32:5; 3 Nefi 19:9-13

- 19 Împărtășiți următoarea declarație pentru a sublinia din nou necesitatea ca respectivi convertiți și misionari să înțeleagă necesitatea darului Duhului Sfânt în viețile lor sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 19 (0:42) a DVD-ului:

„Botezul are *două* părți: botezul prin apă și botezul prin foc sau Duhul Sfânt. Dacă cele două sunt separate, are loc, așa cum a spus profetul Joseph Smith, numai jumătate de botez...

Uniți cele două părți astfel încât aproape să vă interziceți dumneavoastră înșivă să spuneți «botez» fără a spune «confirmare» – adică botez prin apă și confirmare și conferirea darului Duhului Sfânt. Fixați-vă în minte această idee cu cele două părți conectate împreună atât de strâns, încât, ca un întreg, să devină o parte din dumneavoastră” (Boyd K. Packer, „The Gift of the Holy Ghost: What Every Missionary Should Know – and Every Member as Well” [seminar pentru noii președinți de misiune, 24 iunie 2003], p. 3, 6).

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Memorați Evrei 11:1; Alma 32:21; și Eter 12:6.
- Revedeți punctele marcate cu buline din declarația vârstnicului John K. Carmack și a vârstnicului Richard G. Scott (vezi manualul cursantului, p. 83-84). Gândiți-vă la măsura în care atitudinea și abilitatea dumneavoastră corespund celor prezentate la fiecare punct. Alegeți unul sau două domenii în care ați dori să vă perfecționați și elaborați un plan care să ducă la o îmbunătățire. Împărtășiți, în rugăciune, Tatălui Ceresc planul dumneavoastră și cereți ajutor pentru a vă spori credința.

PREGĂTIREA FIZICĂ ȘI PSIHICĂ

Președintele Gordon B. Hinckley a spus legat de slujirea misionară:

„Trebuie să fie sănătate și tărie, atât fizică, cât și psihică, deoarece munca este grea, orele sunt lungi și stresul poate fi puternic” („Missionary Service”, în *First Worldwide Leadership Training Meeting* [2003], p. 18).

Potențialii misionari trebuie să se străduiască acum să-și formeze și să păstreze obiceiurile care favorizează o bună sănătate fizică, mintală și emoțională. Viitorii misionari care urmează sfatul profetic se bucură de o sănătate mai bună și de vieți mai fructuoase. Ei pot, de asemenea, să primească binecuvântările speciale ale priceperii și înțelepciunii (vezi Daniel 1:8-20; D&L

89:18-21). Ca parte a pregătirii pentru misiune, aceia care au probleme fizice, emoționale sau mintale trebuie să se consulte cu specialiștii în domeniu, cu episcopii și președinții lor de țară. Slujirea Domnului „cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria” (D&L 4:2) reprezintă un obiectiv care cere să depuneți eforturi maxime în toate aspectele vieții dumneavoastră.

Notă Sunteți atenționați să evitați să faceți aprecieri cu privire la pregătirea de a sluji a unui potențial misionar; aceasta este responsabilitatea episcopilor și președinților de țară.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Viitorii misionari trebuie să se pregătească pentru presiunea fizică și emoțională pe care o implică o misiune cu timp deplin.
- Există alternative adecvate la slujirea misionară cu timp deplin pentru persoanele scutite de către conducătorii preoției din cauza stării lor fizice sau psihice.

IDEI DE PREDARE

Viitorii misionari trebuie să se pregătească pentru presiunea fizică și emoțională pe care o implică o misiune cu timp deplin.

20 Citiți declarația președintelui Gordon B. Hinckley din introducerea la capitolul privind problemele fizice și psihice pe care le pot avea misionarii înainte de a sluji în misiuni din manualul cursantului (p. 89) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 20, segmentul 1 (1:01), a DVD-ului.

- De ce este importantă buna sănătate fizică pentru o muncă misionară eficientă?
- De ce este importantă buna sănătate psihică (mentală) pentru o muncă misionară eficientă?
- De ce este important să se determine dacă sănătatea fizică și mentală a unui misionar este corespunzătoare pentru slujirea misionară cu timp deplin?

20 Citiți împreună cu respectivii cursanți sfatul pe care președintele Gordon B. Hinckley l-a dat conducătorilor preoției cu privire la responsabilitatea lor de a evalua pregătirea fizică și emoțională a viitorilor misionari (vezi manualul cursantului, p. 90) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 20, segmentul 2 (0:48), a DVD-ului.

- Ce trebuie un conducător al preoției să determine cu privire la pregătirea dumneavoastră fizică și psihică pentru a sluji?
- Cum ar fi afectate starea spirituală și eficiența dumneavoastră ca misionar dacă ați ști că aveți o problemă de sănătate gravă pe care nu ați adus-o la cunoștința conducătorilor preoției sau a examinatorilor medicali?

Întocmiți pe tablă o listă cu următoarele îndrumări privind sănătatea.

Recomandări de bază pentru menținerea unei sănătăți fizice bune

1. Nutriție
2. Exerciții efectuate cu regularitate
3. Igienă corespunzătoare și îngrijirea danturii
4. Locuință curată

Împărțiți clasa în grupuri de câte doi sau trei cursanți și repartizați fiecărui grup una dintre aceste recomandări. Rugați fiecare grup să pregătească o lecție de trei-patru minute despre tema care i-a fost repartizată. Aceste lecții trebuie să includă: (1) de ce este importantă recomandarea și (2) ce putem face pentru a urma recomandările în timp ce ne pregătim să slujim și în timp ce slujim în misiune cu timp deplin. Înmânați fiecărui grup o copie a întrebărilor și informațiilor de mai jos care corespund recomandării ce i-a fost repartizată. Membrii grupului pot folosi aceste întrebări în procesul de predare sau pot formula întrebări proprii.

1. **Nutriție** Stabiliți-vă o dietă echilibrată și folosiți apă potabilă și alimente curate (vezi manualul cursantului, p. 91).
 - Conform Cuvântului de înțelepciune și versetelor 89:10-17 din Doctrină și legăminte, despre care trei grupe de alimente esențiale se vorbește?
 - a. Fructe și legume (v. 10-11).
 - b. Proteine (v. 12-13). Această categorie cuprinde carnea, peștele, produsele lactate, ouăle și fasolea.

c. Cereale (v. 14-17). Cerealele integrale sunt cele mai bune, cum ar fi orezul brun și grâul integral.

- Care sunt câteva dintre pericolele pe care le prezintă folosirea apei în locurile de desfășurare a misiunilor? (Cursanții nu s-au gândit poate la pericolul pe care îl reprezintă folosirea în băuturi a cuburilor de gheață din apă contaminată sau folosirea apei contaminate la spălatul dinților și clătutul farfuriilor.)
- Cum poate un misionar să dezinfecteze apa?
- Ce metode trebuie avute în vedere pentru prepararea alimentelor curate? (Folosiți locuri și ustensile curate pentru prepararea hranei, gătiți bine alimentele, nu consumați alimente care nu au fost păstrate la frigider mai mult de două ore, păstrați carnea crudă separată de alte alimente și așa mai departe.)
- Care sunt riscurile datorate consumului de alimente vândute de negustori ambulanzii?
- Cu ce probleme se confruntă misionarii cu timp deplin care încearcă să aibă o dietă echilibrată, așa cum este descris în Cuvântul de înțelepciune?

2. *Exerciții efectuate cu regularitate.* Fiți într-o formă fizică potrivită pentru slujirea misionară (vezi manualul cursantului, p. 91).

Revedeți declarațiile vârstnicilor M. Russell Ballard și Russell M. Nelson din manualul cursantului (p. 90).

- În ce mod contribuie exercițiile fizice zilnice la menținerea sănătății fizice și psihice?
- Care sunt cele trei tipuri de exerciții fizice (vezi manualul cursantului, p. 91)?
- Ce principii referitoare la sănătatea bună sunt predate în Doctrină și legămintele 88:124?

3. *Igienă corespunzătoare și îngrijirea danturii.* Păstrați-vă trupurile și dinții curați (vezi manualul cursantului, p. 91).

- Ce înseamnă pentru dumneavoastră igienă corespunzătoare?
- Când trebuie să vă spălați pe mâini?
- Cum trebuie să vă spălați pe mâini?
- Cum ar putea păstrarea curățeniei trupului și a dinților să vă influențeze activitățile de prozelitism?

4. *Locuință curată.* Păstrați curățenia și ordinea în apartamentul dumneavoastră.

- Care este legătura dintre Duhul Sfânt și o locuință curată?
- Care sunt standardele rezonabile cu privire la gospodărire în cazul misionarilor?

Un alt element important care trebuie avut în vedere este sănătatea mintală și emoțională. Încurajați-i pe cursanții care au avut probleme ca anxietatea, depresia sau altele similare să se sfătuiască cu episcopii și președinții lor de țară cu privire la aceste obstacole. Astfel de probleme nu exclud automat slujirea în misiune cu timp deplin.

- 21 Citiți împreună cu respectivii cursanți sfatul vârstnicului Richard G. Scott cu privire la folosirea medicamentelor, din manualul cursantului (p. 94), sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 21 (0:50) a DVD-ului. Discutați cu delicatețe despre necesitatea ca misionarii să se sfătuiască cu medicul de familie în legătură cu medicamentele pe care le folosesc. Unii misionari au sentimentul nejustificat că o misiune le va rezolva toate problemele legate de sănătate și, în mod neînțelept, încețază să ia medicamentele care sunt necesare pentru sănătatea lor. Alții consideră, în mod eronat, că necesitatea medicamentelor îi împiedică automat să slujească în calitate de misionari. Consultarea cu medicul de familie și conducătorii preoției îi poate ajuta să stabilească dacă sunt eligibili pentru o misiune cu timp deplin.

 Explicați faptul că o problemă cu care se confruntă de obicei noii misionari este dorul de acasă. Faptul că ei părăsesc locurile familiare și oamenii cunoscuți poate avea ca rezultat un anumit grad de disconfort. Aceasta este o reacție normală dar, când disconfortul persistă și începe să afecteze eficiența activității misionarului, capacitatea sa de a sluji eficient în împărăția Domnului slăbește.

Invitați-i pe cursanți să sugereze ce pot face viitorii misionari pentru a se pregăti pentru separarea de familie și prieteni la plecarea în misiune. (Puteți face referire la declarația președintelui Ezra Taft Benson din manualul cursantului, p. 93).

Rugați-i pe cursanți să menționeze cu ce alte probleme s-ar putea confrunța misionarii sărguincioși și supuși. Întocmiți, pe tablă, o listă cu răspunsurile lor. Puteți include în listă următoarele probleme:

descurajare
timiditate în public
abilitate slabă de a vorbi
teamă de situații noi
dificultate în a învăța o limbă străină
nepricepere în a administra un buget

- Cum se pot pregăti acum viitorii misionari pentru a depăși fiecare dintre aceste probleme?
 - Conform versetului 17:5 din Alma, cu ce probleme s-au confruntat fiii lui Mosia?
 - Ce au făcut pentru a trece cu bine prin dificultățile fizice și psihice ale misiunilor lor (vezi Alma 17:2-3)?
- 22 Citiți împreună cu respectivii cursanți povestirea președintelui Hinckley despre greutățile pe care le-a avut la începutul misiunii sale (vezi manualul cursantului, p. 93) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 22 (1:27) a DVD-ului. Invitați-i pe cursanți să-și amintească o recomandare a tatălui președintelui Hinckley. Scrieți-o pe tablă. („Uită de tine și treci la treabă.”)
- În ce mod a influențat restul misiunii sale această scurtă recomandare?
 - Cum vă poate ajuta experiența președintelui Hinckley să vă pregătiți pentru misiune?

 Rugați-i pe cursanți să deschidă manualul la lista de activități pentru menținerea unei bune sănătăți emoționale (vezi manualul cursantului, p. 92). Împărțiți clasa în grupuri mici și repartizați fiecărui grup o activitate din listă (fiecare activitate trebuie abordată de același număr de grupuri). Acordați membrilor clasei timp suficient pentru a alege trei sau patru trăsături și a discuta ce înseamnă trăsăturile pentru ei, de ce sunt importante și cum pot dezvolta acele trăsături.

Invitați un reprezentant din fiecare grup să prezinte un rezumat al discuțiilor despre o trăsătură din lista lor. Continuați cu alte rezumate despre alte trăsături, în măsura în care timpul vă permite.

Rugați-i pe cursanții să citească Doctrină și legăminte 4:2. Invitați-i să-și împărtășească alte gânduri despre cum se pot pregăti să slujească cu *toată* inima, cu *tot* sufletul, cu *tot* cugetul și cu *toată* tăria.

Există alternative adecvate la slujirea misionară cu timp deplin pentru persoanele scutite de către conducătorii preoției din cauza stării lor fizice sau psihice.

Explicați cursanților că bolile mintale sau emoționale trebuie privite ca o suferință fizică ce trebuie tratată cu ajutorul specialiștilor. O boală mintală sau emoțională poate împiedica o persoană să slujească în misiune cu timp deplin.

Prezentați următoarea situație ipotetică:

În familia Gonzales, există frumoasa tradiție de a se merge în misiune. Frații lui Juan au slujit, toți, cu succes în misiuni. El este ultimul dintre copii și va împlini curând 19 ani. El a crescut în Biserică și a cântat „I Hope They Call Me on a Mission” (Sper să plec în misiune) (*Children’s Songbook*, p. 169). Juan dorește cu disperare să continue tradiția slujirii misionare. Există totuși două obstacole: (1) Juan suferă de o depresie gravă și trebuie să ia medicamente pentru a o ține sub control și (2) el se teme că va eșua în misiune pentru că nu face față foarte bine stresului. Toți frații lui cred că, dacă el are credință, totul va decurge bine și el va putea sluji în misiune cu timp deplin așa cum au făcut ei.

- De ce ar fi important ca, pe lângă dorința de a sluji, Juan să se sfătuiască deschis și sincer cu conducătorii preoției și medicul specialist cu privire la problemele lui emoționale?

Invitați un cursant să citească clasei declarația episcopului Richard C. Edgley, din Episcopatul care prezidează (manualul cursantului, p. 94).

- Ce credeți că înseamnă ca cineva să fie „scutit în mod adecvat”?
- De ce este important ca un conducător al preoției să stabilească cine este „scutit în mod adecvat” de la efectuarea unei misiuni cu timp deplin?

Citiți cursanților următorul sfat pe care președintele Hinckley l-a dat conducătorilor preoției cu privire la aceia care nu pot sluji în misiune cu timp deplin.

„Acelora care doresc să slujească în misiune, dar nu pot, [conducătorii preoției] să le [găsească] alte locuri în care își pot aduce valoroasa contribuție” („Missionary Service”, p. 18).

Citiți declarațiile președintelui Gordon B. Hinckley și vârstnicului Richard G. Scott (vezi manualul cursantului, p. 94) și căutați alte modalități în care un tânăr băiat sau o tânără fată, care este scuzat în mod adecvat de la a efectua o misiune cu timp deplin, poate sluji în Biserică.

- Ce alte posibile modalități de a sluji există pentru cei care sunt scutiți în mod adecvat de la a efectua o misiune cu timp deplin?

Puteți împărtăși următoarea listă de domenii de slujire ce oferă oportunități persoanelor demne scuzate în mod adecvat de la munca misionară cu timp deplin. Subliniați cursanților faptul că aceste tipuri de oportunități sunt stabilite și oferite prin chemări făcute de președintele de țară:

Sistemul Educațional al Bisericii
 bunăstare
 administrarea fermelor
 temple
 centrele pentru vizitatori (numai pentru surori)
 centrele de pregătire a misionarilor
 întreținerea clădirilor
 proiecte locale speciale

- Ce binecuvântări ar aduce acest fel de slujire unei persoane tinere care nu a putut să slujească în misiune cu timp deplin?
- Cum ar binecuvânta Biserica acest fel de slujire?

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Planificați meniul pentru o săptămână și, apoi, cumpărați alimentele pentru a pregăti și servi mai multe mese sănătoase membrilor familiei sau colegilor de cameră.
- Prezentați, la seara în familie, o lecție despre practicile personale privind igiena sau exercițiile zilnice.
- Faceți exerciții cel puțin o oră pe zi timp de o săptămână (nu în ziua de sâmbătă). De exemplu, puteți face plimbări în ritm alert timp de o oră (de preferat urcând sau coborând dealuri sau scări) în fiecare zi sau puteți merge cu bicicleta și nu cu mașina spre locurile în care trebuie să ajungeți.

FOLOSIREA CU ÎNȚELEPCIUNE A TIMPULUI PENTRU A ADUCE OAMENI LA HRISTOS

Când un misionar începe slujirea cu timp deplin, acesta își dedică timpul Domnului. A lucra cu membrii Bisericii pentru a avea noi simpatizanți și a dezvolta priceperea de a aborda pe alții pentru a le împărtăși mesajul Evangheliei restaurate vor clădi încrederea și vor aduce succes. Când sunt în misiune, misionarii sunt în slujba Domnului pentru a împlini voința Sa. Întocmirea cu grijă a planurilor și stabilirea de obiective îl pot ajuta

pe un misionar să-și dedice timpul Domnului slujind eficient pentru a-i duce pe alții la Hristos prin intermediul primelor principii și rânduieli ale Evangheliei. Cunoașterea modului în care să-și organizeze activitățile pentru a avea eficiență maximă poate spori bucuria muncii misionare.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Găsirea persoanelor pentru a le propovădui este o responsabilitate a misionarilor și a membrilor Bisericii.
- Planificarea eficientă, stabilirea obiectivelor și gestionarea timpului ajută la concentrarea eforturilor misionare și obținerea unor rezultate mai bune.

IDEI DE PREDARE

Găsirea persoanelor pentru a le propovădui este o responsabilitate a misionarilor și a membrilor Bisericii.

- 📖 Invitați-i pe membrii clasei să menționeze cât mai multe modalități în care misionarii și membrii Bisericii pot găsi persoane cărora să le propovăduiască mesajul Evangheliei restaurate. Rugați un cursant să întocmească, pe tablă, o listă cu sugestiile lor.

Rugați un cursant să citească cu glas tare Doctrină și legăminte 29:7 și 42:8. Adresați apoi următoarele întrebări:

- Pe cine ne-a „chemat” Domnul să adunăm?
- Ce înseamnă a „găsi pe cei ce vă vor primi” (D&L 42:8)?

Amintiți cursanților că noi, toți, suntem membri ai familiei lui Dumnezeu și avem responsabilitatea să împărtășim Evanghelia (vezi D&L 88:81). Ei trebuie să se roage pentru a avea sensibilitatea spirituală de a recunoaște oportunitățile pentru a vorbi altora despre Evanghelie.

Rugați-i pe cursanți să citească Doctrină și legăminte 123:12 și declarațiile vârstnicilor Dallin H. Oaks și Richard G. Scott din manualul cursantului (p. 99).

- Care este motivul indicat de această scriptură pentru care mulți oameni buni nu au acceptat încă Evanghelia?
- Potrivit vârstnicului Oaks, care este cheia găsirii simpatizanților?
- În ce moduri lucrează împreună membrii și misionarii în procesul de găsim și convertire?

Îi puteți ruga pe cursanți să citească și să discute idei și declarații suplimentare din manualul cursantului (p. 98-100).

Scriveți următoarea frază pe tablă. „Propovăduiți când găsiți, găsiți când propovăduiți.” Întrebați un cursant ce ar putea însemna această frază pentru un misionar. Invitați-i pe cursanți să indice mai multe subiecte sau principii din Evanghelie despre care ei consideră că simpatizanții ar putea fi interesați să afle mai multe lucruri. Rugați un cursant să scrie ideile pe tablă. După ce s-a întocmit o listă pe tablă, întrebați-i pe cursanți care dintre aceste doctrine sau principii ar putea fi prezentate unui străin într-o discuție scurtă. Bifați principiile selectate.

Prezentați cursanților dumneavoastră ideea că, atunci când întâlnesc persoane în locul în care își desfășoară misiunea, ei trebuie să fie „pregătiți să [prezinte] expunerii scurte despre adevărul restaurat, astfel încât Duhul Sfânt să poată mărturisi că [ei sunt] slujitorii Domnului” (*Predicați Evanghelia Mea* [2005], p. 171). Aceasta va permite oamenilor să simtă puterea Duhului Sfânt. Explicați că misionarii vor învăța să se folosească de orice subiect pe care îl discută și să facă referire, repede și simplu, la restaurarea Evangheliei. Acest lucru este important pentru că restaurarea este mesajul nostru unic către lume.

Citiți cursanților următorul exemplu despre modul în care un misionar care vorbește despre importanța familiei poate include acest mesaj în mesajul restaurării.

„Sentimentele de dragoste și grijă pe care le avem pentru familiile noastre sunt eterne... Ele sunt axate pe [cunoașterea pe care o avem despre] Dumnezeu. Dumneavoastră ați făcut parte din familia lui Dumnezeu dinainte de a vă fi născut. El este Tatăl nostru. Deoarece El este Tatăl nostru, noi suntem frați și surori. Tatăl Ceresc dorește să ne întoarcem să trăim lângă El, ca parte din familia Sa. Aici, pe pământ, familiile sunt o legătură cu familia lui Dumnezeu. Familiile pot trăi împreună după această viață. Noi știm acest lucru, deoarece după ce au fost pierdute timp de secole, adevăratele doctrine și rânduieli... au fost restaurate pe pământ de Tatăl nostru Ceresc iubitor printr-un profet în viață. Aceste adevăruri restaurate nu numai că ne ajută să înțelegem care este locul nostru în familia lui Dumnezeu, ci sunt speranța noastră cea mai mare pentru o familie puternică,

fericită în această viață. Putem să vă învățăm mai multe despre...” (*Predicați Evanghelia Mea*, p. 172-173).

Cereți cursanților să propună alte subiecte ale Bisericii de care oamenii ar putea fi interesați să le discute cu misionarii (cum ar fi Cuvântul de înțelepciune, Corul Tabernacolului Mormon sau căsătoria eternă) și scrieți sugestiile lor pe tablă. Rugați-i apoi pe membrii clasei să propună un mod în care să includă unul dintre aceste subiecte în mesajul restaurării. Discutați această idee împreună cu membrii clasei până când cursanții înțeleg cum se poate face acest lucru.

Rugați-i pe cursanți să formeze echipe de câte doi și să discute cu partenerul cum ar putea folosi unul dintre subiectele de pe tablă pentru a prezenta mesajul restaurării în timpul unei conversații scurte cu o persoană. Rugați fiecare echipă să decidă care va fi situația și modul în care ei ar putea prezenta mesajul restaurării într-o conversație de două minute. Rugați-i apoi să se alătore unei alte echipe și să simuleze, pe rând, întâlnirea cu o persoană care nu este membră și prezentarea unui scurt mesaj. Echipa care predă poate hotărî dacă dorește să simuleze o conversație doar cu o persoană sau cu ambii membri ai celeilalte echipe.

După ce o echipă și-a exersat abordarea, rugați membrii celeilalte echipe să discute despre ce le-a plăcut din predare și ce ar putea schimba. Apoi, inversați rolurile și repetați procesul, permițând celei de a doua perechi să propovăduiască și să fie evaluată.

Discutați împreună cu membrii clasei experiența lor adresând următoarele întrebări:

- Ce doctrine considerați că ar conduce ușor la prezentarea mesajului restaurării?
- În ce constă dificultatea împărtășirii unui mesaj al Evangheliei unei persoane necunoscute? (Cursanții pot oferi răspunsuri precum depășirea timidității, teama de a fi refuzați și teama de a nu ști ce să discute.)
- Care sunt modalitățile prin care pot fi depășite aceste dificultăți?

Discutați de ce este important să nu se folosească aceeași abordare în cazul tuturor persoanelor. Ajutați-i pe cursanți să înțeleagă că Dumnezeu cunoaște inimile și situația tuturor copiilor Săi. El știe cine este pregătit să asculte Evanghelia și cine nu este. Misionarii eficienți caută îndrumarea Spiritului Sfânt, astfel încât să poată fi îndrumați spre aceia care sunt gata să asculte și să învețe Evanghelia.

Dacă există pliante în limba dumneavoastră, arătați cursanților mai multe tipuri de pliante. (Acestea se pot obține de la misionarii locali sau conducătorii locali ai preoției.) Explicați că aceste pliante reprezintă o modalitatea de a începe o conversație despre restaurare.

Cereți mai multor voluntari să vină în fața clasei, să aleagă câte un pliant și să facă o demonstrație, împreună cu un alt cursant, cu privire la modul în care ar putea înmâna un pliant unei persoane pe care tocmai au întâlnit-o. După ce doi sau trei cursanți au făcut demonstrația, permiteți clasei să comenteze și să propună situații suplimentare în care ar putea înmâna aceste pliante oamenilor. (Puteți repeta o activitate similară folosind broșuri ale Bisericii, exemplare ale Cărții lui Mormon, înregistrări video și altele.) Ideea este să oferiți cursanților prilejuri de a exersa cum să înceapă o conversație și să-și depășească timiditatea ce apare, în mod firesc, când vorbim altora despre Evanghelia.

 Citiți următoarea declarație a președintelui James E. Faust:

„Învățați să iubiți și să slujiți oamenilor printre care lucrați. Trebuie să vă rugați zilnic pentru ei ca Domnul să vă umple inima de dragoste în timp ce-i slujiți. Dacă nu-i iubiți, vă va fi greu să le propovăduiți” (în Conference Report, aprilie 1996, p. 58; sau *Ensign*, mai 1996, p. 41).

- De ce este important ca misionarii să-i iubească pe oamenii, cultura și limba din zonele în care slujesc?

 Rugați-i pe cursanți să formeze echipe de doi. Rugați un membru al echipei să joace rolul unui misionar și pe celălalt pe al unei persoane care nu cunoaște nimic despre Evanghelia restaurată și care tocmai a răspuns misionarului care a bătut la ușa ei. Acordați-le 30 de secunde pentru a rosti un salut și un mesaj misionar. (Nu acordați timp pentru pregătire. Se presupune că ei trebuie să se străduiască pentru a realiza acest exercițiu.)

Rugați-i pe cursanți să schimbe rolurile și să repete exercițiul.

Rugați apoi echipele să formeze grupuri de câte patru. Rugați doi cursanți să joace rolul misionarilor, pe cel de-al treilea, pe al unui membru al Bisericii și pe cel de-al patrulea, pe al unui prieten nemembru al unui membru al Bisericii. Cereți cursantului care îl reprezintă pe membrul Bisericii să-l prezinte pe simpatizant misionarilor și să deschidă calea pentru o lecție despre Evanghelia restaurată.

După acest exercițiu scurt, rugați cursanții să compare experiențele comentând punctele forte și slabe ale fiecărei abordări.

Invitați-i pe cursanți să citească, din manualul cursantului, declarația președintelui Hinckley despre lucrul cu membrii pentru a găsi persoane cărora să le propovăduiască (p. 98). Puteți, de asemenea, să indicați statisticile menționate în paragraful care îl citează pe vârstnicul Dallin H. Oaks (vezi manualul cursantului, p. 99).

- De ce credeți că membrii sunt o sursă importantă pentru găsirea persoanelor cărora să li se propovăduiască?
- Cum se aplică Doctrină și legăminte 33:8-9 în cazul misionarilor cu timp deplin? Dar în cel al membrilor?
- Care sunt câteva dintre modalitățile în care misionarii cu timp deplin i-ar putea ajuta pe membrii Bisericii să învețe să împărtășească altora Evanghelia restaurată?

 Întrebați ce înseamnă cuvântul *înfrățire*. Rugați-i pe cursanți să citească declarațiile președintelui Hinckley și vârstnicului Richard G. Scott din manualul cursantului (p. 99). Discutați despre declarații și întrebați de ce sunt atât de importanți membrii în propovăduire și înfrățire. Următoarele întrebări ar putea fi utile.

- Care sunt câteva dintre modurile în care un misionar poate încuraja înfrățirea dintre membri și simpatizanți?

Invitați-i pe membrii clasei care s-au înfrățit cu simpatizanți să vorbească pe scurt despre experiențele lor. Dacă aveți convertiți la Biserică în clasă, invitați-i să-și împărtășească punctul de vedere despre subiectul înfrățire.

- În ce alte moduri ne putem înfrăți cu prietenii și cunoscuții noștri?
- De ce este important să continuăm să ne înfrățim cu convertiții după ce au fost botezați?

Planificarea eficientă, stabilirea obiectivelor și gestionarea timpului ajută la concentrarea eforturilor misionare și obținerea unor rezultate mai bune.

 Rugați-i pe cursanți să menționeze repede câteva indicii ale succesului în cazul următoarelor profesii:

medic
vânzător într-un magazin
învățător
misionar szu

Invitați cursanții să compare răspunsurile lor în cazul misionarului szu cu indicatorii cheie menționați în manualul cursantului (vezi p. 101).

- Ce factori ar putea influența stabilirea realistă a obiectivelor pentru fiecare indicator cheie? (Răspunsuri posibile ar putea fi numărul de membri ai Bisericii care locuiesc într-o zonă sau atitudinea rezidenților față de Biserică în general.)
- Cum ați decide când este potrivit să modificați obiectivele misionare?
- Există riscuri în stabilirea obiectivelor? Care sunt și de ce?
- Cum ar putea rugăciunea să influențeze stabilirea obiectivelor?

 Întrebați dacă sunt pescari sau vânători în clasă. Rugați un cursant să citească Ieremia 16:16 și pe un altul să citească Matei 4:19.

- În ce feluri poate fi comparată munca misionară cu vânătoria și pescuitul?
- Ce trebuie luat în considerare la planificarea unei excursii la pescuit sau vânătore pline de succes?
- Ce trebuie luat în considerare la planificarea unei zile încununată de succes ca misionar?

Întocmiți următoarea schemă pe tablă.

- De ce sunt rugăciunea și planificarea necesare în slujirea misionară? (Încurajați mai mulți cursanți să răspundă.)

Scrieți pe tablă: „O zi tipică de căutat oameni pentru a le propovădui”. Rugați-i pe cursanți să indice posibile activități misionare care i-ar putea conduce pe misionari spre găsirea simpatizanților. Întocmiți, pe tablă, o listă cu răspunsurile cursanților. (Răspunsurile ar putea include: adunări cu membrii pentru a-i încuraja să-și iubească și să-și slujească vecinii și prietenii, stabilirea unor date la care ei vor invita prieteni pentru a afla despre restaurare, contactarea persoanelor recomandate, slujirea persoanelor pe care nu le cunosc, discuții cu cât mai multe persoane posibil, oferirea de pliante sau vizitarea Centrului de istorie a familiei pentru a cunoaște resursele de care dispune.)

Scrieți cuvântul *priorități* pe tablă și discutați următoarele întrebări cu clasa:

- Ce înseamnă acest cuvânt?
- De ce sunt prioritățile importante în munca misionară?
- Cum se aplică următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks în cazul unui misionar cu timp deplin? „Cu trecerea timpului, avem doar o ocazie în care trebuie să alegem și, apoi, totul s-a dus pentru totdeauna” (*Liahona*, iulie 2001, pag. 101; vezi, de asemenea, manualul cursantului, p. 101).

Cereți cursanților să indice o probabilă succesiune în timp (ce s-ar întâmpla mai întâi, ce activități ar urma și în ce ordine) a activităților notate pe tablă sub „O zi tipică de căutat oameni pentru a le propovădui”.

Rugați clasa să indice activități dintre cele mai eficiente în diferite momente ale zilei.

Cursanții ar putea, de asemenea, să considere utilă indicarea prin cifre a ordinii priorității acestor activități, notând cu cifra 1 cea mai importantă activitate și așa mai departe. Indicați prin cifre ordinea priorității tuturor activităților. Permiteți cursanților să explice de ce consideră anumite însărcinări mai importante decât altele.

- Ce condiții ar putea impune schimbarea acestor priorități?
- În ce moduri sunt utile pentru misionari planificarea și stabilirea priorităților în fiecare zi?
- După ce a căpătat experiență, cât de repede credeți că ar putea o echipă de misionari să-și planifice ziua de muncă?
- Care este corelația dintre planificarea misionară făcută cu înțelepciune și metafora vârstnicului Dallin H. Oaks cu privire la timpul real petrecut de un misionar „pescuind” (vezi manualul cursantului, p. 101)?

Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Thomas S. Monson:

„Când acționăm după un plan general, nu vom avea niciodată succes; dar, când acționăm după un plan detaliat, vom avea rareori un eșec” (în Conference Report, octombrie 1984, p. 55; sau *Ensign*, noiembrie 1984, p. 43).

- Cum am putea pune în practică această învățătură în stabilirea obiectivelor misionare?

- Ce legătură ar putea avea declarația președintelui Monson despre raportarea progresului activității (vezi manualul cursantului, p. 102) cu un misionar care își stabilește obiectivele?
- De ce considerați că este necesar ca misionarii să-și raporteze săptămânal activitatea președintelui de misiune?

Împărtășiți cursanților cât este de important să înceapă acum să-și folosească timpul cu înțelepciune și să-și stabilească obiective semnificative. Întrebați-i pe cursanți ce obiective și-ar putea stabili acum care să-i ajute să se pregătească pentru misiunea lor (cum ar fi citirea Cărții lui Mormon, începerea unui jurnal, culcatul devreme și trezirea devreme).

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Dacă nu faceți deja acest lucru, începeți să folosiți o agendă pentru a vă organiza activitățile zilnice și a stabili prioritatea lor.
- Fixați obiective realiste și stabiliți prioritatea lor, astfel încât acestea să vă ajute să vă pregătiți pentru misiune și să progresați în acest scop.
- Scrieți patru modalități în care ați putea începe o conversație cu o persoană care nu este membră a Bisericii pentru a-i împărtăși un mesaj despre Evanghelia restaurată. Exersați cu glas tare fiecare modalitate – întâi cu notițe și, apoi, fără.
- În săptămâna următoare, împărtășiți conținutul unui pliant cuiva care nu este membru al Bisericii.

PREGĂTIREA SIMPATIZANȚILOR PENTRU BOTEZ ȘI CONFIRMARE

Oamenii se convertesc când încep să trăiască potrivit principiilor Evangheliei restaurate și simt că Duhul Sfânt confirmă că ceea ce fac este în armonie cu voința lui Dumnezeu. Credința, pocăința și efectuarea legămintelor impun acțiune. Invitarea simpatizanților să se angajeze că vor trăi potrivit unui principiu este o cale importantă prin care misionarii îi pregătesc să facă și să țină legămintele sacre. Simpatizanților care se pregătesc pentru rânduielile botezului și confirmării în Biserica Domnului li se cere să trăiască potrivit anumitor standarde de demnitate, pe care misionarii trebuie să-i ajute să le înțeleagă.

Misionarii trebuie, de asemenea, să înțeleagă că botezul și confirmarea nu reprezintă îndeplinirea obiectivului. Este privilegiul și responsabilitatea misionarilor să-i învețe pe simpatizanți că există legămintele și rânduielile suplimentare pe care le pot primi în casa Domnului. Misionarii îi sprijină pe conducătorii preoției din episcopia sau ramura locală, care sunt primii cărora le revine responsabilitatea de a-i asista pe membrii noi să se pregătească pentru templu.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Când simpatizanții vin la Hristos și se pregătesc să devină membri ai Bisericii, ei trebuie să înțeleagă legămintele asociate rânduielilor necesare salvării și să dorească să-și asume și să îndeplinească aceste obligații sacre.
- Misionarii îi ajută pe aceia care se convertesc să se pregătească pentru botez, confirmare și dobândirea calității de membru în Biserica Domnului.
- Legămintele și rânduielile necesare exaltării sunt primite în casa Domnului.

IDEI DE PREDARE

Când simpatizanții vin la Hristos și se pregătesc să devină membri ai Bisericii, ei trebuie să înțeleagă legămintele asociate rânduielilor necesare salvării și să dorească să-și asume și să îndeplinească aceste obligații sacre.

 Întrebați-i pe cursanți ce înseamnă cuvântul *legământ* pentru un membru al Bisericii. După ce se dau răspunsurile, rugați-i pe cursanți să citească explicațiile de la articolul de dicționar „Legământ” din Ghid pentru scripturi (p. 116; vezi, de asemenea, *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* [2005], p. 98). Rugați cursanții să comenteze cunoștințele noi pe care le-au dobândit din aceste explicații.

- De ce li se cere convertiților să facă legămintele pentru a deveni membri ai Bisericii Domnului?
- Ce puncte importante trebuie să-i ajute misionarii pe simpatizanți să înțeleagă cu privire la efectuarea legămintelor?
- Ce se spune în Doctrină și legămintele 130:21 despre ținerea legămintelor?

Rugați-i pe cursanți să-și deschidă manualele la declarația vârstnicului M. Russell Ballard (vezi manualul cursantului, p. 106-107) și să identifice cuvintele cheie care conduc la efectuarea unui legământ (a cunoaște, a înțelege, a simți și a trăi). Scrieți-le pe tablă.

- Ce ajută un simpatizant să *simtă* că o doctrină sau un principiu este adevărat?
- Cum poate un misionar să știe dacă simpatizantul *cunoaște* și *simte* sau nu adevărul Evangheliei restaurate?
- De ce procesul spiritual al convertirii duce la efectuarea legămintelor și rânduielilor?
- Ce legămintele și rânduieli suplimentare poate să-și dorească un membru nou botezat?

Misionarii îi ajută pe aceia care se convertesc să se pregătească pentru botez, confirmare și dobândirea calității de membru în Biserica Domnului.

 Rugați-i pe cursanți să revadă Doctrină și legămintele 20:37, 68 și Moroni 6:2-3 pentru a afla ce trebuie să facă o persoană pentru a se pregăti pentru botez, confirmare și darul Duhului Sfânt. Întocmiți, pe tablă, o listă cu răspunsurile lor. Discutați despre cele menționate în listă, observând cum fiecare punct continuă să fie important după botez.

 Misionarii au responsabilitatea de a-i pregăti pentru botezul cu apă și Duhul Sfânt pe simpatizanții convertiți cu adevărat. Aceasta înseamnă să le predea simpatizanților despre legămintele pe care le vor face când vor fi botezați. În timpul interviului pentru botez, potențialilor membri li se va cere să-și ia angajamentul de a trăi potrivit acestor legămintele. Dorința de a face și a ține aceste legămintele ajută la aflarea nivelului de convertire al persoanei. Împărtășiți cursanților și discutați cu ei următoarele angajamente. Oferiți membrilor clasei prilejul de a discuta fiecare angajament pe care un membru îl face la botez. Invitați-i să discute de ce este necesar să se înțeleagă și să se asume înainte de botez fiecare dintre aceste angajamente. Puteți întocmi pe tablă o listă cu acestea.

Simpatizanții care sunt convertiți cu adevărat și pregătiți pentru botez și darul Sfântului Duh:

- vor dobândi o mărturie despre Tatăl Ceresc și Fiul Său, Isus Hristos;
- vor crede că Biserica lui Isus Hristos a fost restaurată prin profetul Joseph Smith și că un profet în viață îndrumă Biserica astăzi;
- se vor pocăi cu adevărat de păcatele lor (vezi Moroni 6:2-3; D&L 20:37);
- vor trăi potrivit legii castității, care interzice orice relație sexuală în afara legăturilor unei căsătorii legale dintre un bărbat și o femeie;
- vor trăi potrivit legii zeciuiei, ceea ce înseamnă o contribuție periodică de zece la sută din venitul unei persoane;
- vor trăi potrivit Cuvântului de înțelepciune;
- vor ține ziua de sabat sfântă, inclusiv luând săptămânal din împărțășanie;
- vor dori să ia asupra lor numele lui Hristos și să țină poruncile Sale de-a lungul vieții lor;
- vor dori să se pregătească pentru a primi rânduielile din templu.

Împărțășiți următoarea declarație a președintelui Joseph F. Smith așa cum a fost citată de președintele Gordon B. Hinckley. Rugați-i pe cursanți să găsească ce se cere din partea convertiților și ce cred ei că pot face misionarii pentru a-i ajuta pe simpatizanți să îndeplinească aceste cerințe.

„Vorbind despre demnitatea necesară pentru a intra în Biserică, președintele Joseph F. Smith a scris odată: «Oamenii trebuie să fie învățați înainte de a fi demni de botez. Ce trebuie să fie învățați ei? Ei trebuie să fie învățați credința în Dumnezeu, în Isus Hristos și în Duhul Sfânt, credința în eficiența rugăciunii și în rânduielile și principiile Evangheliei pe care a propovăduit-o Isus; credința în restaurarea acestei Evanghelii și a tuturor puterilor ei profetului Joseph Smith; credința în Biserica pentru a cărei restaurare el a fost mijlocul; credința în preoție ca fiind formată din slujitorii autorizați ai Dumnezeului celui Viu; credința în revelațiile primite în timpurile moderne; credința în efectuarea lucrărilor cerute din partea unui sfânt din zilele din urmă; credința în principiul zeciuiei și în toate celelalte cerințe, temporale și spirituale, menționate în legea lui Dumnezeu; și, în cele din urmă, credința de a trăi vieți neprihănite înaintea Domnului» («Baptism», *Improvement Era*, ianuarie 1911, p. 267-268)” („Find the Lambs, Feed the Sheep”, *Ensign*, mai 1999, p. 106).

- De ce este vital ca misionarul să-i ajute pe simpatizanți să înțeleagă, înainte de a se alătura Bisericii, angajamentele pe care le fac?
- Cum ar putea cunoașterea cerințelor pentru botez să influențeze numărul de oameni care aleg să fie botezați?
- De ce credeți că standardele înalte sunt o cerință pentru botez?

Notă Folosirea următoarei idei privind predarea ar putea dura mult timp. Totuși, experiența în pregătire și predare va fi de preț pentru viitorii misionari. Puteți scurta această idee sau alte idei de predare. Sau puteți desfășura această activitate și pe parcursul următoarei ore.

Rugați-i pe cursanți să deschidă manualul cursantului la acest principiu (vezi manualul cursantului, p. 107-110). Întocmiți, pe tablă, o listă cu următoarele porunci:

1. țineți sfântă ziua de sabbat;
2. urmați-i pe profeți;
3. trăiți în acord cu legea castității;
4. supuneți-vă Cuvântului de înțelepciune;
5. trăiți potrivit legii zecuielii.

Informați-i pe cursanți că li se va acorda timp pentru a întocmi un scurt plan de lecție despre una dintre poruncile menționate pe tablă. Mergeți în jurul clasei, nominalizați fiecare cursant și desemnați-i numărul unui subiect (de la 1 la 5). Repetați succesiunea numerică până când tuturor cursanților li s-a desemnat un subiect. Acordați timp suficient pentru ca fiecare cursant să creeze un plan pentru a preda o lecție de cinci minute despre subiectul desemnat unui simpatizant. Subliniați că planul de lecție trebuie să cuprindă scripturi, întrebări, mărturie și angajamente de a se supune poruncilor. Pot folosi informațiile din manualul cursantului, Ghidul pentru scripturi și *Fideli credinței*, precum și experiențe personale.

După ce cursanții s-au pregătit, rugați-i să formeze echipe de câte doi și să-și predea unul altuia o lecție de cinci minute despre porunca desemnată lor. Cereți cursanților să-și evalueze unul altuia predarea laudându-și punctele forte și propunând modalități de îmbunătățire a lecției.

Rugați doi cursanți care au predat același subiect să vină în fața clasei și să joace rolul unor misionari care predau subiectul respectiv unui număr de alți trei sau patru cursanți reprezentând o familie de simpatizanți. Discutați și evaluați învățăturile lor atât cât vă permite timpul. Repetați această activitate folosind fiecare dintre subiectele rămase.

Legămintele și rânduielele necesare exaltării sunt primite în casa Domnului.

Explicați cursanților că misionarii nu numai că îi ajută pe convertiți să facă și să țină legămintele botezului și confirmării, ci joacă și un rol important în a prezenta convertiților ideea că ei pot începe să se gândească la timpul în care ar putea primi binecuvântările templului. Următoarea idee privind predarea este propusă pentru a-i ajuta pe viitorii misionari să înțeleagă cât este de important să-i ajute pe convertiți să planifice pentru viitoarele binecuvântări din templu.

Expuneți una sau mai multe ilustrații cu temple. Rugați-i pe cursanții care au vizitat împrejurimile unui templu sau au făcut muncă de rânduire în templu să descrie sentimentele pe care le-au avut în timp ce se aflau la templu.

- De ce însoțesc, deseori, aceste sentimente o vizită la templu?
- La ce binecuvântări ale templului se pot gândi membrii nou botezați?

Rugați un cursant să citească Doctrină și legămintele 124:55.

- Potrivit acestui verset, care sunt binecuvântările supreme ale templului?

Rugați-i pe cursanți să găsească fraze sau expresii în declarațiile președintelui Howard W. Hunter și a vârstnicului Russell M. Nelson care descriu importanța legămintelor și rânduielilor din templu (vezi manualul cursantului p. 111). Cereți cursanților să împărtășească frazele sau expresiile.

Citiți următoarea declarație a președintelui Joseph Fielding Smith:

„Este un lucru minunat să te alături Bisericii, dar nu poți obține o exaltare până când nu ai făcut legămintele în casa Domnului și nu ai primit cheile și autoritățile care sunt conferite acolo și care nu pot fi date astăzi în niciun alt loc de pe pământ” (*Doctrines of Salvation*, compilat de Bruce R. McConkie, 3 vol. [1954-1956], 2:253).

- De ce trebuie misionarii să înțeleagă că botezul nu reprezintă finalul obiectivului pentru convertiții lor?

Citiți împreună cu respectivii cursanți 2 Nefi 31:17-20. Invitați-i pe cursanți să discute ce simt că înseamnă versetul 20 referitor la legămintele și rânduielile din templu.

Încheiați cu mărturia dumneavoastră despre importanța obținerii cu demnitate a rânduielilor din templu și importanța lor în timp ce ne străduim să obținem exaltarea.

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Faceți o listă cu legămintele pe care le-ați făcut în viața dumneavoastră și meditați asupra modului în care ele v-au influențat și v-au protejat.
- Exersați predarea unuia dintre subiectele prezentate în clasă la o seară în familie sau unui prieten sau coleg.
- Dacă nu ați făcut acest lucru în ultima vreme, faceți o vizită episcopului sau președintelui dumneavoastră de ramură în care să discutați despre pregătirea pentru a merge la templu.

ÎNSUȘIRI ASEMĂNĂTOARE CU ALE LUI HRISTOS

Christus, de Aldo Riboldi

Însușirile asemănătoare cu ale lui Hristos îi ajută pe misionari să predea eficient Evanghelia restaurată. Pe măsură ce devenim mai asemănători lui Hristos, devenim mai capabili să transmitem altora lumina Evangheliei. Pe măsură ce urmăm exemplul Salvatorului, faptele și cuvintele noastre îi încurajează pe alții „să ia asupra lor numele lui Isus Hristos” (D&L 20:37).

Isus i-a învățat pe ucenicii Săi: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni” (Matei 4:19).

Misionarii care Îl urmează pe Salvator trăind într-un mod asemănător lui Hristos și care slujesc supuși cu toată inima, sufletul, cugetul și tăria devin instrumente puternice în mâinile Domnului.

DOCTRINE ȘI PRINCIPII CARE TREBUIE ÎNȚELESE

- Misionarii se străduiesc să dezvolte însușiri asemănătoare cu ale lui Hristos.
- Misionarilor li se poruncește să-L slujească pe Dumnezeu „cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria” (D&L 4:2).
- Supunerea este o însușire vitală în munca misionară.

IDEI DE PREDARE

Misionarii se străduiesc să dezvolte însușiri asemănătoare cu ale lui Hristos.

Începeți prin a citi următoarea declarație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Curați, puri și cu ochi luminoși, muncind doi câte doi, ei au devenit un simbol viu al Bisericii pretutindeni. Ei înșiși reprezintă primul mesaj al Evangheliei cu care simpatizantii fac cunoștință – și ce mesaj remarcabil sunt ei. Toată lumea știe cine sunt” (în Conference Report, aprilie 2004, p. 30; sau *Liahona*, mai 2004, p. 30).

Rugați-i pe cursanți să indice și să discute despre calitățile pe care le-ar putea avea un misionar de succes și care i-ar atrage pe simpatizanți și i-ar determina să asculte mesajul Evangheliei restaurate. Scrieți pe tablă răspunsurile cursanților.

Rugați un cursant să citească Doctrină și legăminte 4:5-6. Cereți clasei să găsească alte calități menționate în aceste versete și să le adauge în lista de pe tablă.

Rugați-i pe cursanți să discute unele lucruri pe care le-au făcut sau a căror experiență au trăit-o și care i-au ajutat să-și dezvolte aceste însușiri.

Împărțiți clasa în grupuri mici și desemnați fiecare grup să citească și să discute despre o însușire din Doctrină și legăminte 4:6 (credință, virtute, cunoaștere, cumpătare, răbdare, bunătate frățească, evlavie, caritate, umilință și sârguință). Ei pot folosi manualul cursantului (p. 115-119), *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* (2005), Ghid pentru scripturi și alte resurse.

După ce acordați timp pentru studiu și discuții în cadrul grupurilor, înmânați fiecărui grup un exemplar al instrucțiunilor și întrebărilor de mai jos care corespund însușirii pe care tocmai a studiat-o. Invitați grupurile mici să folosească întrebările și activitățile în cazul însușirii lor pentru a purta o discuție cu întreaga clasă. Membrii grupurilor trebuie să adauge instrucțiunilor și întrebărilor informații obținute din studiul anterior în grupuri. Ei trebuie să încheie prin a-i încuraja pe cursanți să aducă observații cu privire la ce pot face cursanții pentru a-și dezvolta aceste însușiri și la faptul că procedând astfel vor deveni misionari mai buni.

Credința. Cereți cursanților să găsească cel puțin o scriptură, atât în Noul Testament, cât și în Cartea lui Mormon, care definește credința.

Invitați trei cursanți să citească în gând una dintre declarațiile, din manualul cursantului, cu privire la credință (p. 115) și să explice clasei, cu propriile cuvinte, înțelesul ei. Dacă nu se face referire la Eter 12, Moroni 7 sau Evrei 11, atrageți atenția asupra acestor scripturi fundamentale despre credință.

Virtutea. Revedeți, alături de cursanți, declarația pe care președintele Ezra Taft Benson a dat-o fraților din preoție (manualul cursantului, p. 115): „Comportamentul virtuos înseamnă că [un deținător al preoției] are gânduri pure și fapte curate” (în Conference Report, octombrie 1986, p. 60; sau *Ensign*, noiembrie 1986, p. 46).

- Cum ne putem păstra mintea concentrată asupra gândurilor pure?
- Ce trebuie să facem când ne pătrunde în minte un gând rău?
- Ce credeți că înseamnă expresia „fapte curate”?
- De ce este esențial ca un misionar să-și păstreze gândurile virtuozitate?

Cunoașterea. Rugați un cursant să citească, cu glas tare, declarația despre cunoaștere a președintelui Spencer W. Kimball (vezi manualul cursantului, p. 116).

- Cum determinăm ce domenii de cunoaștere sunt vitale pentru noi?
- De ce este nevoie de perseverență și dedicare în dobândirea cunoașterii spirituale?
- Ce credeți că reprezintă „perseverența și dedicarea vieții”?
- De ce este cunoașterea importantă pentru un misionar?

Cumpătarea. Adresați cursanților următoarele întrebări cu privire la cumpătare:

- Ce credeți că înseamnă faptul că însușirea cumpătare impune autocontrolul asupra emoțiilor și exprimării (vezi manualul cursantului, p. 116)?
- Ce credeți că înseamnă să facem lucruri în mod chibzuit (vezi manualul cursantului, p. 116)?
- Care sunt câteva dintre situațiile din timpul unei misiuni în care va fi nevoie de cumpătare?

Răbdarea. Rugați-i pe cursanți să citească în gând declarația despre răbdare a vârstnicului Joseph B. Wirthlin (vezi manualul cursantului, p. 116) și să caute o idee importantă pe care s-o împărtășească în clasă. Încurajați-i pe ceilalți cursanți să-și exprime opiniile despre fiecare idee împărtășită.

- În ce aspecte ale muncii misionare ar putea fi importantă răbdarea?
- Care este legătura dintre răbdare și credință?

Bunătatea frățească. Discutați cu respectivi cursanți următoarele întrebări. Încurajați mai mulți cursanți să răspundă.

- Cine vă vine în minte când vă gândiți la o persoană care este bună? Ce anume face ca acea persoană să pară bună?
- Cum putem determina cât de buni suntem?
- Ce putem face pentru a ne perfecționa în ce privește această însușire?

Evlavia. Scrieți, pe tablă, următoarea definiție a evlaviei: îndeplinirea cu devotament a voinței lui Dumnezeu.

- Cum îndeplinește un misionar cu devotament voința lui Dumnezeu?
- Rugați un cursant să citească Moroni 10:31-32 clasei.
- Cum „[ne lepădăm] de orice necredință” (lipsă de evlavie) (Moroni 10:32; subliniere adăugată)?
- Ce credeți că înseamnă a „iubi pe Dumnezeu cu toată puterea, mintea și tăria voastră” (Moroni 10:32)?
- Potrivit acestui pasaj, ce anume ne dă puterea să ne dezvoltăm însușirea evlavie (harul lui Dumnezeu)?

Caritatea. Scrieți, pe tablă, cuvântul *caritate*. Cereți unui cursant să citească definiția carității din Ghidul pentru scripturi (p. 25) și descrierea însușirilor carității din Moroni 7:45-48. Invitați-i pe membrii clasei să sublinieze care simt ei că sunt cele mai importante propoziții. Cereți-le apoi să împărtășească ce au subliniat.

- Cum a dat Isus dovadă de caritate în timpul vieții Sale muritoare?
- În ce fel este împărtășirea cu sinceritate a Evangheliei restaurate o dovadă a adevăratei carități?
- Potrivit versetului 7:48 din Moroni, cum dobândește cineva caritatea?

Rugați-i pe cursanți să citească declarația vârstnicului Dallin H. Oaks cu privire la convertire din manualul cursantului (p. 118).

- Potrivit vârstnicului Oaks, de ce nu piere niciodată caritatea?
- Față de cine va fi nevoie să dați dovadă de caritate în timpul misiunii dumneavoastră?
- De ce este esențial să dați dovadă de caritate față de colegul dumneavoastră?

Umilința. Rugați-i pe cursanți să se gândească la cineva pe care o consideră o persoană umilă. Rugați-i să împărtășească ce anume face ca acea persoană să fie un exemplu de umilință.

Cereți cursanților să caute cuvântul *umilință* în *Fideli credinței* (p. 189). Cereți unui cursant să citească primul paragraf și acordați apoi timp cursanților să comenteze aceste informații. Citiți apoi restul informațiilor cu privire la umilință și rugați-l pe cursant să-și împărtășească ideile.

- În ce mod este umilința un semn de tărie și nu un semn de slăbiciune?
- Ce înseamnă să fii umil?
- Cum putem să recunoaștem mândria?

Sârguința. Căutați cuvântul *sârguință* într-un dicționar.

- Ce înseamnă *sârguincios*?

Cuvântul *sârguincios* provine de la un cuvânt care înseamnă „a stima, a iubi” (*Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, ediția a 11-a [2003], „Diligent”, p. 350).

- De ce muncește cu râvnă o persoană pentru cineva sau ceva care-i place?
- Ce exemple de sârguință din viața Salvatorului vă vin în minte?
- Cum este pusă în practică, în activitățile misionare, sârguința?

Cereți cursanților să citească Doctrină și legăminte 107:99 și să indice modurile în care simt că acest verset poate fi pus în practică în viața unui misionar cu timp deplin.

Misionarilor li se poruncește să-L slujească pe Dumnezeu „cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria” (D&L 4:2).

Invitați-i pe cursanți să indice câte ore cred ei că studiază și lucrează, de obicei, un misionar în fiecare zi.

După câteva răspunsuri, arătați cursanților următorul model de program zilnic adaptat după cel din *Predicați Evanghelia Mea* (2005; p. viii):

- 6:30 a.m. Trezire, rugăciune, exerciții fizice timp de 30 de minute și pregătire pentru acea zi.
- 7:30 a.m. Mic dejun
- 8:00 a.m. Studiul personal
- 9:00 a.m. Studiul împreună cu colegul
- 10:00 a.m. Începerea prozelitismului
- Prânz În funcție de programul zilei (timp de o oră).

9:00 p.m. Întoarcere la domiciliu (cu excepția cazului în care se predă o lecție; apoi întoarcerea acasă înainte de 9:30) și planificarea activităților din ziua următoare (30 de minute).

10:30 p.m. Se merge la culcare.

(După o consultare cu președinția de zonă, președinții de misiuni pot modifica acest program în funcție de situațiile locale.)

Cereți cursanților să revadă Doctrină și legăminte 4:2, 4.

- În timp ce vă gândiți la programul general al unui misionar, ce credeți că înseamnă să slujești pe Domnul „cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria voastră”?

23

Citiți împreună cu respectivii cursanți explicația vârstnicului Jeffrey R. Holland cu privire la legătura dintre dificultățile muncii misionare și ispășire (vezi manualul cursantului, p. 119) sau puteți opta pentru a viziona înregistrarea 23 (2:14) a DVD-ului.

- Ce cunoaștere dobândiți din declarația vârstnicului Holland?

Rugați un cursant să citească membrilor clasei citatul președintelui Ezra Taft Benson despre muncă (vezi manualul cursantului, p. 93).

- Care este unul dintre cele mai mari secrete ale muncii misionare?
- Ce se va întâmpla când un misionar va preda prin Spiritul Duhului Sfânt?

Supunerea este o însușire vitală în munca misionară.

Rugați-i pe cursanți să citească experiența întâlnirii cu un editor pe care președintele Hinckley a trăit-o ca misionar (vezi manualul cursantului, p. 120).

- Ce ne învață această experiență despre ușurința de a te supune sfatului unui președinte de misiune?

Puteți face referire la declarația președintelui Ezra Taft Benson din manualul cursantului așa cum este citată de vârstnicul Donald L. Staheli (vezi manualul cursantului, p. 120).

- În ce moduri considerați că este ilustrată, prin experiența trăită de președintele Hinckley, declarația președintelui Benson despre faptul că Dumnezeu îi înzestrează cu putere pe cei supuși?

Împărțiți clasa în grupuri de câte trei și cereți-le să cerceteze scripturile căutând exemple de oameni supuși. Cereți-le să împărtășească ce au găsit și să explice modurile în care scripturile găsite pot fi puse în practică în situațiile cu care s-ar putea confrunta un misionar cu timp deplin.

Informați-i pe cursanți că există reguli în misiune care sunt obligatorii pentru toți misionarii din lume și că pot exista unele reguli suplimentare în misiune, stabilite de președintele de misiune, care sunt obligatorii numai într-o anumită misiune.

- De ce diferă de la o misiune la alta unele reguli ale misiunii?

Unele reguli ale misiunii se pot referi la aspecte culturale și, dacă sunt încălcate, duc la jignirea oamenilor și la o situație stânjenitoare pentru Biserică. Multe misiuni peste hotare au reguli diferite, specifice țării respective. Oricare ar fi situația, regulile misiunii există din motive importante.

- De ce este mai bine să te supui decât să te îndoiești atunci când este vorba de regulile misiunii?
- În ce mod supunerea față de regulile misiunii îl ajută pe un misionar să slujească lui Dumnezeu așa cum se descrie în Doctrină și legăminte 4:2?

Vârstnicul Dennis B. Neuenschwander, din Cei Șaptezeci, a discutat detaliat regulile misiunii (vezi manualul cursantului p. 120–21). Cereți cursanților să citească împreună această declarație.

Împărtășiți următoarea învățătură a președintelui Boyd K. Packer, președinte în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli:

„Dacă veți urma regulile, nu veți face niciodată o greșeală gravă. Niciodată nu veți face o greșeală gravă, nici când vă veți afla în misiune, nici după aceea, fără a fi avertizați. Nu veți urma niciodată calea greșită, nu veți merge niciodată în direcția greșită și nu veți lua hotărârea greșită *fără să fi fost avertizați*. Acest tipar este tiparul sfântului din zilele din urmă. Ați fost confirmat membru al Bisericii și v-a fost conferit darul Duhului Sfânt pentru a vă fi ghid și însoțitor, pentru a vă aduce alinare. Duhul Sfânt este Mângâietorul” („Some Things Every Missionary Should Know” [seminar pentru noii președinți de misiune, 26 iunie 2002], p. 12).

- Care sunt avantajele supunerii?
- De ce trebuie să fie supus un misionar pentru a avea influența Duhului Sfânt?

TEME PROPUSE PENTRU CURSANȚI

- Meditați asupra progresului personal către dezvoltarea însușirilor asemănătoare cu ale lui Hristos. Alegeți unul sau două domenii în care ați dori să vă perfecționați și elaborați un plan care să conducă la aceasta.

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

